

LR 5/1

DORULU.

— 1862 —

CULEGERE

DE

CÂNTURI NATIONALE

ȘI POPULARE.

Edițiunea a patra adăogită cu mai multe
cântece noi.

BUCUREȘCI.

LIBRĂRIA BĂLĂCEANU & WARTHA

Calcea Mogoșor Nr. 23

1862

www.dacoromanica.ro

CĂTRE LECTORI!

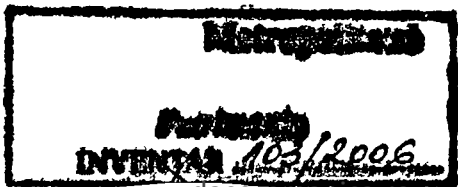
Nona edițiune din colecțiunea de cântece ce vi se înfățișează astăzi numai è o simplă cullegere, ea è, ca să dică așa, unū buquetū care coprinde celle mai frumóse florī cullesse de prin țerra cea bogată a Românului.

Totū ce a fostū mai sublimū, mai attrăgătorū, mai plăcutū din marea grădină a Romăniei, s'a cullessu și a complettatū acestū buquetū. Astū-felu astă broșură se póte recomanda tutulorū Românilorū: Aci cetățeanulū patriotū, junele sufferindū, țerranulū voiosū, fie-care își póte găsi florica care se'lu desfēte, care să'i alline durerile sufletului.

Cullegătorulū crede dar că publiculū o va priimi cu mulțumire.

H. C. W.

NB. Orī cate esemplare nu vorū fi revestite cu sigiliulū nostru, se vorū contesta duple legi.

1. D O R U L Ū.

(Arie Oltenească).

Ax! mi'ı dorș, mi'ı dorș de tine,
Îngeramș kx dslçı lșmine!
Ax! mi'ı dorș mi nlîngș de jale
Totș prıvındș în a ta kale.

Zi mi noante kx dșrere
Dșiosș sșfletș'mı te çere
Mı kx dslçı, kx blînde mıoante,
Te kiemș veçınık zi mi noante.

Skșmnș odorș, dslçe ıșbitș.
Șnde'ı faga ta slșvitș?
Șnde'ı glass'ıı çe nștrșnde?
Șnde emıı, draga mea, șnde?

De-arș fi çerșlș kx ıșbire,
'Mı arș addșçe-a ta zîmbire;
De-arș fi çerșlș kx 'ndșrare
'Mı arș addșçe-o sșrștare

Dar, vai mie! vremea sboargъ,
 Zile, veakrî se strekoargъ,
 III'ăi mei okî nъ vîdă lăminъ,
 IIIi dărerea-mî nъ s'alînъ!

Dorulă arde ka ză soare
 Ală jăniei dălye floare
 Dorulă stinge, vestejemte
 Inima kare izbenite

V. Alessandri.

2. O JUNĂ ABANDONATĂ.

Poesiea de I. A. Geanoglu Melodia de T. Georgescu

I.

O! passerî, arborî, riş de plăcere,
 Salcie tristă săbt ămbra ta
 Eş viş a plînge a mea dăre
 IIIi 'n sînlă vostră a o îneka.

II.

Priviği kă toate kăm mîrsemte
 Pe a mea fagъ lakrămi de dorş;
 Inima'n mine kăm se sdrobemte
 IIIi 'mî dăgi, ah! dăgi'mî ză ajstorş!

III.

Ză fokă mă arde mi nă mî dă pace,
 Mîntea mea, Doamne, s'a rătărită.
 Nenorocita ce mă voiş face?
 S'a dăşă izbîts'mî, m'a pătăsită.

IV.

De-aksmă viața ce'mi folosește?
 Kăci zille bune n'oiș mai avea
 Daka, vai! dînsulș nș mș izbemte
 În mormîntș viiș voiș a intra!

V.

Sdrobiți mai iste pientș'mi, sșșninel!
 Kșrinș-te viațș sș nș mai gemș!
 Ax! vin'o moarte, vin'o la mine!
 Kș brabe 'ntinse te-adșstș, te kemș.

VI.

În a ta șndș, apș kșratș,
 A mea skșpare voiș a gșsi;
 De kștș în lșme de elș șitatș,
 Mai bine moarte voiș sșferi.

VII.

Plîncegi, o! plîncegi, o! filomele,
 Ce-a mea dșrere o askștați,
 Și voi kș toate, dșlci pșșșrele:
 'Nainteș morgiș îmi mai kșntagi!

VIII,

Kăci vedegı bine kșt sîntș de jșnș::
 Ontș-sșreșe roze amș nșmșratș;
 Abia gșstat'amș o zi mai bșnș
 Și sș morș oare nș e pșkatș?

XI.

Imi ieșș adio, zili tinerele,
 Adio, lșme, vieățș de dorș;
 Adio passeri, adio filomele,
 Din sînsșlș voștrș mș smșlgș mi morș!

3. UN JUNE ABANDONATU.

Eeou la „O jună abandonită “ aceeași melodie

I.

Passărî sșave, dșlci, tinerelle
 Mîi tș, o arborș, sprijinșlș meș,
 La voi viș astșzî kș lakrimelle,
 Viș a vș spșne țe sșfferș eș.

II.

Vedeșî dșrerea kșm vestejeste!
 Roza mea fașș kșm a nșlitș!
 Kșm inimioara'mî, vai! se tonemte. . .
 Mș plîndșș dar plîndșș, voi țe-așî izbîțș!

III.

Șnș fokș ardinte a kșpnșș tare
 Totș kșpnș'mî jșne mî nlinș d'amorș
 Rașia 'mî fșșe mî n'am skșpare.
 Namș șnș refșșș, . . trebșe sș morș.

IV.

De akșm viașă țe'mî trebșesșe,
 Daka, vai! dînsa m'a delșssatș,
 Totșlș ne lșme așî mș mîșnesșe:
 De-a mea șrsîțș sîntș blasfematș

V.

O! vin' sșșșine, pentș'mî sdrobemte,
 Înșeatș, nșlse, d'a mai bștea!
 Vin'o mai îște, vin' de soșemte,
 O! vin'o, moarte, vin' de mș iea!

VI.

Străi, răz fărîoase, alinţ'ni karselă,
 Pîn' ce sflarea îmi va peri;
 Pîn' ce s'a battă 'mî o 'nçeta nălselă,
 De-a mea dărege pîn' ce-oîş mări.

VIII.

Kăci s'ă moră, Doamne, nă e nimikă
 Pe lîngă fokelă ce eş simdeskă
 De kănd tirana mea păsărikă
 M'a lăsăţ singură s'ă răsăcheskă.

VIII.

Vedeţi prea bine kăi sîntă de jăne
 Dol-zechi roze nămărs d'abiea,
 Plîngeţi, o! passeri, izime jăne,
 Pe-achellă ce-odată vă askelta!

IX.

Vă lassă adio, dăci păsărelle,
 Astăzi eş toate le păsăseskă;
 D'a voastre kăntări, dragi filomelle,
 De toate, toate mă despărgeskă.

X.

Ast-felă 'mî e soarta, plîngeţi kă jale
 A mea vieadă, ală mex amoră,
 Treceţi ferice pe-a voastră kalle
 Mi ne mormîntă'mî kălkadî şmioră!..
 Iăliă, 1861. H. C. W

4. K O P I L L A .

Noantea trece lămînoasă,
 Țerslă este fărî năorî;
 Iar' tî dslchea mea frămoeasă
 Dormî ne natslă tîș de flori.

Eșî, kopillă grădioasă
 Fada ta s'o mai vîzî eș,
 Șî, ne bîza-yî amoroasă,
 Sî nșîș sîrștatslă meș.

Noantea trece gînditoare,
 Lăna intră sîbtă șnă nșorș;
 Aș! așeasă aștentare
 Îmî demteantă șnă florș:

Ț'ală tîș sînă de volșntate
 Poate-adoarme șnă streină
 A! kopillă kșm se poate
 Ka sî'mî dai sî beaș veninș!

Nș se poate-o amîșîre
 Înr'șnș sșfletă fșșioieskș:
 De divina ta izbire
 Nîșî de kșmă nș mî'ndoeskș

Noantea trece 'ntșnekoasă
 Țerslă e koprinsă de nșorî;
 Dormî, izbîta mea frămoeasă,
 Dormî ne natslă tîș de flori.

M. Zamburesu.

Metodia de P. Papadopolu

5. A MEA VIEȚIA TRISTĂ.

A mea viață tristă o vâză kəm se sfîrșiminte,
Amîrîchîznî, sîșpînsî, dîrerî ce-amă încherkată.
Akəm lă vâză departe, nimikă nă mă onrește
S'ajîngă la moartea ceea ce tî'mî ai însemnată.

Mormîntă'mî e aproape, île vâză kəm se deskide,
Pe kalea îns'a morgei eș staș mî mă gîndeskă;
Mă zîț în vre o skîpare; dar 'noantea se destinde
Și nîșorii desnerîi în faț'mî se 'ntîlneskă.

Atîchî resșvenirea vine de mă isbește
Sîșpîns mî'lă demteantă mî nere în zadară
Și ferîchîrea'mî krîdă ce'n vecî mă amăgește,
O vâză totă înaînte'mî zîmbînds'mî kă amară.

Iar' daka trîștă'mî șmbră la tine va strebate
Să'gî snăe kă mormîntă'mî geme d'al tîș amoră,
Attîchî, de vreî, tă dă-te gîrîna'mî să'gî arrate,
Și sîșpînzîndă pe dînsa veî prekîrm' al meș doră

Ka salvia ce plînge, lassă attîchî să kază
O lakrimă ne krîcea ce eș amă konsfîngîț,
Ka kandela cea stînsă s'asvîrle a sa pază.
În vecînikă 'ntîșnerikă ce voîd fi rîțchîță.

Te zîț josă la neatră, chîtemte ală meș năme;
Dar' pregîndă kă mîlă dîrerî ç'amă sîșferîț,
O lakrimă din okî-gî nîce p'a mea gîrîrîț
Să șîmă o mîlgîmîre, să mîiș kă m'ai îșbîț.

Melodia de P. Papadopolu

6. PE MARE.

Pe marea lină,
 Kare sâpină;
 Stelele toate năsteskă smîoră.
 De ce, drăgăuă,
 A mea stelăuă,
 Linseuți ță nămaî din xorglă loră?
 Dintre kanalări
 Și de ne malări
 Se'naluă-șnă kăntekă melodiosă.
 De ce Linăuă.
 A ta gărăuă
 Nă se așde kăntăndă voiosă?
 Țăinika noante
 Kă blinde mîoante
 Te keamă, dragă, s'o înkășnă
 Gondola țepe
 Kăci măltă vreme
 N'a fostă kă tine nrinte lagăni.
 Ah! te koboară
 Beselă, smîoară,
 Dintr'ală tăă negră palată kăreskă;
 Bină de zîmbesute,
 De străllășesute
 Ka șnă lășeafără dămnazeeskă.
 Kă blînda'î fauă
 Plătîndă ne țeagă,
 Lăna din valări se 'nalăuă 'n țeără
 Ah! vînă! vînă!

Skamnъ lъminъ,
Sъ mîngîi dъlche ne gondolierъ!
Kъчî în gondolъ
Kъ-o barkarolъ
Bisslъ tъж ұingamъ voiъ ingîna,
Mi noantea 'ntreagъ,
Linigъ dragъ,
Închetъ ne mare te-oîş legъna!

Y. Alesandri

7. SOLDATUL.

„Azzi, dragă 'n departare
Toba kiamă ne soldatș,
Înk'o dăle 'mbrășinare,
Înk' onș dăle sbrătatș.

„Aide mîndra mea izbîţ,
Nu pleca privirea 'n josş,
Vezî ksm lăna aşrită
Ne zîmbeşte amorosă.

„Nu romi, konilz fragz,
De znez singurz sveztatz,
Kacz iŋ celz ce svezzi, dragz,
Bate szfietz de soldatz,

C. Odobescu.

8. CE AI ȚICE!

Țe ai zice koniliȝ
 Kînd 'nî-amiș sune kȝ izbeskȝ,
 Sȝ mȝ sîțș l'a ta gșriȝȝ.
 L'alș tȝș zîmbetș îngerekș?

Tȝ, ȝe nȝ mtiî pîn'akșma
 Țe-î kșvîntsîș de amorș,
 Tȝ, ȝe nȝ konomtî niȝî glșma
 Șnșî sșfletș simȝitorș;

Dak'ama te-amș întreba
 Ai rșnsunde tȝ ȝe-va? (bis.)

II.

Țe ai zice tȝ, konilȝ,
 Kîndș șnș jșne te-ar rșga
 Ka sȝ ai de dînsîlș milȝ
 Mî de sșferingȝ sa?

Tȝ, ȝe n'ai ȝerkatȝ in lșme
 Sșferingȝ sșfletemtî,
 Tȝ, ȝe-amorșlș m'alș sȝș nșme
 Poate îl desșregșemtî:

Dak'ama te-amiș întreba
 Ai rșnsunde tȝ ȝe-va? (bis.)

III.

Че аї зиче kind'и-амі спъне,
 Къ тѣ дѣка м'аї изби,
 Ла пичоаре еѣ иї-амі пъне
 Vieađa mea k'ѣтѣ voiѣ trъi?

Тѣ, че нѣ мtiї, че-ї vieađa
 Ми memoria-ї не пъмiнтѣ,
 Тѣ, че нѣ мtiї че'ї dѣl'чеаđa
 Ънѣ dorѣ черeskѣ ми sfiнтѣ:

Dak'ama te-amiѣ ѣntreba
 Аї rъспъnde тѣ че-ва? (bis-)

IV.

Че аї зиче тѣ, избитѣ,
 Daka te-ami ѣnkredingъ,
 Къ о mѣсѣ адормитѣ
 L'al тѣѣ glasѣ s'ardemtenta?

Тѣ, че-а mѣселорѣ къntare
 Poate нѣмаї аї visatѣ,
 Тѣ, че-а mea 'nkredingare.
 Poate ниї н'аї аmentatѣ:

Dak'ama te-amiѣ ѣntreba
 Аї, rъспъnde тѣ че-ва? (bis).

V.

Dar' tã tremãrî komilidz! . .
Tã pleçî okii sãre pãmîntã. . .
Nã mai rîde-a ta gãrigz. . .
Nã gãspenzi niçi zãñ kævîntã. . .

Peptsiļš tēš il vēzš kē bate. . .
Okiī tēi se rētyčeskš.
Vreī sē'mī snēī čeva mī poate
Kēvintele īpī linseskš! . .

Мъ избеши? спаше ѝ ДА!
 Не мѣ вреѣ? спаше ѝ БА!

G. Sion.

Melodia de T. Georgescu.

9. TUTUNULU.

Plantă divină mi 'nkântătoare,
Plantă de viață de fericiți
Plantă 'n dăruire consolătoare,
Bocșă mi pînă la azi mîlîșmiri.

Къчи prin spirala ce fамѣ 'пї face
Кънд фамѣ pigarea, тѣтнѣ isbitѣ,
În нѣорї de азрѣ vѣзѣ totѣ ce 'мї plache,
Totѣ îмї sѣrїde, sѣnt ferїchїtѣ.

Кънд воeskъ stare, averi, mъgirc,
Къндъ voiъ nobleцъ nъmelъi meъ

Fsm̃ndș ȳigarea-'m̃i în msl̃gmire
M̃ vizesh̃ rege, kiar Semi-Zesh̃.

K̃nd o femeu f̃r̃ de minte
Tr̃d̃ndș izbirea-'m̃i m'a înm̃elatș,
La alș meș sșfletș, nlin de m̃xnire,
Eș aflș leakșlș totș în fsm̃atș.

K̃nd d'argint, așrș, triste ximere!
Ṽzș b̃șznarș'm̃i k̃ a sekatș,
Fsm̃ndș, tristeg̃ea'm̃i kș totșlș pere
Vizeș k'amș stare, s̃ntș konsolatș.

Eș nș'm̃i ṽrș nasșlș nrinte politiṽi;
Nș fakș la nimiñ bine saș r̃ș;
Nș fakș sonete; nș fakș ñiṽ kritiṽi
S̃ntș prea feriṽe kș fsm̃lș t̃ș.

Am̃ia dar meriṽi a mea amoare
Plantș de vieaȳș, de msl̃gm̃ir̃i;
Ts, ȳe kș vis̃r̃i d̃șl̃ṽi m̃i sm̃ioare,
Îm̃i sm̃nli vieaȳa de feriṽir̃i.

C. Odobessu.

10. ȘALULU NEGRU.

La malș ȳel negrș m̃ș sit în t̃ȳere
M̃i sșfletș'm̃i r̃ȳe e nem̃ing̃iat
Pent̃rș k̃ de jale, de kin m̃i d̃șrere
Este s̃f̃m̃iat !

Ēš astēzi la lēme a snēne voesk
Din kare nričinz kāmnlit nētimesk.

Kind eram mai tînr isbeam kə dəl'ceadŭ
O ŋingamŭ Greakŭ kə nŕəl frəmosŭ.
Kə negre sprinčene, kə rəmenŭ fauŭ,
 Mi trən mlədios;

Къчї атнчеа Іесне їн аморѣ кредеам
Шї амъргчїнеа'ї їнкъ н'о мтіеам.

Iskossita fatz kx a sa iabbire,
Kx a ei kxstxtxrx ce infxkxra,
Singxrxl mex bine m'a mea ferixire
Pe lome era.

**Dar statornicie este ne pămînt?
Kredinga e vorbă, amorul e kăvînt!**

Intr'na din zile noftisem la masă
 Cu-ți-va bsrî prieteni, kș kare vorbind
 Mă simțeamș ferice la greaca frmoasș
 Gîndul meș fiind.

Къчї дѣ zile negre, grijъ нѣ пѣrtam,
Vr'o nenorочire niчи mѣkar visam.

Eat'sn mîrmeav jidov vine mi'mi montemte:
„Greaka ta, stîmîne, ce-atîţş o isbemiî
„Te vinde nre tine mi te viklenemte
„Iar tş niyî gîndemti'.

Eş îi dădăi aăr mi îl blestemaîs
 Mi ne kredinços'mi rob atânci kemaiş.

Ile kalsl meş ager sârui kş grăbire
 Mi lăşindş-î frîşl ka vîntsl sbşram,
 Nş simşiam dşrere nşci komnătimire:
 Ka niatră eram.

O negrîr okiî îmi nîmîna.
 Mi 'n ingeşl morgiî inima'mî stetea.

Dar kând kasa Greçii zbrui de departe,
 Slăbi tot kşrajslş nri nşterea mea;
 Sbor, ajşng, deskalek reçe ka de moapte
 Mi intrş la ea.

O vai! o tşrbare! o kin nedeskris!
 Băz... avea oare saş e vr'sn răş vis?

Băzsiş făr-de-lege, văzsiş pşngărire!
 Ile-şn Armean m braşe şinea strîns la şin
 Ş'a lor bşzi limite arătas şimşire,
 Nşmaî nri şşşnin.

Iste ka şn fşlger palomş am skos...
 K'o krşntş lovire 'î am nşrvşlit jos!

Anoi a lor trşşşri kşkind kş tşrbare
 Priviam a fetiçei kîşl çelş nşkşst,
 Gşrişă-î deskisş çerea şşştare
 Ş'intr'açel minst.

Atsnqi̇ de ue kapk-ï malxl am lxat
 III'am mters în tȃcere fersl sîngerat.

Totș înkȃ ȃiș minte rȃga ei dșioasȃ
 IIIi kȃm din grȃmazȃ-ı sînge gȃlgȃia.
 D'akȃm se sfîrmîrȃ Greaka ȃea frȃmoasȃ
 III'amorsl kȃ ea!

D'akȃm pentrȃ mine zi senînrȃ nȃ-ï!
 Kșî sȃ'mı snȃn dȃrerea? amor s'arȃt kșî?

Robȃl lxȃ ȃmbe trȃnșrile 'u snate,
 IIIi 'ndatȃ ȃe-a nopȃei ȃmbrȃ se îvi,
 Merse, mı m ana Dȃnrȃi snȃmate,
 El le asvȃlii.

Ax! kȃ trȃnșl grȃceı m vale ingronat,
 III'a mea bȃkȃrie mı s'a skȃfsndat!

Niȃi minȃt, niȃi orȃ nȃ mai apı de-atsnȃe
 De amor, de-odîxnȃ, ȃi nȃmai de kin,
 Nȃmai am oki negrii sȃ mai sȃrșt dșlȃe,
 Viaga mea 'ı sȃsnîm!

La mealxl ȃel negrȃ în tȃcere kat,
 IIIi tri-txl meș sșflet e nemîngieat!
 C. Negruzzi.

11. LA UN CADAVRU.*

Ka ʒn krin de varʒ ʒe vîntʒl îngeaʒʒ,
Frʒmoasʒ Ioanʒ în valʒrî perîʒî,
Azi a ta ʒʒrîʒʒ revʒrsa viaʒʒ,
Îʒi akʒm, fetîʒʒ, ka visʒl perîʒî.

ʒnde'ʒî e, Ioanʒ, frʒmoasa roʒeaʒʒ
ʒe obrazi'ʒî tandrîi azi îî kolora?
ʒnde'ʒî e sʒrîsʒlʒ, ʒel nlin de dʒlʒeaʒʒ,
ʒe ne bʒza'ʒî rozʒ dʒlʒe se vedea?

Nimikʒ nʒmaî simte sîns'ʒî de virginʒ:
E reʒe ka ʒiaʒa kornʒ'ʒî tinerelʒ;
Okîi tʒî ʒei negrîi revʒrsʒndʒ lʒminʒ,
Îi înkide-o ʒndʒ dintrʒnʒ rîsrelʒ,

Blestem kaz' asʒnʒʒ'ʒî aʒ! Teleormane,
Kʒ 'ngîʒîʒîi in ʒnda'ʒî ʒn krinʒ tinerelʒ!
Blestemʒ kaz' asʒnʒʒ'ʒî, rîsle tirane,
K'afʒndaʒîi în matʒa'ʒî ʒn kornʒ ʒmʒrelʒ!

Adio Ioanʒ! Adio kouîlʒ!
Sʒfletʒlʒ tʒʒ sʒoarʒ dʒu'aʒestʒ nʒmîntʒ;
Îʒi noi în dʒrere toʒu nlingemʒ de milʒ
Denʒîndʒ florî ʒsne ne tristʒ'ʒî mʒrmîntʒ.

I. Făuutʒ.

Melodia de T. ʒeorge-cu.

*) Acest cântec s'a făcut de subsemnatii fiind fată la tris-
tulu spectacolu întîmplat în 10 Maiu 1858 la moʒia Bi-
ranaʒi când acestă fată, de ofrumuseʒe rară, voînd a prînde
peʒte cu plasa pe riulu Teleormanu, si scăpândû în'truu
ochiu, fu victimă valuriloru.

12. TRĂESCŪ ÎN SUFFERINȚĂ.

Trăeskx în sşferinge, departe d'alş tşş nşme
 De mease lşuî de zile amorşlş mî-am nşskşst;
 De este dar o krimţ a fi ferice 'n lşme.
 De  e dar' sint ka via  , de  e dar m'am nşs-
 k st?

De zicu d'ar k  i o krimţ a fi isbit  de tine,
 De  e-ai fost  kriminel  m'ai zis  k  m   s-
 be ti?...
 Dar asta n  i o krimţ s  s fer  azi  n mine,
 S -m  v ntejesk   snegea! de  e t  n  vor-
 be ti? ...

Ai vr t s  fa i k  via a'mi perfida-  i  n erkare
 S  fa i mi t  ka toate de seks l  femeesk ;
 Dar k rd   i f  'n erkarea mi f r  rem  kare;
 Perfide s nte  i toate... o zik , n  m  sfiesk .

N  sim  i de lok   n tine vr'o mik  rem  kare,
 K nd vez  t  la ni ioare ne  el   e te-a isbit 
  er nd -  i n etate k -at ta  nfokare,
 Ne n  f r  s er n   de tine isgonit ?

E  n  kre    ns , drag , s  fi at t  de k rd ,
 S  zigu mi s venirea, k nd e  te-am  s rstat .
 Amteant -m  dar, drag , k nd noantea t  e s rd 
 S -  i s     nk  odat , k  e  n  te-am   itat 

Să viș să-mi reazămă fruntea, de dorș-ți obosită,
 Pe nientălă tăă cel tînră, ne kare ilă adoră;
 Kăci viața-mi fără tine imi pare amorțită;
 Dă kîță astă-fefă de viață, mai bine vois să
 moră.

T. Georgescu.
 Melodia de însuși.

13. M'AI TRADAT.

Imi adăci aminte, dragă koniliță,
 D'a noastră ferice d'als nostră amor?
 Kîndă pnceamă sîrstăl ne a ta gîrîță,
 Mi stringeam la nientă-mi sîns-ți albimoră.

Știi kă ce kredință, știi kă ce ardoare
 Imi ziceamă adesea tă vei fi a mea!
 Kîndă kă tine 'n brațe, stamă kă înlokare
 Săbîlă bolta cea verde în grădina ta?

Imi ziceai atîncea, imi adăci aminte,
 Kă o voce dăce, ce mătă mă 'nkîntă:
 Te îbeskă, Kostikă, te îbeskă ferbinte,
 Mi nă'ți cher nimika de kăl mîna ta.

Dar astea fă vorbe dăci; nkîntătoare,
 Kăci ex. vai! sîrmangă, eram înșelată;
 Tă îbiai ne altă, erai skimbătoare,
 Mi fără de milă, kădo, m'ai trădată.

Blestemș dar akșma, blestemș kș dșrere,
 Sșrstelș așela, ășe întiș mï-ai datș.
 La prima 'ntilnire, la prima vedere;
 Kșșĩ fșrș de milș, kșșdo, ma'ĩ trșdatș.

Ișĩ șrezș, ingrato, șș n'ai paite 'n lșme,
 D'așela ne kare, tș-lș veĩ adora;
 Șș rĩș de tine, de kĩar alș tșș nșme,!
 Șșĩ tș nișĩ o datș, șș nș-lș nouĩ șita!!!!

Poezie de C. P.
 Melodia de T. Georgescu

14. CAPRICIULU.

In astș lșme, kș ĩnșetare,
 Eș voiș plșșerea a o simșĩ,
 Astșzĩ ne șna kș ĩnfokare,
 Șșĩ mĩne ne-alta a o ĩșbi.

Mș simșș ferice, azĩ lĩngș tine,
 Șș-o șuș, Eleno, șșe mș'nkrezș;
 Dar mșĩne kș-alta ĩmĩ va fi bine,
 K'astș-felș plșșerea o variezș.

Tș emtĩ brșnetș, de gradiĩ plĩnș,
 Șșĩ-mĩ plășe fokșl din șĩnșlș tșș:
 Inșș ășe altș este blondĩnș,
 Șșĩ-mĩ plășe albeșga șĩnșlșĩ șșș.

Băkla ta neagră, ce zndzeazt,
 Kade ne s'ns-șii de amor plinș,
 Și kiar ebenșl elș ekl'nseazt;
 Pară a fi 'n toate șnș ce divinș.

Însă cea altă e bълzioară,
 Mai zndșioasă de kît șn fșmș,
 Și ka o floare de primă-vară,
 Varsă în preajmă-î dăce profșmș.

Okîl tăș negră ce skînteeazt,
 Arșnkă 'n mine farmekș șereskș,
 Și al meș șșfletș s' elektrizeazt
 Pare a 'mî zice șă te ișbeskș.

Însă cea altă, mai grașioasă,
 Resfrînge asșnră-mî okîi șeremti,
 Și pare a-mî zice: „ex sînt frșmoasă,
 Sînt pentră tine, șă mă ișbemti.“

Ei bine, Leno, ște amîndoșă,
 Totș de o dată, vș voiș ișbi,
 Kăč aș kș șna mîine kș doșă,
 E măltă mai bine șă пош trăi.

Tă zici kă-șii plăce șă fii konstantă,
 Nșmaî ne mine a mă ișbi;
 Dar nș kredș, Leno, kăč e 'nvădată,
 K'amș deșș feemșea a amșgi;

Kъчи liar ka tine, mai msle 'n lsmе
 Vъzъiř konstanцъ azı kьm jъrař;
 III 'nkinas viaцa pentrъ xъđ nъme;
 Dar aчelъ nъme mîne 'lř sıtaș.

Așa dar, Leno, ııı sııı 'nainte.
 De voemıı ast-felř sъ mъ izbemıı
 Iar de nъ, dragъ, zъř nъ aı minte.
 Nъ ıııı in lъne kьm sъ trъemıı.

Đite la mine! isbeskъ n'ori kare
 Zimbemte đslce in kalea mea;
 Kъчи inimioara-mı simцъ kъ tresare,
 Kъndъ potъ nлъчerea a varia,

Vivat! dar, vivat! jъna mea vieaцъ,
 III'alъ meș kanpıciř konılъreskъ,
 Iar tș, o Leno! rızi kș đslceaцъ,
 Kъчı kьm e moda eș te isbeskъ.

tr. A. Greanoglu
 Melodia de T. Georgescu.

15. Potretulă meň dată la o ființa draga.

Kind ore de'ntristare vorř țarbșra vr'o datъ,
 Frșmoasa-ıı inimioarъ, jș vezı portretslř meș
 IIIı krede kъ eș sșfer kș tine de o datъ:
 IIIı k'amındoi aıșnчea komпъtimimș mereș.

Kъnd vissrî de izbire s'ars deștenta în tine,
 Mîi-ai vrea ka s'îi nîi kanîl p'în pentr sîsnîn'torî
 Portretî meș privescîte, mî kîgetî la mine,
 Ax! nimenî nî e'n lîme ka mine îșbitoîș.

Kъnd inima mî-ar cere vr'o dîlce mîngîere,
 Mî nî voiș fi eș fîgî, desmeard'al meș potretî,
 Mî va neri din tine atîncî orî-ce dîrere,
 Îșziile tale vor rîde în sekretî.

Iar kъnd altî fîngî mî va rîpi simgîrea,
 Mî eș intr' al tîș sîfletî nî voiî mai avea lîkî,
 Atîncîea tî o dregî, zdrobescîte-mî sîvenirea
 Îmî ia portretî 'ndatî mî îîl arînkî 'n fîkî,

Poesia de G. Siou
 Melodia de Teodor George-cu.

16. FECIÓRA.

Plîngeamî pe sîmî tînrî sîrî plînsî de-amî-
 rîchîsne

Mî lakrimile melle în plînsî-î se-'ngîna;
 Earî tînrî kîmîlî mîontea o rîgîchîsne
 Mar tristî de kîrî lamîa ce-abea mai fîmîga.

Era sîrî ingerî dîlce ce-î vissrîle melle,
 Dîatîncî, în totî d'asîna plîngîndî amî întîlnîrî
 Ka o fantasmî dragî ce-'î visse lîngî mî rîllo,
 Trekînd prîn-tre mormînte, mîontesce: a nu trîitî!

O datъ dimineaua kîndș vesseleș sъ resfrunge,
 Pîrînta matinalъ ne roșъ mi ne florî;
 Kîndș mîrîtorîleș palidș sșb lanțuleș kare-'lș
 strînge

Salțuț așrora în țerșleș fîrț nșorî;

Atunçî mergeamș la dînsa kîtîndș la alba lîntъ,
 Çe-'n șnda așrorî lșasse drîmșleș lînș;
 Frîmoasa kopîlîț lșkra la o kîșnîntъ
 De florî çe-'n rîșfîțare șnda ne albș-î șnîș.

Kș rosa-'n kîșnînatъ kș karșleș de lșmîntъ
 La kandela Mîrîndъ pîrta kîtarea sa;
 Ear latele-i kosîge sșb florî mi sșb țînîntъ.
 Kș grăie ne sîntș-î șndînde se lșsa.

— 'O Vîno lîngъ mine, kîçî eatъ vîntelș bate
 Mîi floarea dimîneșei de-a kșm va vestejî:
 De-akșm kîndș te-î întoarçe din lokșrî de pîr-
 tate,
 În darn veî kîșta-o kîçî n'o veî mai gîșsi!

Açellș çe-mî dete viața la moarte mî-o esîșne,
 La șnș streînș kș așrș va mîna sъ daș eș
 Mîi namș, snre anșrare de kîțș a mș sîșpîșne,
 Saș în jșnia-mî dragъ se 'nalțș mormîntșleș meș!

Dar vîno lîngъ mine mi moartea va fi dîlçe
 Pe alle talle brage kîndș frîntea voîș nleka:

Къчи ех din leagănă, nenorocita,
Trekă visse 'n vîcauț făr' a trîi.

In dimineaga vîrste'mî plîkăte
Isbiîș șnă jône, șnă dăle krinș
Și kînd dărearea vră să mă site
Se plîi krinșls kă-șnă tristă șșșînș . . .

Și eă ka dînsăls de mi sîntă floare
Azi de tîlninț de mi mai ȳiș;
Mă bate vîntăls mă ardă de soare,
N'auș mai fi, Doamne, să nă mai fiș! . . .

18. LA O COPILLĂ.

Konilă tinerikă, frămoeșă ka plîcherea.
De ce voeștî să afli kșmplitșlă meă nekază?
Ax! nămai aste lakrimî îmi potă kșrma dărearea,
Kîndă vînă ka roăa dăle de'nândă-ală meă o-
brază.

Intrebă kare e kînșls ce dărm a mea jônîț?
De ce in floarea vîrstei bîtrină pare kă sântă?
Amara mea dăreare, vai! nimeni nă o știe,
Și nimeni nă va șțio pîn'voiș intra 'n mor-
mîntă!

O inimă ce simte e vrednikă de jealle,
Ka floarea cea plîpîndă ce kreăce-'n șnă ȳermă
sekă

Alș natimilorș viforș xskënd frânzele salle,
O lassz vomejitz de-o kalkz togî ce trekș.

Niçî xra, niçî amorxîx, niçî lămea 'nșielztoare,
Ce ne 'nçetatș m'adanz kx fiere, kx veninș,
Nx potș sș fakz alta de kzt sș mș omoare,
Darș însz nxî ațesta ce 'nningș allș meș sșs-
nînz.

De n'așș fi simșitș, poate amiș fi mi ex în lăme
Asemenea kx alșii ce aș allș ei favorș,
Ce orbî la fșmșlș slavii 'mî kșmpșrș xnz nșme
Și-'mî vîndș mi konsșiînga mi Dșmnezșlș lorș
(C. Negruzzi

19. TU 'MÎ ȐICĂÎ O DATĂ.

Tș 'mî zîceai o datz kșm kș nîn' la moarte
Dragostea ta toatș mie'mî veî nștra;
Mș șitamî ne mine, le șitamî ne toate,
Ast-feliș este lămea, nx e vina ta.

Tș 'mî zîceai o datz ax! allx meș îxbite!
Harta mea din țersî kiarș îșî voiș nștra
Toate sșntș șitate, toate sșntș nerdște,
Ast-felș este veakșlș, nx e vina ta.

Șci kș vșrsaî lakrimî mi-'n genșkî la mine,
'Mî zîceai: O! dragz, nx te voiș șita;
Mș șitamî în datz, mortș fșiș nentș tine,
Timșlș mștege toate, nx e vinate.

Te strîngeamş în braţe mi bazele telle
 O roşă Țereaskă ne gura-mi l'essa;
 Dar euri otravă mi veninş din elle,
 Ast-feliş 'mî este seksalş, nş e vina ta.

Onoare, Virtute, Amorş mi kredingă
 Eri îmi jşrai mie, azi kşî s'o 'ntîmpla;
 Nş kşnosşî izbire, nş simşî pokşingă,
 Ast-felş 'mî este seksalş, nş e vina ta.

Darş kş toatş însş a ta nekredingă
 Inima'mî totş bate orî kînda te-ois vedea,
 Angelş emti în oki'mî, de Țerşî fiingă,
 A-t-felş e amorşlş, nş e vina mea

C. A. Rosetti.

20. DORINȚA.

De-amş fi, izbito, gingama floare,
 Țe kreute'n vale, lîngă nîrşş;
 Amş da mi roşă mi mîndrşlş soare
 Pe-o razş dşlşe din okişl tşş.

De-amş fi, izbito, passerea mikş,
 Țe mîntre frânze saltş şmîorş,
 Pe-a talle braţe, stîndş fşrş frikş.
 N'amş vrea în lşme ka şş mai şborş.

De-amîş fi. izbito, vîntşlş de searş
 Eş nişî o floare n'amş îngîna,

Чи, кѣт е noantea de primăvară,
 Пе sînx'її frațedă m'amă legăna

De-amă fi, izbîto, îngerulă kare
 Te-adoarme noantea kă glasulă săă,
 'її amă fira tăinikă o sîrxtare
 ııı'n ȳeră te-amă dăce pe sînxlă meă.

Dar' nă'să nimika, skămnă konilă,
 De kătxă xnă jăne ȳe te adoră;
 De mine, dragă, fie-її dar' milă
 ıııi nă'mi resninge ală meă amoră.

V. Alecsandri.

21. SUSPINUL.

Eurti kă xnă îngeră, a mea frămoasă
 Tînră Nimfă, Raiă ȳe îşbeskă,
 Lămina zilei fada'її revarsă
 Okii tăi negri mă 'neşneskă,

Singră'n lăme eurti pentru mine
 Inimă, sşfletă, totă ȳe îşbeskă,
 Nămai tă, skămnă, poїї a'mi da bine
 Aibi îndărare kăȳi pătineskă....

22. LA EA.

Arie ca la „Cum pasșerea re pleaca etc.”

La ea mă gîndeskă zioa kînd soarele lăchemte,
 Kînd zefirulă adîr ne kămnă închetimoră;
 La ea kînd ore triste vine de mă mănchemte;
 Kînd sșfierinșe kîrde răneskă al meș amoră,

Kînd în petrecheri, sgomots, mă află kăte-odată
 La ea m'attșnă 'mă-e gîndulă mi inima'mă de fokă
 La ea mi respirarea-mă ka să ajsngă kată....
 Nș notă nișă kiară minștră să m'află la șnă lokă

În ea imă stă viașă, în ea mi fericișrea,
 Kș ea nșmaș în lșme maș simșș kă vișșșșșș;
 Kînd ea nși lîngă mine par'kă amtentă neireă
 Îmi pare k'astă lșme e xaosă... neșșșșșș.

În ea află dășșșșșș, ka orșșș în lșmină,
 Ka mama 'n konilamșșș ne kare 'l a nștritș;
 Ka șelă avară în așră, la kare se înkină;
 Ka sklavă'n libertatea de kare-a fostă linsitș.

La ea mi noantea șboară a mea minte-obosită
 Mi'n vișșș meș de așră totă ea e ne'nșetată;
 Se pare kă'n destiș'mă de ea sîntă șrmărită
 Kășă ea, ea totă-de-șna 'nainte'mă s'a aflată.

Dar' e mroîndă abisals ce p'ânsă d'altă desparte
 P'amorsă nostră nămaî şă timpă poate dăra;
 Kăci krăda'mi destinată mă mîpă prea departe
 Eă trebăe, vai! kă lakrămi să mă despărt de ea!

H.

23. LA O COPILLĂ.

Belă konilă, de graiă nlină,
 Măză sşblimă, soare d'amoră
 Korsă de nimfe ne bza-ăi lină
 Se vădă kăm joakă închetimoră

Talia-ăi naltă mi sşbgirikă,
 Oki tăi negrii de abanosă.
 Măna a albă mi mititikă,
 Făce din tine şă cher stelosă.

Tă emti o stelă ce dai lămină
 La toăi aţeia ce te 'mpresoră,
 Albă ka krinsă făga-ăi senină
 Este şă farinekă dăle d'amoră.

Vocă-ăi kănd dăle ţeva monlemtă
 E armonie d'akordă dăiosă
 Răslă ne bza-ăi kănd se ivemte
 Făce amoră a fi ţelosă.

Dar spsnemī, belo, ȝe aī tȝ oarȝ?
 De ȝe palpitȝ sīnȝ-ȝīȝmorȝ?
 Nȝ kȝm-va ȝī-arde īn īnīmīoarȝ
 Vre o skīnte dȝlȝe d'amorȝ?

Atȝnȝī, Eleno, īa-ȝī seama bine,
 Īȝbeute sīȝȝerȝ, kȝ sīȝȝīmīnt;
 Kȝȝī al meȝ sȝȝletȝ e tot īn tīne
 Mī te ȝrmeazȝ nīn' la mormīntȝ.

Nȝ faȝe, skȝmno, ka mȝlte alte
 ȝe ne īnȝealȝ k' ȝnȝ falȝȝ amorȝ,
 Kȝȝī al lorȝ kȝȝetȝ e lamitate,
 Mī sboarȝ mobilȝ dīn norȝ īn norȝ.

Aȝele dame sȝnt īnvȝȝate
 Sȝ skimbe-amorȝl ne zī, ne zī,
 Mī alȝ lorȝ sȝȝlet este departe.
 D'a īnȝeleȝe mī d'a īȝbī.

I. Fȝnuȝă.

Melodia de T. Georgescu.

24. LIMBA ROMȐNEASCȐ.

Arie ca la „Bīr oīȝ Bīr.“

Mȝltȝ e dȝlȝe mī frȝmoasȝ
 Limba ȝe vorbīmȝ
 Altȝ limb' armonīoasȝ
 Ka ea nȝ ȝȝsīmȝ.

Saltă inima 'n plъcere
 Кънд о askltъмѣ,
 Ши не бѣze-addъче miero
 Къд о ksvîntъмѣ,
 Romъnashlѣ o izbesче
 Ka sѣfletslѣ съх.
 O, vorbiți, skriți romъnesче
 Pentru Dumnezeu!

Romъnkъde mititelle
 Visrî de amorъ,
 Ale voastre drъgъnelle
 Le izbeskѣ de morъ.
 Dar vorbindă în limbă streine
 Nu potѣ съ v'-askltѣ;
 A fsgi în lъme 'mî vine
 Къчи mî'î чîsdъ mѣltѣ;
 Inima mî se rъचेште,
 Moare vislѣ меѣ.
 O vorbiți skriți romъnesче,
 Pentru Dumnezeu!

Glъmele sîntъ mai bogate
 Aș tonѣ mai fireskѣ,
 Romъnesче ksvîntate,
 Așa съ trъeskъ!
 Не о glъmъ romъneaskъ
 Sѣfletsletsъ 'mî аш да,
 Iar не сна franъzeaskъ
 Zъѣ niчи о para,

Ce'i streinǎ nǎ se linesce
 De sǎfletǎl meǎ:
 Glǎmigi dar mi romǎnesce,
 Pentru Dǎmnezeǎ!

Fraḡi ce'n dǎlcea Romǎnie
 Naḡteḡi mi mǎrigi,
 Mi'n lǎmina ei cea vie
 Dǎlce vieḡḡiḡi!
 Voi, ne kiḡi patria keamǎ
 Dragi konii ai sǎi,
 Fǎrǎ ka sǎ ceagǎ seamǎ
 La bravǎ saǎ miḡei,
 Arḡtaḡi kǎmǎ kǎ trǎesce
 Elementǎl sǎǎ;
 Mi vorbiḡi, skriḡi romǎnesce,
 Pentru Dǎmnezeǎ!

De ce limba strǎmoḡeaskǎ
 Sǎ n'o kǎltivǎmǎ?
 Aǎ voimǎ ka sǎ roḡeaskǎ
 ḡǎr'na ce kǎlkǎmǎ?
 Limbǎ, ḡarǎ, vorbe sǎinte
 La strǎmoḡi era,
 Ei arǎ nlinge în morminte
 Kǎnd ne-arǎ askǎlta.
 A lorǎ geniǎ ne miḡontente
 Din mormintǎ mereǎ:
 O vorbiḡi, skriḡi romǎnesce
 Pentru Dǎmnezeǎ!

Iar ȝ mîndra mea izbîţ,
 Ță, daka voemti,
 Să'mî spîi kă emti ferîqîţ
 De kînd mă isbesqî;
 Dakă vreî de ferîqîre
 A mă îmbrăta,
 Şi în cheriş kă-a ta izbîre
 A mă strîngîta;
 Dakă inima'ui simgeşte
 Chea ȝe simgîş e;
 Spîne-mî-o în romănesȝe
 Pentru Dămnezeş!

G. Sion.

25. MĂ VEÎ UITA.

Pîtrînsă d'amor-ui, kîdo, akăma viş a-ui spîne,
 Kă nă utîş sîde m'afîş de kîndă ex te isbeskă!
 Fiînga mea în lăme de tine azi dispîne,
 Gonînd-te 'n totă lokălă, ne drîmîrî rîţȝesă.

În orî ȝe pasă fiînga-ui merex mă insogemte,
 Şi pare kă-mî totă zîce: Ax! vîno, sîntă a ta.
 Atîncea mă anronîş, m'anronîş nebsnemte,
 Şî'ndată vîză kă-mî zîce: Vai! fîuî, mă veî şîta.

Eş kreză kă ȝ utîi bîne, kîţ şmblă dşnă tine
 Ță utîi la ȝe perîkolă, nebsnăl, m'amă esnăşă,
 Şi 'n lokă să aî nşîînt, pîetate pentru mine,
 Îmî zîqî kă nă se poate, nă-ui daş şn alt rîspînsă.

Ei bine! kəm se poate s̃ fi ama fieroas̃?
 S̃ stai k̃ neñsare, k̃nd m̃ii k̃ te isbesk̃!
 De ȃe ñ em̃i m̃i b̃ñ, ne k̃t em̃i de fr̃moas̃?
 T̃ poȃi krede vr'odat̃, k̃ eș s̃ te ȃr̃sk̃?

Ñ krede-a mea isbit̃, k̃ poȃi fi t̃ vr'o dat̃
 Din inima mea m̃tears̃ aȃilea ne p̃m̃int̃:
 Îȃi j̃r̃ p'a mea viaȃ k̃ t̃ veȃ fi-adorat̃,
 În toat̃ a mea ṽiaȃ m̃i ññ la morm̃int̃.

Amor̃sl̃ m̃-e viaȃ, m̃i or̃i ȃe m̃sl̃gm̃ire
 Ref̃z̃ ne l̃ng̃ d̃ns̃l̃; eș poate-am'aj̃ta;
 S̃ fiș k̃ tine 'n braȃe, s̃ fiș în feric̃ire,
 S̃-ȃi j̃r̃ ne d̃ns̃l̃, drag̃, k̃ ñ te voiș ȃita.

26. SUVENIRUL PORȚEI.

M̃lt̃ p̃reaș fr̃moase,
 Sk̃m̃ñ, draga mea,
 Noñile ȃeroase
 L̃ng̃ poarta ta.

N'a fost̃ feric̃ire
 În j̃neȃea mea,
 Na fost̃ s̃venire,
 De k̃t̃ poarta ta.

Ți-ad̃ am̃inte 'n l̃me,
 K̃'n j̃neȃea ta,

Te-a isbit xñš jñne,
Ka ne mēmē-sa.

Ziī atxñnea, dragx,
De-ī fi 'nbētrīnitš,
Kxťx eramš de fragx,
Kxndš elx m'a isbitš.

Fii dar akxmş bşññ,
Ziī, kx mē isbeññtī,
Pīñ' emtī ĩñkx jñññ,
Pīñ' nş vestejēññtī,

Maī vīš m'astx datx
Līngx noarta ta,
Sx-ñī mai zikš odatx:
„Nş te voiš şita.“

T. Georgescu.

27. LIPIŞÓRA.

Doamne kītš e de frşmoaşx
Lizimoara mea!
Şi kītš e de dręgşstoaşx,
Kxndš mē şítş la ea!
Kxndš o vxz ĩnima mī bate:
Nş mtiš ęe şimpęeskš.
Arš fi oare kş drentate,
Ka şx o isbeskš?

O simțire dăruoasă
 Strînge ală meu sîmț
 Ea e jînt mi frămoasă,
 Mi eă sîntă bîtrîns!

Doamne, kîț e de frămoasă!
 Țe kîn îngereskă!
 Țe fîngă grațioasă!
 Țe îngeră ȇereskă
 Okii sîi în ferice
 Lăkrămăi înnotă,
 Mi sînsă tîră-î simțire
 Mi sîfletă-î totă.
 Țe simțire dăruoasă!
 Poartă ea în sîmț
 Ea e jînt mi frămoasă,
 Mi eă sîntă bîtrîns!

Domne, kîț e de frămoasă!
 Țe kîn tînerelă!
 Țe zambilă amoroasă!
 Țe trînsă șîșrelă!
 Kînd o vîză pîentă-mi sîșpînă
 De șn tristă amoră.
 Ah! kîmă nă sîntă o albînă,
 S'o mîșkă mi sî mîră!
 Dar o roză ȇe mîroasă,
 Kîmă s'o pînsă în sîmț!
 Ea e jînt mi frămoasă,
 Mi eă sîntă bîtrîns!

Doamne, kîţ e de frămoeaş!

Oare eş sǎ-î spǎnǎ!

K'a mea inimă fokoaş

Simte-şu doră nebună?

O! nă, nă! e mǎltă ma! bine

Să takă mi să plîngă,

Şi-orî ce kîngă, să şşşşine

În nient să le stringă

Eş n'am parte amoroaş

În frămoeaş-î sîng:

Ea e jşşş mi frămoeaş,

Şi ex sîntă bǎtrîn!

Poezie de G. Sion.

Melodia de T. Georgescu.

28. LINIŞÓRA.

(Arie ca la Lizişora

Doamne, mǎltă este frămoeaş,

Linimioara mea!

Altă fată drăgăstoaş

N'amă vǎzşă ka ea!

Okii ei lăşeskă ka stelle

De nre ăerăşă lîng,

Sîng'î e de vioarelle

Dăre ellă şşşşină,

O! dă, Doamne, sǎ'î potă şşşş

Kăţ ex o izbeskă!

Şi şşşş-mi a dăşşş

Pe kîng'î ăereskă!

Doamne, mǎltǎ este frȃmoasȃ

Порѣмбѣда mea!

Niĉi o zeeȃ grȃcioasȃ

Nȃ este ka ea.

Gȃra ei ĉea rȃmeiaarȃ

Rȃde amoroșȃ:

Kosiȃa'i ĉea bȃlȃioarȃ

Kade volȃntȃșȃ.

Doamne, fȃ-m' o pȃșȃrikȃ,

Din ĉeea ĉe sȃntȃ!

Sȃ potȃ fȃrȃ niĉi o frikȃ

Pe sȃnȃ'i sȃ kȃntȃ!

Doamne 'mȃ-e kȃ nepȃstȃnȃȃ

A o mai deskri,

Totȃ ĉe'i sȃfletȃ, ĉe'i fiȃnȃȃ

Poate a sȃmȃȃ.

Kȃ possedȃ totȃ ĉe faĉe

Pe șnȃ omȃ nebȃnȃ,

Totȃ ĉe jȃnelȃi ȃȃ plȃĉe

ȃȃ inima'i rȃpȃnȃ.

Doamne, ȃȃbȃ de mine milȃ

ȃȃ de-al meȃ amorȃ:

Pȃne-mȃ ka p'o zambilȃ

Pe sȃnȃ-ȃ de florȃ!

Doamne, mǎltǎ e rȃpȃitoare

Așȃȃȃ zȃȃ ȃ-o sȃșnȃȃ:

Nȃ mai potȃ sȃ amȃ rȃbdare

Fȃkȃ-mȃ nebȃnȃ.

Ea e bxnъ, mъ isbesce
 Eș așa kredș zъș;
 Dar' sîrmana se feresce
 De amorșlș meș....
 Doamne, nș! ea mъ isbesce
 Sîntș înkredingatș:
 Kъ de-asearъ îmi zîmbesce
 Ș'azi m'a sșrștatș!

H.

29. CONSOLAREA.

Isbeamș kș freșesime o jșnъ pentrș kare
 Biaga 'mî amî fi dat-o dar' vaî! o amș nerdștș;
 Șъ fiș isbitș de dînsa doreamș kș înfokare,
 Dar' toatș-a mea șperanș kă vîntșlș a peritș.

O! kîțș pșrea de dșlșe șșblima'î sșrștare,
 Eramș nebșn de dînsa; nș mingș o amș isbitș:
 O! kșt pșrea de dșlșe mi kșt de 'nkșntștoare,
 Dar' toatș' a mea șperanș kă vișșlș a fșgitș.

Pe dînsa 'n ori-șe lokșrî, î'n ori-șe adșnare
 Șîi kiar î'n nșstietate, pe dînsa o vedeamș,
 Î'n ori-șe întrepinderî, î'n ori-șe desșerare
 Șîi kiar î'n rșgșșșne la dînsa mъ gîndeamș.

Biaga, ferîșirea, șperanșă mi amorșlș,
 Î'n tr'însa'nkîeamș totșlș, nș mingș o amș isbitș:
 Dar' totș pe nesîmgîte se'ntoarse, îmi lșș sborșl
 Șîi toat' a mea șperanș kă vișșlș a fșgitș.

Mă kostă k'amă perdt'o, mă kostă pîn'la viață
Mă'nakă insă kă-ideea, kă totă ce s'a ivită

Aci într'astă lăme atăta de m'reașă,
Și kîar lămea întreașă îșî are șns sfîrșitș.

30. UN JUNE ROMÂN MORT ÎN PARIS.

Kăm pasărea ce pleacă în lokrî depărtate
Se 'ntoarce iar în țara de unde a plecată
D'o săvenire dăle vaî! inima mea bate
Și zboară șure pămîntăș în kare s'a format.

Kăci am vîzătă adesea ne mămă doritoare
Konilășî s'ăș dăle o lakrimă stergîndș;
Eș nă aveamș o mămă s'ă'mî steargă'a mea plî-
soare,
Eș nă aveamș ne nimeni, mi amș trektă plîngîndș.

Dar țora grațioasă a ceasurilor mele
Akăma se 'ntreșne, ex trebșe s'ă mor!
Frămoasă rondsnelă, ne arinile tele
În țara mea iăbită de ce nă potă s'ă sbor?

O! moarte, mai așteaptă, kăci ex sîntă timpă
înkă

Pe doț-zeci de rose imi nămă anii mei;
O! moarte, kărdă moarte, abia-am ajnsș s'ăbt
stînkă

Și ță din vîrfă-î nămai ai drentăș s'ă mă ței.

Kind toamna viegii vine, o frunte se'ntristează,
 Amorslă râne arkslă mi sboargă rîzătoră;
 Girlanda asrită de vîse închetează,
 Ili inima ce'ngiașu nă simte nici ună doră.

Așa avelă ce trece p' o vale 'nkăntătoare
 Ș' adărnă toată floarea ce els a întîlnită,
 Mai kastă sî vază d'a mai rîmășă vr'o floare,
 Ș'i daka nămai vede se dăce mslășmită.

Iar' eă a kărgă viașă lă nămai poezie,
 Girlandă înpletită de grații mi amoră,
 Voiamă sî găsă sava mi dăleai-ambrosie
 Ș'i'n azrora zilei eă nă voeamă sî mără!

Așteantă, dragă moarte, ka sî mai vază o dată,
 Avelă vîi frumose în kară amă năskătă,
 Sî simăș, mărindă, nă sîns-mi o lăkrimă 'nlăkată;
 Sî'mbrășimezăș năringi mi frații ce amă avătă.

Dar' vai! demeară răgă; kăci viașă'mi se va stinge
 Kă soarele de astăzi p'ăcestă strein nămîntă,
 Ș'i fruntea mea kă roze ax! nimeni nă va 'n-
 ȋnge,
 Ș'i nimeni nă va nănge ne tristă mex mor-
 mîntă.

D. Bofintineabu.

Melodia de Ioan Konstandinescu.

31. LA O TÂNĂRĂ FATĂ.

Eș trekș pe frânza țe-ngȳbenemte
 Mi kade tristș sșb arborș josș,
 Eș trekș pe valșlș țe mȳrmșesșe;
 Eș trekș pe kȳntșlș melodiosș.

Ama drȳmamșl kȳștȳndș se dșșe
 Mi varșș lakrimȳ în kalea sa;
 Eșo al vȳi kș mȳontș dșlșe,
 Trekȳndș, ne sușșne kș ollș oftă.

Eș șșntș ka floarea primș-vȳroașș
 ȳe vȳntșl sereȳ o va șșka
 O! tș, fetișș, dragș, frșmoașș,
 Atșșșȳ pe mine nș mș șȳta.

Înșș șș șȳtș așelș țe•moare!
 Ast-felș de tine voiș fi șȳtatș,
 Fȳșioara nșșne la sȳnș o floare
 Dar o arșșnkș kȳndș s'a șșkatș.

D. Boȳintinȳnu

Melodia de I. Valerianu

32. VAȳ UNȳ FOCȳ Mȳ ARDE.

Vaȳ șșnș fokș mș arde, ardș mi tremșrș eș!
 Ka șșnș krinș în vȳntșrȳ saltș nȳentșl meș.

Oki-mî varşǔ lakrǔmî mî totş de odatǔ
Rasele aşorei în faǔ'mî s'aratǔ.

Kǔpetele mele sǔntş ka nisçe nşori
Mî totş deodatǔ ka dşlcele zîori.

Blestemş mşritoriî m'ale lorş sşsnine
Mî totş de-odatǔ aflş toate bine.

Kîndş ne karşl morgiî eş voeskş sş sborş
Kîndş gşseskş kş vîaǔa e nşmaî amorş.

Mî kş toate-aşestea dorşl meş çellş mare
Dşlcea mea l-ar' stinge kş o sşrgşlare!

D. Bolintînu.
Melodia ca la „Iarăşi am văduto.“

33 LA FEMEIA.

O! tu, ce poezi în visse chereshi,
 'Ţi darь koroana mândreŭi-omeneshi,

Eară tu spre resplată reverşi p'a loră liră
 Parfuml jeniei ce dragă în inspira.

O! tu, ce noi ne scimă de unde 'ŭi ei shorălx'
 De pasăi ka o roză kândă sflă amoraş,

De vii kaş un zimbetă ce o zisliŭ!
 Ne lassă să năce din mîndr'aî şriŭ,

O! tu, ce sflarea 'ŭi esală mirosă;
 Ce 'neakt parfumlă de krin graŭiosă;

O! tu, ce privityea 'ŭi lămină imbiar
 Plindă primăvara la dălea-ŭi jenie.

O! tu, ce spină ai tănăŭş mî lină!
 Ka vîntă de seara ce sflă ne krină!

Femeiă, femeiă, de unde vii oare:
 Din ăeră saş din eadări, din smbră, din soare?

Tu nașcă, o femeie, ne tristă-lă pământă,
 Ka floarea ce kresce pe negră-lă mormintă!

Nimikă nu-î mai tineră k'a ta tinerece,
 Nimika mai dăce k'a ta lărmăsece!

Prekum statăre-lă antikă s'amoră,
 D'o Venere mândră ce mănă-î sâpă,

Așa Kr. I'a ta sâvîrmire
 Zimbi de plăcere, d'amoră, ferichire.

Dară suzne, o! fermekă ală vîdeie-omenesă!
 La ce zeităte fatală slăjesă?

Și kare să joakă kă inima-șî blindă,
 Ka krîvdu-lă toamnei kă undă plîpîndă.

O dăce ființă, o kîp îngerokă!
 Tu emti, o femeie, ună flătră cheresă.

Ce dăpă o floare ne alta s'avîntă
 Și cea-ce lăcheste mai mătă, o înkîntă.

D. Bolintineanu.

34. OMAGIUL DAMICELEI.

Șarmantă damicelă
 Ku oki ka de gazellă;

Ornatъ preksmъ eștî
Pe toate eklinseștî.

Koketъ, komplizantъ,
Aî mikș, eștî ellegantъ,
În totș-alș tъș aspektș,
Inșnir' ori kșî respektș.

Kș poza-șî maetsoasъ.
Kș mîna-șî volșntoasъ,
Pe toșî înneshneshî,
Pe toșî kîar ũ rъneshî.

Permite-mî a-șî mai șșșne,
Kъ-mî plache a disșșne
De șîșș-șî innoșentș,
Șșșș fъrъ komplimentș.

De vreî șș-mî fîi konșoartъ
Îmî riskș vieașa toatъ;
Îșî jșrș, nș te flatezș,
Kș vieșa-mî garantezș.

Tș eștî a mea febleșș,
Tș eștî a mea tandreșș,
Pe tine te adorș,
Kș tine voiș șș morș.

Teodor Georgescu.

35. DURERA.

Durerea'mă-este mare, mi milă n'am kăi cere;
 D'atâtea lăni de zile nă mtiș de măi trăeskă.
 Imaginăi, femeie, din oki-mă nă măi uiere,
 Viada mă anasă, mi sirăuș kă mă sfîrșeskă.

Dar vai! zioa mi noantea gîndindă-mă la tine,
 Torente de lakrămă din oki-mă wirșeskă
 Delirăș mă anskă mi sșfletăș din mine,
 Vai! kear în somnă iui zice: ax! dragă te ișbeskă.

Gîndemte-te odată kă krîma-ăi este mare,
 Kănd veză tș'n disnerare ne cel ce te-a ișbită
 Șî'n lokă de pietate 'i arăui o nenț sare,
 Îlă faci să-mă uiarză kană de doră-ăi obosită,

Dar vai zioa măl.

Și tă drentă resnățire l'atâtea kinări grele,
 Îmi zică kă nă se poate, nă porăș să te ișbeskă,
 Privindă kă sînge rece zilele vieui melle,
 Ce sîntă ama de triste mi kămă se vestejesk.

Dar vai zioa măl.

I. Fănuță.
 Melodia de T. Georgescu.

36. UĂ LUNĂ ESTE.

O lăună este dragă de kând simțiiș d'odată
 Jănegea'mi strămstată m'apropie-a vesteji,
 De kînd vîzuiș 'nainte'mi plăksta ta okiadă
 Kă-a sa dăle zîmbire ce'mi zice-a te isbi.

D'atunci simțiiș feblegea; vîzuiș k'asha sintă bine
 Să'ui staș adesea'n față, să fiș totș mălășmitș.
 Kredeamș o ferichie să staș pe lîngă tine,
 Kînd astăzi sîuiș kă lakrămî kă sintș nenorocitș

Kăiagiș nîună azi. dragă, de lok n'avuiș în mine;
 Să'ui sîuiș kiar în persoană ce'n mine n'ătimeskș,
 Akșm kînd pierz răbdarea, kînd vîzș kă nă e bine
 Sekretș a mai askunde, deklarș kă te iăbeskș

Îui sîuiș kă siguranță, păuin m'a mea jănege.
 De nă vei avea milă, voiș perde-o kă sî vîntș,
 Voiș perde-o, zikș, m'atunci în vanș a ta tandregă
 Va plînge'n remășkare pe tristăș meș mormîntș.

T. Georgescu

37. LA MARIOARA.

Vînă de mă iăbește,
 Frămșhika mea!
 Vîno de trăbește,
 Frămșhika mea!

— Њз поѣѣ кѣ мѣ-е фрикѣ,
 Fr̃m̃xw̃el̃xl̃ meš!
 Kasa mi se strikѣ,
 Fr̃m̃xw̃el̃xl̃ meš.

— Че nenorocire!
 Кѣ ewtī m̃ritatѣ,
 — Че nefertire!
 De че њз s̃ntš fatѣ?

— Fii mi k̃ragioasѣ,
 Fr̃m̃xw̃ika mea!
 K̃m̃š ewtī de fr̃moasѣ,
 Fr̃m̃xw̃ika mea!

— Maī bine frikoasѣ,
 Fr̃m̃xw̃el̃xl̃ meš!
 W̃i sѣ fiš k̃z kasѣ,
 Fr̃m̃xw̃el̃xl̃ meš!

— Че nenorocire!
 Кѣ ewtī m̃ritatѣ,
 — Че nefertire!
 De че њз s̃ntš fatѣ?

— Fii mi m̃ritatѣ,
 Fr̃m̃xw̃ika mea!
 Fii mi 'mbr̃ỹimatѣ,
 Fr̃m̃xw̃ika mea!

— Elă e 'n veci kă mine,
Frămămălelă meș!

Măine-să fără tine,
Frămămălelă meș;

— Че nenorocire!
Кă емтї мъритатъ,

— Че nenorocire!
De че нă sîntă fată?

- Krezi k'oiș fi vremelnikș,
Frămămika mea?

Jărș k'oiș fi statornikș!
Frămămika mea!

-- Mă 'nkrezș dar în tine
Frămămălelă meș!

Fă че vrei kă mine,
Frămămălelă meș!

— Че nenorocire!
Кă емтї мъритатъ,

-- Че neferocire!
De че нă sîntă fată?

T. Georgescu.

38. HORA.

Ariea Horelorū.

Iatъ! xora se pornemte
 Sѣb stejarѣ la rѣdъчинъ
 Iatъ! xora se 'nvîrtemte,
 Vîno, пѣікъ, vîno.

Lîngъ mine vîn' drъgъуъ,
 Sѣ te notѣ strînge de mълъ
 Ka erі seara, la fъntълъ:
 Mario, Marіzъ!

Dъx de spaімъ, пеі пълскъ,
 Sънъ bine 'n kobzъ, sънъ
 Sѣ нъ'дї fakѣ spatіle strънъ
 Ші kіka mълчскъ.

Тѣ, fes-romѣ, gіxbea lъngъ,
 Din arkъшѣ trage maі tare,
 Къчї în gardѣ amѣ знѣ narѣ mare
 Ші mълдї banї în пъngъ.

Totѣ amia пълъ 'n de searъ,
 Къ frъmoasъ'mі e пѣікъуа
 Ka o zi de prіmъvarъ,
 Mario Мъгїzъ.

Totx, așua, totx voinicoste!
 Nx mț dađi, mți, de rșșine
 Kțci gșrița ce 'mı zimboste
 Vırț drakx 'n mine.

Mı amș nxșx flori la pțlrie,
 'Mı amș nxșș flori, 'mı amș nxșș mțrgele
 Ka sț'mı kate kx mındrie
 Pxıkșya la elle.

Amș kțmeașț kx altigț
 Totx de firx mı de mțtassț.
 Amș ne snate-o dșrdșliğț...
 De nimenı nx'mı pasț.

Bateđi tođi intr'o lovire
 Sț bșıaskț 'n fșudx pțmıntșł.
 Lșmea 'ntreagț sț se mire
 Și Dșmnezeș sfıntșł.

Sıntș sțtșł de birșri grele
 Și de nlșgș mı de lonatț,
 De țiokoı, de zanțiele
 Și de sanț latț.

Astțzi xorele sıntș pline;
 Krțne'mı șșra opinkșğț,
 Și sț morș în jokx kx tine,
 Mario Marışgo.

V. Alissandri

39. SDROBITĂ GEME.

Sdrobită geme inima'n mine,
În flăcări, ardă neîncetată;
Vieaşa mea toată o amă în tine
Dar' tu de mine te-ai depărtat

Eşti tu o fetă sărăcie
Să nu izbire vei în călzi,
Sflete'mi reche că nu mai batte
De căt arare din zi în zi.

De eşti aproape nentă'mi palnită,
De eşti de faţă eşti mă simţeskă,
La vocea-ţi mintea îmi e rănită,
Dă 'mi-eşti stăpînită mi mă'ngrozeskă.

Deşertă, în somnă'mi, kîntă-ţi e 'n mine,
Mă sîntă la isme mi ka stăpînită
Reviş în sine'mi trăsescă în tine
Le lăsa ne toate de tine plină.

Fiinţa'mi toată iese 'ţi seacă.
Eşti ăştă umbră kornălsă tăă,
A ta că spirită mă înviează
Căci tu eşti umbră kornălsă mea.

(Din Iasi.)

40. DORULU ROMANCEI.

Arie ca la, a scăpatu Jieanulū nostru..“

D'arș vrea bșnșlș Dșmnezeș
Sș-mī askșlte dorșlș meș;
D'amș avea șnș kopilamș
Dragșlș mamei înșeramș,

Kșt e zioa, kșt e noantea,
'lș amș monti kș blīde mīoante,
Kștș e noante, kșt e zi,
Totș la sīnș'mī 'l amș pșzi.

'L-amș pșzi, 'lș amș desmierda,
Mī de sșrștșrī 'ī amș da,
Mī'ī amș zīve 'nșetīmīorș;
Nani, nani, pșīmorș!

D'arș fi șerșlș kș prīiņș
Sș 'nșlineaskș a mea doringș;
De'mī arș da șnș bșieșelș,
Dragșlș mamei voīnișelș!

N'arș fi prșnkș maī ferīvitș
Mī ne lșme maī īșbitș;
Altș kopilș n'arș fi ka ellș
Mititelș mī frēmșmelș.

Obrȃjels'ī ka de snȃme
 N'arȃ avea seamȃn pe lȃme
 N'arȃ fi okiī nimȃlsī
 Dȃlȃi ka okimorīi lȃi,

Iar eȃ, mȃndrȃ mȃikȃliȃ,
 Pe-aī sȃi okī, pe-a sa gȃriȃ
 Ne 'nȃetatȃ l'amȃ sȃrȃta,
 Sȃrȃta mi 'ī amȃ kȃnta.

Mi 'ī amȃ faȃe-o deskȃntare
 Sȃ ajȃngȃ-ȃnȃ viteazȃ mare,
 Ţnȃ viteazȃ ȃe-arȃ strȃlȃȃi
 Kȃmȃ n'aȃ fostȃ niȃi n'a mai fi;

Mi 'l amȃ pȃne sȃ se kȃlȃe
 Pe- alȃ meȃ sȃnȃ legȃnatȃ dȃlȃe,
 Mi'ī amȃ zȃȃe 'nȃetiȃmȃorȃ:
 Nani, nani, pȃimȃorȃ!

V. Alessandri.

41. O FATĂ TÎNĂRĂ PE PATULŢ MORŢII

Ka robȃlȃ ȃe kȃntȃ amarȃ īn robie
 Kȃ lanȃsȃ de brȃȃe, ȃnȃ aerȃ dȃiosȃ;
 Ka rȃlȃ ȃe ȃeme de rea vijelie,
 Pe pȃtȃ'mī de moarte eȃ kȃntȃ dȃrȃerosȃ,

Țnș krinș se ȣșkț mi 'n lțȣrī s'abate,
 Kīnd zioa e reche mi țerșlș în nori;
 Kīnd soarele-lș arde, kīnd vīntșlș îl bate,
 Kīnd grindina kade torente pe florī.

Așa fȣrț veste pe zilele mele
 O soartț amarț, amarț a bȣtȣț;
 Și ast-felș ka kringlș de viskole rele,
 Pe patș-mī de moarte d'o dat-am kȣȣțș.

Abia 'n primȣvara doringelorș mele,
 Plȣmindț ka roșă abia am ajȣnsș,
 Atȣncea kīnd kīntț prin florī filomele
 Și'o kȣȣțș dȣrere adīnkș m'a pȣȣȣnsș.

Amarț e moartea kīnd omșlș e jșne,
 Kȣnd zioaī frȣmoasț mi traislș e linș;
 Kīnd paserea kīntț, kīnd florile șȣȣne
 Kȣ viaȣa-ī dȣȣȣe mi n'are șȣșȣnīș.

Șȣ moarț bȣȣrīnșlș, ȣe frȣnteaī īnklinț,
 ȣe-șī plīȣȣe trekȣȣlș de anī obositș.
 Șȣ moarț mi robșl țe'n lanȣȣrī șȣșȣnīț,
 Șȣ moarț totș omșlș kȣ șȣfletș sdrobotș,

Iar eș ka o floare țe naște kīnd ploșț, -
 Kȣreșteamș în de paserī șȣȣȣe kȣȣȣrī,
 Și mie amorșlș kȣ bȣȣȣe de roșț
 Kȣ inimț dȣȣȣe īmī da șȣȣȣȣrī.

Ka frânza ce kade ne toamn' kînd nin'pe
 Ssflat' de vînturi aicî ne p'rmnîţ',
 Ax! j'sna mea viaţ' ak'sma se stînp'e,
 Mîi anii mei tineri anşnş în mormînt's.
 Bolintineanu.

42. FRUNȚULIȚĂ, FRUNȚULIȚĂ.

Arie ca la „Bir. Oită.”,

Frânz'liţ' frânz'liţ' verde de stejar!
 Ia vezî drag' mîndr'liţ', ce mai arm'şarş',
 Arm'şarş' voînîkş de munte, agerş, şprîntenelş,
 Negr' mî kş stema în frunte saî în fokş kş el.

Konîliţ' b'lyioar', fîi kş Dsmnezeş,
 Eş mergş, drag' feti'şoar', s'ş'mî fak rîndşl meş
 La oaste d'ara ne keam', aîdeuî frauî Rom'ni
 S'ş ne batem f'rg' team' kş orî-ce p'şgîni.

Ia-şî viteaza s'şbioar', ouşteans dragşlş meş,
 Mî d'ş-şî pentr'ş d'şrîşoar' totş sîngele t'şş,
 Pentr'ş d'şl'cea-şî d'şrîşoar' mî Steagşlş str'şhşnş,
 Mergî kş drag' inimîoar' m'şî frate Rom'şnş.

43. Muma lui Ștefan cellă mare.

Pe o stînk' neagr' într'şnş vekîş kastelş,
 Şnde k'ş'ş 'n noale şnş rîş mititelş,

Plînge mi sâspinu tînzru Domniŭ,
Rzmenu, szanu, ka o garofiŭ:

Kuŭi în bîtblie songlă eî izbită
A plekată kă oastea mi n'a mai venită,
Okii sîi albastri ardă în lakrimele
Kam lăceskă în roșu doru viorele.

Băkle azrie kadă ne albă-î sînă,
Rozele mi krinii ne fadu-î se 'ngînă,
Însu Doamna soakru lîngu ea vegeazu,
Mi kă dălu kăvinte o îmbrăbîteazu.

Șn orologiă sșnu noantea jsmătate,
La kastelă în noartu oare čine bate:
„Eă sșntă bșnu maikă fisl tăă izbită;
Eă! mi de la oaste mă întorkă rănită.

Soarta noastră fșse grădu astu datu,
Maika mea, omțire fșge sfărmatu,
Dar deskideuî nearta, tărču mă'upresoră,
Vîntălă sșfîlă reče, rănile mă doră.“

Tînzra Domniŭ la fereastră sare
Če fači tă kopilă? zise Doamna mare,
Apoi ne fereastră singru a emită,
Mi'n tăčerea nopții ast-felă a vorbită:

„Če zicu tă streine fiă-meă e departe,
Brăduălă sșă prin taberî miî de morgi împarte,

Eș sîntă a sa mămă el e fislă meș;
De emti tă nă-șî sîntă mămă eș.

Însă dakă Țerlă vrînd să-'ngreșneze mi să
mă întristeze
Anii vegii mele d'adînkă dăgere,
Nobilălă săș sșfletă ast-felă sa skimbată,
Daka tă emti Stefan kă adevărată,

Apoi tă aică fără birsingă
Nă poșî ka să intri kă a mea voină,
Dăte la omțire pentră Țearră mori
Și-șî va fi mormăntă 'kronată kă floră!

Țel țe pentră Țară nă mție să moară,
E ka țele naseri țe în noapte sboară;
E ka țele naseri țe în noapte sboară;
Și nămaî în noapte vădă kă okii loră.

Dar dak'ale tale simșiri arzătoare
A'ncetată ka niște vise treacătoare,
Înră ear în noapte de snde-ai emtiă
Pasere a nongii! zioa s sosită."

Stefan se întoarce mi din kornă-î sșnă,
Oastea lăi sdrobotă de prin văi m'adșnă,
Lănta re-înțene, țărșii sîntă gonii.
Kadă ka nisce snice de sekșă lovii.

D. Bolintineană.

44. PĂSTORULU.

Ūn pǎstor tǎnǎr frȃmos la fauȃ
 Ilin de mǎxnire, kǎ glas dǎiosǎ,
 Kǎnta din flǎerǎ jos ne verdeauȃ
 Sǎnt ȃmbrǎ deasȃ de nomǎ stǎfosǎ;

De mǎlte versuri snǎse kǎ jale
 Ūmite toate sta ȃmprejuri,
 Riǎlǎ onrise ana din kale,
 Vintǎk stǎtǎse din linǎ mǎrmǎr

Kǎt kolo tǎrma de oi frȃmoase
 Se resnȃndise prin livezi,
 Mi askǎltȃndǎ mǎlǎlǎ iarbǎ ȃitase,
 Pǎtrǎnse toate de mila lǎi.

Kiȃnele nǎmai, mai kǎ dǎreie,
 Stȃndǎ lȃngǎ dȃnsǎlǎ kǎta ȃn josǎ,
 Mi ka sǎ'i adǎkȃ vr'o mȃngiȃre
 Glas kȃte-odatǎ skoatea dǎiosǎ.

Dar Exo ȃe stǎ de omǎ denȃrte
 Ȃl ȃzise din lok askǎnsǎ,
 Mi kǎ sǎsninuri de grestate
 La toatǎ vorba ȃi da rǎsnǎnsǎ.

Viǎ lȃngǎ dȃnsǎlǎ pǎtrǎnsȃ de milȃ
 Mi kǎ blȃndeȃe ȃl ȃntreabǎiǎ,

Tinere, sușne'mi, nș'gî fie silș,
 Țe fok, Țe kinșrî, Țe dșrerî ai?

Vîaga voaștrș nekazrî n'are,
 E simplș, linș, fșrș dșrerî,
 Șîn toatș lșmea nișî o sșflare
 Ka voi nș gșstș malte plșcherî,

Voș natșra vș este datș
 Kșmpni mi kodrii voș zîmbeskș.
 Vîntșrî mi rîșrî voș v'aratș
 Kșm kșrș dșlșe mi rșkôreskș.

Soarele înkș voș revașrș
 Lșminș dșlșe totș kș seninș,
 Și ȇerșls iargșmî mila îmi vașrș,
 Șnre ferivîre a fi denlinș:

El kș sș unșrî atșnșî rșsnșnșe:
 Kș nș se poate vr'bnș mșritorș
 Orî kștș sș n'aibș dșrerî așkșnșe
 Fie ne skșbnș, fiê pșstôrș.

Orî ȇe fiingș sșnșșș zȇe
 Sșnt natîmî grele mșltș saș pșșinș.
 Soarta nș lasș ne omș în pȇe
 Kș mșldșmîre a fi denlinș

Pșekșm nș nș a ț de vîntș sșflarca
 Nișî p mtrș krîngșrî, nișî ne kșmpni,

Аша нѣ 'нчеатъ ниѣ тѣрбѣрагеа
De multe patimi pentru cei vii.

Adevѣr, slavѣ, чинste, пѣtere
Saѣ бѣгѣdie еѣ нѣ voeskѣ.
Aчesto toate drentѣ o пѣrere,
Drentѣ пѣлѣчire le sokoteskѣ.

Dar mai пѣsternikѣ greѣ a сѣпѣne
Ori-ѣe simѣire simѣѣ ne Amorѣ,
Astѣ isvorѣ lѣlѣe de ntristѣчisne
Lesne aurinde fokѣ tѣtѣlorѣ

Iѣbeskѣ frebinte o Пѣstoriѣѣ
Kѣ kinѣlѣ dѣlѣe, пѣea dѣгѣгѣstosѣ,
Sѣfletѣlѣ tare mѣ sѣ mѣxn mѣe,
Ori ѣe пѣrivere'mѣ e d пѣrisosѣ,

B. Cărlova

45. MÎNDRULIȚA DELA MUNTE.

Mîndrălițѣ de la munte
Ѣe нѣ treчѣ kalleѣ ne пѣnte
Sѣ te stringѣ la пѣntѣlѣ meѣ;
Kѣ te-amѣ face, zѣѣ, нѣ kѣдѣ,
Sѣ зѣгѣ mѣ a ta kѣsѣдѣ
Sѣ зѣиѣ kiarѣ ne Dѣmn e .

De-a totă toarcă nă-ți e lene?
 Lassă-ți fărca 'n bărbane
 Și-mi săi iste cellă părță;
 Să ksllegemă împreună,
 Tă, la frați de prin pășuni,
 Eă, la floră ne sîn-lă tăă

Ici în lănkă înverzită
 Este-o iarbă înflorită
 Unde soare n'a pătrunsă;
 Hai să cheră de-i iarba moale
 Și de-i bănă pentru boală.
 Kă mă arde-șnă doră askensă

V. Alessandri.

46. COPILELE.

Essă konillele în poartă,
 Ka s'askalte-șnă țermetors!
 Ellă imi plinșe a sa soartă
 La șnă sșfletă simșitoră.

— Koniligă, a mea soartă
 Este tristă d'askaltată.
 Tremșă adestăndă la poartă
 Șnă mikă, dăle șărtată.

Dragă, a' komșătimiro
 De șnă bie ș ne orocită

În zikş sã aibî mi simgire
Pontră yellş pe te-a ixbiş.

**Leana ne porț lămînează,
Vîntul 'nchene a s'alina,
Sfîrlitul meș palnîtează,
Kînd te porțiș abia vedeai!**

Konilligъ, nъ te dъche,
 Ÿnъ momentъ te rogъ a sta
 Shi sъ'mi dai gъrigъ dъche
 Mъ askъltъ, draga mea!

A. Pelimon.

47. DOUE SUSPINE.

Fъ konilъ, koniligъ,
 Kъ dslчi roze ne kosigъ,
 Kъ oki negri ka de mъръ
 Шi kъ trandafiri ne гъръ,
 De че okи-гi stаѣ deштengи,
 Ori ne mine mъ аштengи?

— Măi biete, bătăello,
Kă doi oki de viorele,
Kă kosica kastani
Și kă florī la pâlărie,
Ce-astupă noantea lingă krîngă
Șade siuzele se plîngă?

— Fъ konilъ konilligъ,
Blindъ ka o porъmbigъ,
Eș astentș ați de ascarъ,
A mea mîndrъ zînișcarъ,
Чo sșșniņ de amorș
Pentrș mîndrș-î frъgiorș.

— Mъi bъete, bъegele,
Nș mai amtentă la stele
Kъчi mî zînș-mî m'a ta zînъ
Pentrș noi nș mai sșșniņ.
Zîna ta sъ' pî fiș dar eș,
Mî tș fiî ișbitșlș meș.

48. PARISUL.

Căntatŭ pe scena Romană.

O! Paris dșlче, oramș de viagъ
Nșmai în tine e de trъitș;
În tine este mșltъ dșlчеagъ
Kînd sîntș parale de keltșitș.
În tine este mșltъ dșlчеagъ
Kînd sșntș parale de keltșitș.

Daka în tine a avștș parte
Sъ mazъ-șnș tîņrș mъkarș doi anî,
Moldova'î nare pșstietate
Mî Moldoveniî orangotani.

Moldova'î pare p stietate
  i moldovenii orangtani.

O! Paris d lce oram  de viag 
 Numai  n tine e de tr it ,
  n tine este m lt  d lceag ,
 K nd  s nt  parale de k ltsit :
  n tine este m lt  d lceag 
 K nd s nt parale de k ltsit .

49. BE IA.

(Arie de A Pann .)

I.

Ax!  mi plache k pa plin 
 Voi  s  v z  p ntre krestal 
 Pik t ra p rp rin :
 Par'k  v z  s nt  sn  voal 

O amabil  virgin ,
 Pe a k rei kin  oval ,
 D z  raze se kombin ,
 D z  raze de Bengal .

Apoi voi  s'o v z  demart 
 K  i at n ea imi arat 
 K m  trek  toate pe p m nt 

După plină demertăciune,
După zori soare ce-apune,
După viață și Mormîntă!

II

Vieața noastră e-o beție!
Sîntem și beți kîndă de amor,
Kîndă de sakra armonie,
Kîndă d'însă năme sîntoră!

Karii beți de avîție,
Karii de mîiingă loră,
Kare parte de prostie,
Măi de lakrămă mi de doră.

Sîntă kiară oameni ce s'îmbată
D'o idee vinovată,
De o krimă, d'însă pîkată.

Și sîntă beți, beți kă țarbare
Toarnă sînge în pahare,
Și aș sete ne'nchetată:

III.

Kîndă țiorcina așroasă
E strivită sîbt nițioră
Și kîndă kerge sușmegoasă
Într'însă rîmene izvoră.

Kă gîndirea mea voioasă,
 Mă înalță din norș în norș,
 Mîi n'o Lir' armonioasă,
 Kuntș miî imnșrî mi totș sborș.

Dar îmi zikș kîte odatș
 Kă ȳorkina sdrșmikatș,
 E a lșmiî kiarș simbolș,

Atșnșî visșlș ia skimbare
 Mîi l'a natimeî altare,
 Eș daș lakrșmî drentș obolș.

IV.

Dagi'mî vinș, mai dagi'mî mie
 Voiș dșrerea a șîta:
 Lșmea alt-felș n'o sș fie
 De voi plînce saș kînta.

Mîi ȳe'mî trebșe'n begie,
 Nebșnemte a 'nnota
 Kșndș tș, skșmna mea jșnie,
 Verșî în vine'mî lava ta?

Te înalțș înk'odatș
 Al meș sșfletș, mi te 'mbatș,
 De ȳeremtile-armoniî.

Timnsl, spaḡx'mbr̥ḡḡimeaz̥!
 Dak̥ sp̥irit̥sl̥ḡ kreaz̥,
 Kreator̥ḡ n̥ḡ nou̥i s̥ḡ fi̥i.

G. Cretianu.

50. CĂINELE.

R̥n̥it̥ḡ în b̥ḡtae, soldat̥sl̥ḡ k̥ḡz̥se,
 M̥în p̥ḡḡine zile k̥in̥sit m̥x̥ri,
 Departe de m̥ḡma kare îl k̥resk̥se
 M̥i kare'l iḡbi.

S̥irman̥ḡ, f̥ḡḡ r̥ḡde, ne ḡḡm̥x̥ri streine,
 N'avea niḡi prieten̥i niḡi ḡḡḡ aj̥stor̥ḡ,
 N̥ḡ era fi̥n̥ḡḡ kare s̥ḡ s̥ḡḡpine
 Pent̥r̥ḡḡ trek̥ḡtor̥ḡ.

S̥ing̥r̥sl̥ḡ tovar̥oḡḡ de nenor̥oḡire;
 S̥ing̥ra'i avere ḡḡḡ k̥ḡine iḡbit̥,
 M̥edea l̥ing̥ḡ d̥ins̥l̥ḡ m̥în mare m̥ix̥n̥ire
 P̥ḡrea ad̥in̥ḡit̥ḡ.

Ak̥m tot̥ḡ e gata pent̥r̥ ing̥ropare,
 Ak̥m ridik̥ḡ tr̥ḡḡsl̥ḡ ne m̥îni de soldaḡi,
 ḡinstea x̥ot̥ḡḡit̥ḡ aḡelora kare
 Mor̥ḡ pent̥r̥ḡ 'm̥ḡḡḡḡḡi.

În fr̥ntea paradei k̥înele porn̥ḡḡte
 Din oki̥i l̥ḡi pik̥ḡ lak̥ḡḡm̥i ne p̥ḡm̥înt̥ḡ,
 Ka ḡn iḡbit̥ḡ frate el îl în soḡḡḡḡte
 P̥în̥ḡ la morm̥înt̥ḡ.

Açı se ornomte, açi se amează,
 Nimik nă'l mai face a se depărta,
 Amteantă s'ă'l strige, krede k'o s'ă'l vază,
 Kă s'ă'o demtenta.

Kîte-odată ȋearkă nătra s'ă ridice;
 Kîte-odată lată dăp'ănă kăltoră,
 Konrinsă de dărere nark'ar sta a'ă zice:
 Să'mă dăi ajstoră.

Apoă kindă streinsă de milă voemte
 A'l traie d'ă parte mi xrană a'ă da,
 El îmi pleakă kănsă, în pămîntă privesc
 Mi nimikă nă va

De doră oră noantea k'ărletele sale
 Emisferă nostră l'ă învălsită,
 Mi sîrmansă kîno din lokă de jale
 A fostă nelinsită.

Dar în dimineada acea viitoare,
 Pe kînd se demteantă omă mănăitoră
 Zăcea lîngă groapă mortă de întristare,
 Kînele Azor !

Gr. Alessandrescu.

51. ADIO POETULUI.

Din sînsă maiăii mele păsăstă în grijă, nekază
 Restrîsteamă-a fost leagă, kă lakrămi m'am xărănit,

Ka ale mării renezi mi groaznice talazuri,
De vîntul rele soarte snre stînci am fost gonit.

Akuma pretstindenî întorkă a mea vedere
Mi oki-mi mslugmire de lot.ș nș întîlnesk:
Kăci niminea nș simte kșmulita mea dșrere,
Mi oamenii ne mine trekîndș mș okoleskș.

Ama, ama, isbite! s'a dșș skșmpșlș mșș bine,
Vșzîndș kș nș 'mî rșmîne plșchere ne pșmîntș;
Vșzîndș kș dela mine s'a dșș zilele line,
Pșî mîna n'a mea frunte mi kastș în mormîntș,

Din zilele'mî trekște, din veakșlș lorș de așrș,
Din viea-mî ferichere, din sfîntșlș lorș amorș;
Idei aș rșmasș nșmaî, prekșmș o nșlșchere
Remîne dimineaua din visșrî kare sborș.

Ama, fșrș 'ndoialș, amara mea vieaș
De akșmș e pentrș mine nîșîș neroditorș,
Șe vara îlș șșșkș. șe iarna îlș îngîaș,
Mi nișî o floare n'aflș sîrmanșlș kșlștorș.

Dar' însș șșvenirșlș flîngolorș șitate
Va fi la alș meș șșfletș în vechî înfșșimeatș,
Ka frênzele adșse de vijelii pșrtate,
La vekia lorș tșlnîș, șe odatș le-a pșrtatș.

Sșerapșî omorîtoare, de visșrile noastre
Akșmș peste mșșșrș mș vșzș îndelșngatș,

Fşpîi! zadarniçi zile, ce griji omorîtoare
Pe tînşra mea frunte kşrînd aji semşnatş.

Kîndş toamna se aratş al ernei reşe soare
Копачii fşrş slavş lasş frânza, se şşşkş;
A mea nenorocire şşkîndş a vîrstei floare,
Zikş lşmii şn adio! mi iaş lira mş dşkş.

Gr. Alessandrescu.

52. REVEDEREA.

Eaşmî am vşzş't'o, mare Dşmuezesh!
Mi iar' în dşrere e şşfletşlş meş.

O şşbeskş eş oare? şîngşrş eş nş mtiş;
Dar' şîmgşskş în mine dorşlş meş totş viş.

Inima îmi arde, tîmplele îmi batş,
Şşfletşlş meş şboarş, par'kş şîntş tşrbatş.

Blestemşş şş fîş şelş întiiş minşş,
Kşnd întiia datş kinş'i amş vşzş'tş!

Dar' ne tine înşş o idolşlş meş!
Nş, eş nş te blestemş, nş te blestemş eş,

De mi nş vrei poate, ka şş te şşbeskş;
Înşş nesîmgşirea-şii eş o preşşşeskş.

Dar' orî kât de krădъ pentră mine-î fi,
Eş într'a ta vieađъ totş te voiş îşbi,

Voiş gîndi, voiş plinqe, mi te voiş visa,
Mi în brage uringamş te voiş desmerda;

Mi voiş trece'n lăme ka snş bietş nebnş,
Pinъ kând dărerea-mî voiş nstea s'ş'şî snşnş

G. Sion.

53. FRUNZA NENOROCITA.

Sîrmanъ frănzъ nenorocîtъ!
Ia snşne-mî, dragъ, unde te dăvî?
Zmălsъ de iranъ mi doborîţъ,
Fărъ pŕtektorş unde-o s'ajungî?

— Nş mîiş nimika!.. şîte, privesşte,
Kolo stejărlş kare kŕzş....
Astъ şŕtsnъ tot pŕpŕndemte,
Singŕrlş reazmş mî'lş abŕţş.

De-atşnşî înkoaqe sîntş jşkŕrie,
Mi-amea dşrere n'amş kşî s'o snşiş;
Vîntşlş nş are statornicîe,
Mi sîntş silţţş sş mş snşiş.

Dintr'o pŕdşrş ne o kŕmnie
Kŕivŕđşlş astşzi mş asvîrli,

Prin mănăști, prin câmpuri, a lăși minie;
Akumaș zefirul mă okoli.

Dar' făr' frikă, făr'amăgire,
Făr' a mă pînă, săș spăimînta,
Făr' a cere adăpostire
Făr' a dema săș reklama!

Mă dăkă ori unde bine-vocite
Vîntul de astăzi a m'arșka:
Dacă odată trînkis-mă linșemte,
Pășinș îmi pasă unde-ois nika.

Mă dăkă akolo unde mîti bine.
Kă toată frunza mă va șma,
Mare săș mikă kă 'nșetșk vine,
Pentru vokie a s'amreza

Mă dăkă akolo, unde se dă
Ori mi ce lăkră de ne pîmîntș;
Șlăvitșk dafinș, rosa cea dăle,
Pe rîndș kă toate se dăkă in vîntș.

54. TRIUMFUL AMORULUI.

În Natura toată totă repoză,
Pînă mi kiar gîrla în albia sa;
Nșma o konillă singră veg'a,
Și 'n țereceă nopții asfel ea kînta:

„Dă-l țe o Amorie, dă-l țe o speranță!
 Dă-l țe o viață. dă-l țe o konstanță!
 Skēmpe o Mēm tîpîr, dăioasă!
 Skēmpe o Amik foarte kredințioasă!

„Dar mai skēm, mai dă-l țe pentră o fată-mare
 E nămai onnoarea, o sakra ONNOARE!
 O fată frumoeasă fîr de onnoare
 E trîp fîr sîfflet, țeșl fîr soare,
 Noantea fîr Lîp, kēmpe fîr flori,
 Viața omenească fîr sîrbîtori!

„Eș sînt o orfan, eș nă am momii,
 N'am nigan noblege nă am dăkașii mii;
 Singura mea zestre este mîșka mea,
 Singura noblege o onnoarea mea.

„Nămai prin onnoare pe Kostik' al meș
 L'a melle nițoare il dîș legat eș:
 El 'mî a dat parola sî fîș soaș sa;
 Și el o va dîne de mî va ama.,,

Asfel kînta Lisa, mi merex ofta!
 Kalde lîkîmîore faga 'i inșnda,
 Ka roa țe dă-l țe șn bșket kș flori
 Pentel eî ka kîrșl palnit d'amor;

Brînelle'i kosișe kîdeăș in inelle
 P'șn gîl d'alabaștrș înșinsă de mîșelle;

Oki'i de Gazellă, de mari pleani embrigi,
De nimate lenji țene era 'mbrăbodigi.

Însă în fereastră batte oare-kare;
Nămaî de kîț Lisa sâfflă 'n lămînare:
Tot intră 'n țchere... Un glas mîngîios
În liniștea nopții vibr' armonios:

II.

— Eș sînt, o Elisă, nă te șperia;
Dar aninde lampa să vîz fada ta.
— A! iș emîi, Kostikă?... — Eș, a țelăi meș;
Și amtent d'aseară sîb balkon țăș...
— Frîmoasă pîrtare!.. Bine made, zăș!
Să wezi toată noantea sîb balkonăi meș!
— Ți ia lasă glăma, dă-te iste jos;
Și dă'mî o gîrigă, anțel radios.
— Să'đi daș o gîrigă, ne fereastră, eș?!
Nă mă kșnomîi înkă, Domnîmorăi meș.
Eș îmi đîș parola ne kare 'đi am dat,
Dăpă kșnsnie să'đi dăș sîrstat.
— Dar niță eș parola, Liso, n'am șîtat,
Ți dă'mî o gîrigă, kățăi am îngedat.
— Atșuțăi sîrstare ță vci kăpțta,
Kănd a ta porolă vci realisa.
— Măine, dragă Liso, ță emîi soada mea.
Dar dă'mî o gîrigă, o vîada mea.
— Și eș sîrstare tot măine 'đi voiș da,

Măine, când Elisa va fi soaşa ta.

— Draga mea Elisă, ce! o sîrîtare
Pentru şti logodnik este lăkră mare?

— Vai! o sîrîtare nu e lăkră mare
Însă sîrîtarea cere 'mbrăţişare,
Şi îmbrăţişarea cere intîlnire,
Şi 'ntîlnirea naşte lăcrămă şi căire!

— Dă'mi o sîrîtare, Beatricea mea,
Şi salbă de aer dulce şi voiş da.

— Nu ştii că onoarea preţu' în lume n'are?
Peaşte de aicea, nău' dă sîrîtare.

— Dă'mi o sîrîtare, kîrdşle Demon,
Că ştiu fak o odă a la Lord-Biron.

— Să fii kiar şti Dante, nău' dă sîrîtare:
Pentru poesie nău' merz eţ onoare....

Dă'mi o sîrîtare, o Elisa mea,
Şi ştiu jăr că măine te eşti soaşa mea.

— Fante! fante! fante! kăci de jărmînt,
Şi de vorbe grase, prea ştăslă sînt.

— Astfel răsănză. Lîsă, la amorş meş?
Nău' e ştie milă de poetş tăş?

— Milă 'mi e poete, d'a ta sfferîngş;
Dar mi e teamă foarte d'amea konştiîngş!

— Ka Venegiana pentru Lord-Biron,
Mă aşvîrl pe lesnezi de şs din Balkon.

— Nău' vine a krede de te amî vedea kiar
Asfel de esemle şti azi foarte rar!

— Adio, Eliso! mă dăk şă mă 'nek...

— Adio! vezi însă şnde 'i lăksl sek ..

— Nă kredeam, E iso, să îmi rîzi de mine!
 Tokmai ka Romeo săffer pentru tine
 — Adio! Kostikă fă-mă soađa ta,
 Mi atănați Elisa săffletă'ți va da.

III.

Fereastra se 'nkidă, Lis'a dispărut
 Iar nă tă plănșe Rădă cel perdut.

Zioa srmătoame Kostikă al meă
 Deveni bărbatșl anđelșl să

Drăđ konil ide, pe Lisa-imităđ,
 Dă vrede fără zest e să vă mără ađ
 C. D. Aric cu.

55. CU CUPA PLINĂ 'N MÂNA

Kă kăpa plînză 'n m nă
 Noî moart a vom rava'
 Să bem', să b mă dar pînă
 S mnașlă se va da!...

Kăci vinșlă țe demt nă
 La ăltimșlă mom nă
 Ei lă oartea amă ăntă
 Șl'șl rîd d m rmîntă

Kă k nă plînză n mînză, etc.

Къчи Patria ne kiamъ
În ultimels momentsъ,
Erosъ fьrъ teamъ
Îmъ rîde de mormîntsъ.

Къ кьпа plinъ 'n munъ, etc.

Къчи ori trismъ in lъntъ
Ori moarte noi dorimъ;
Erosъ moartea amteantъ:
Съ o desprezîmъ!

56. CÂNTULŪ ELVIREI.

A melle plîngerî, a mea dьre 'c,
Dьiosъ resъnъ printre pьs ii,
Fьrъ sъ aflъ o mingînere,
Къчî vai! sîntъ moartъ pentrъ чеi vii

Jale mî inst , averî, mьrire
Totъ че dorente знъ mьritorъ,
Le gьstais toate къ ferîcire,
Mî totъ sьsnînsъ fь trekъtorъ

Къчи inocenда mî къ îbbn a
Prekъm doî ingerî, бьнî пьzi ori,
Vegiaъ assъnrъ mî къ ingrijirea
Че se кьvine slal elo з fl ii

Ънѣ рѣсбоѣникѣ viteazǎ mi jǎne
 A melle gîndǎrî se înkinaǎ;
 Bǎnǎle meǎ tatǎ vrea sǎ 'mîngesne
 A noastre inimi ce se isbeaǎ.

O visǎrî blinde, simǎiri frǎmoase
 Ce v'au stinsǎ grabnikǎ d'alǎ soartei vîntǎ?
 Okii mei varǎ lakǎrmî dǎioase
 Palǎ nostrǎ jalnikǎ mi tristǎ mormîntǎ.

Pe kind lǎgîni ne'nkonjǎrarǎ
 Ka valǎrî dǎsse de vijeli,
 Mi mrefǎkǎrǎ a nostrǎ durǎ
 Îtr'ǎne teatrǎ de grozǎvii.

De sǎvenire sǎslets'mî nhnge;
 Par'kǎ vǎzǎ inkǎ ne lǎntǎtori,
 Anrinu de ǎrǎ, skǎldagî în sînge,
 Kǎtîndǎ sǎ fie învingǎtori.

Dar vai! Pǎgîni ne birǎirǎ,
 Serbîndǎ isbînda priu desfǎtǎrî;
 Sfîntele temnǎrî lorǎ le slǎjirǎ
 Drentǎ adǎposte de desfrîntǎrî.

Kǎ snada 'n minǎ, bǎtrîns'mî tatǎ
 Mǎrî ne pragǎlǎ temnǎlǎsfî sfînts;
 Dene kadavrǎ'î eǎ fǎisǎ lǎatǎ,
 Mi 'nkisǎ viǎ în astǎ mormîntǎ.

Açı eș tremșrș d' 'nfrikomare!
 Къчї крѣдѣлѣ пашѣ, стѣмїнѣлѣ меѣ,
 Îmi totș vorbeshite kș infokare
 D'a sa dșrere, d'amorșlș sșș.

Dar' kșm pștea-voiș, o Doamne sfinte,
 П'шнѣ фър' de lege sș izbeshē eș?
 Kînd vai! kș jale 'mı addșkș a-minte
 Къ ellș șvısse ne tatșlș meș!

Roland izbite, in veyı sșre tine
 Șbșra-va gîndșlș mı alș meș dorș,
 Și ne kît viaga va sia in mine
 Îıi jșrș kredinșș. ııi jșrș amorș.

Dăka alș vieııi prea dșlșe soare
 Măi înkșlzeshite sîșș'ıi izbıț,
 Braıșlș tșș vie ka sș doboare
 Pe křdșlș kare ne-a desșșrșıııț.

Iar dak'a morııi șmbre tșkște
 Te înkonșoarș de norșlș lorș,
 Amțent-așele skșmne minște
 Kînd eș din lșme va fi sș șborș.

A. Sichleanu.

57. PASSARICA.

Albș pșșșșrikș!
 Çe stăi singșrikș

Lîngъ kăibălē tăx?
 Nă'î zioa seninъ.
 Saă nă kăipe lînъ
 Ana la păriă?

De țe plînpî kă jale
 Vezî sorile talle
 Kăm se veseleskă,
 Prin lăncile-ămbroase
 Vezî kăt de voîase,
 Sboră mi chirineskă!

Țe dărere, săne,
 Țe doră greă săne
 Inimioara ta!
 De stai singurikъ,
 Dragъ pătrikъ.
 Mă nă pozi kănta?

— Frate 'n dălpărtare
 O pasere mare
 Se 'nală mereă.
 Gîara'î se lănceante
 Okis'î se pîntemte
 Totă sune kăibălē meă

Ana'î lînъ, frate;
 Frânza lînă se batte,
 În kodre 'nflorită.
 Dar kăibă-mă joss kade

Къ де мѣлтѣ ѿс роаде
 Ънѣ меарне кѣмнитѣ.

V. Alessandri

58 BĂRBATULŪ ÎNŞELATŪ.

Îmi adskă aminte kând te-aveam̃ pe brade
 Çe figurdiñge totă d'asna îpîi dam̃,
 Къ amorŃ, krediñgъ, çe zicheai k'pîi plache
 Toate-aceste pîe nşmaî le pştramŃ.

Îmi adskă aminte kş çe fokă s'îrmanşlŃ,
 Depşneam̃ pe bşzţ'pîi şîrştatşlŃ meş:
 Mîi kredeamŃ kţ'n nentş'pîi voiş gşsi limanşlŃ
 Çe dş'ere mare mîie Dşmnezesh!

Îmi adskŃ aminte kţ'pîi zicheamŃ odatţ
 Kşm kţ fşrţ tine nş mai pociş trîi:
 Te îşbeskş m'akşma, n'şmş îşbitŃ pe altţ,
 Inima 'mî e astŃ-felş mî voiş sşferi.

Astş-felş e bşrbatşlŃ, omşlş kş simşire,
 Çe îşbeshite-odatţ nş poate şita;
 Skimbţ nşmaî forma întrş ferişire,
 Kţçî e foarte mîndrş d'a se înçela.

Te îşbeskŃ m'akşma ka mî mai 'nainte,
 Dar kş osebire kţ nş voiş s'askşltŃ

Dar' vai! o soartă krădă, amară, ne'mpăcată,
 Îmi smălse fericirea țe ți mi promiteai,
 Te smălse ka ne-o floare plămîndă, delicată,
 Te smălse d'astă lăme, de țeșă țe ți isbeai.

Kăci mă isbeai. koniță, ațeasta o mîiș bine,
 Nenorocita-ți mămă, plîngînd-te, 'mî a spăș
 Kă plîm' ai înkisă okiă totă întrebaî de mine,
 Dar' ex, nenorocităș. d'aițea crămă dăș.

Sosii într'a mea darră din lokri depărtate,
 Vrășci s'ă strîngă în brațe p'atcea țe isbeamă;
 Dar' gîndurile melle de totă fără 'nțelate,
 Kă'n lokă de sîrștare, s'ă plîngă ex trăbăiamă.

Kălkaiș ne pragă-ățella, ne kare altă-dată,
 Te întilneamă, koniță, kînd țe mă amțentai,
 Pe pragăș inocenței, akolo s'nde-o dată,
 Amoră, fidelitate, jșramă mi îmi jșrai.

Dar' vai! în lokri ți, dragă, găsii s'ă doliș mare
 O mămă în dăreră țe'mî zise sșșșinîndă:
 Țe vreî, jșne, țe kășmî? s'ă dăș isbita-ți floare,
 S'ă dăș a mea speranță, priverite-al s'ă mormînt.

Mai mătă a mea dăreră nă notă a o askănde;
 Kănd țe nă emti în lăme, la țe dar' eș trășkăș?
 Amară e mîxnirea țe 'n sșșletă'mî pătărînde,
 Dar' vădă kă sîntă în lăme năskătă s'ă pătîmeskăș,

Voiș plînge totu de-șna pe neatra'pî mormîntalî,
 Voiș repeta alu tîș nîme mereu totu sîsninîndu,
 Voiș blafema cea soartu ç 'pî fî amia fatalu,
 Mî voiș gîndi la tine pîrî' oîș intra îî mormîntu.

O rozî delikatî, la kapîlî tîș, fetîgî,
 Va kremte îî totu timpîlî pe kît oîș maî trîi;
 De 'akrime şdatî a sa jîrî mlîdîgî,
 Mormîntîlî tîș, virgîrî, kî florî va 'îîpodîi.
 N. T. Orăşanu.

60. GONDOLA.

Mergî la Lido, barkarolî!
 Zîkî dîoî jîrî ç'e'mî alegeaş
 O gondolî 'ntre gondole,
 Mî rîzîndu îî ea sîreaş.

Ka o şmbrî şmîrîkî
 Îî lagîrî ea plîtea;
 Era neagrî, mitîtikî,
 Mî'îrîş brîgîş talî o dîchea.

Revîrsa o lîrî plîrî,
 Peste dealîrî dîlîî lîçîrî,
 Fîchea brazde de lîmîrî
 A lîpîrîî dîlîî lîvîrî.

Intinși moale pe kovoare,
 Beuți d'amor se sbrătaș,
 Și în vise rătăitoare
 Aței juri se legănaș;

O divină melodie,
 De odată s'aszi,
 Și în vorbe d'armonie
 Vocea ei aștia vorbi:

„Să golim, o! ală meu mire,
 Să golim căma d'amor.
 Și ne arini de izbire,
 Să sbrămă din nor, în nor.

Ca albina aturnat
 De o roză, de un krin,
 Soarta mea fise legat
 De-ale tă răz săz bșnș destin

Totă așia mi a mea bșz
 E limită de a ta;
 Pent ă tine eș sșntă mșz,
 Pentru mine vei kșnta.

Într'un kșntekș ne vomș dșce
 De l'aușș pînă la zori,
 Îți voiș face leagănș dșlce
 P'ală meu sînș de albe flori.

Înci voiş face mi o mantă
 D'ală meş pîră de abanosă,
 Mi de skymna ta amantă
 Cersă kiară va fi gelosă.

Susne, nă e-amia izbite?
 Kă vomă fi prea fericiţi,
 Mi kă zille d'asrite
 Vom trăi nedespărţiţi?“

Ea kăntarea nă sîrşise,
 Kănd gondola şovăi,
 „Ce faţă skymne“? fata zise,
 Mi ka cheara 'ngălbeni.

— Oxi voiescă ka fericirea,
 Să-mi aline ală meş doră,
 Voiş să kastă nemărireă,
 Desertăndă kăna d'amoră.

Noi asemenea momente
 Nă o să mai întîlnimă...
 Ai să vîcemă vieţii: dă-te!
 Mi în braţe să mărîmă.
 G. Creţeanu.

61. LUNA DE MIERE.

Amorăleă nostră pîns o lăună
 Lăna de mîere fă viaţa sa;

Dar astă lăună tristă săx bəună
Krede, Sesilo, n'ō voix ȳita.

He gura'ui roșă amă gəstată, dragă,
Totă ȳe amorălx ne poate da.
Zikă ȳe-o zice lămea întreagă
Dar ex sȳrăă·ui nă voix ȳita.

Întreaga'mă viagă ori ȳnde-ois merge
Voix ȳine minte izbirea ta
Timnălx, izbitor, ȳe toate mterge
Nă mă va face a te ȳita.

Adio dară, rəmun ferice,
Tă poă kă altălx a mă skimba
Dar al meă sșfletă eternă îmi zice
Kă ex ne ține nă te-ois ȳita.

62. OCHIÎ CEÎ NEGRI.

Okii ȳei negrii, viă skintee,
Și ȳei albaștrii dălxī amoromī,
Vrst-aș să aște, s'aibă idee,
Kare dintr'înșii sînt mai frəmomi.

Okii ȳei negrii în adăunare,
Știă mălt mai bine de a lăxi,
Iar ȳei albaștrii în inserare
Mai kă lesnire notă a robi.

Къ е о датъ, н desperare,
 Ъитъ клар воінга Іаі Dǝmnezeș.

Însă'și natșra azı mǝ desparte
 De o ființǝ che o ișbeskǝ,
 Mı nș potș altș-felș de kǝt prin moarte
 Iar' lınț dınșa șǝ mai rǝeskǝ

Vai! sǝvenire d' fericiire
 Înk'o pǝstreazǝ inima mea:
 În toate aflș nemșlșxmire
 Къчи еѣ депар е sǝșpinș de ea.

64. COPILLA.

Kopilǝ dǝlche ka mı plȃcher a
 Ka mı amorșlș che te-a nșskȃș,
 Prin kare farmekș mı-alinı dșre ea?
 Che ai n tine așșa plȃkȃș?

Îngere blinde, tș a soli
 A mele kinșrı a șmșra?
 Șaș emțı șnș ingerș ȃlinș d'armonie,
 Che-am rș, șneranșe viı a kȃnta?

Che bin vine a tș rokișț
 Plinș e de grașı mıjlokșls tș
 Pe a ta frȃnte fșndșlșșț,
 Bșketș de roșe e nep lș tșș

Te ești o floare nedesvoltată
 Ce dai mirosul făr'a 'mbătă;
 Min'e de grații suna'ți toată,
 Ești florică, Nă-mă-șita.

Kă toate astea pare k'ai zice:
 Mai mărîcikă de ce nă sîntă?
 Să șorș prin lume ka nîște spîce,
 Ce le malueș un mare vîntă.

Să fî zefirăș, să fî zambilă,
 Prin ale fete să saltă șmorș.
 De ce năș Doamne, o filomilă
 Să kăntă un kăntekș dăce d'amorș

De ce vrei soarta aștoră fete
 Kă-atăta grații ce te 'mnesorș,
 Vai! al lorș sufletș e plîns de nete
 Otravă este al lorș amorș.

Atîncea, dragă, adă-ți aminte,
 Mi d'alș tăș sincerș adoratorș,
 Mi îmi pîstrează te rogș fierbinte
 O pîrtîcikă d'al tăș amorș:

Melodia de T. Georgescu

65. ADIO.

Rămî dar' sîntătoasă!
 Îți zikș mi mă dăkș,

Adio a mea frumoașă!
De doru mă ȋșkă!

Gîndemte dar' la mine,
Și nu mă ȋta,
Căci eș vai! pentru tine
În veci voiș ofta.

RESPUNSU.

Tu pleci de lîngă mine;
Te smelgi din al meu braț;
Cînd eș de lîngă tine,
Nu poți să mă desparț.

Adio, dar, izbite,
Te rog nu mă ȋta!
Adio, al meu dorite,
Că-ți jure, voiș fi a ta.
T. Georgescu.

66. O ÎNTREBARE.

Ce arș face astă lume,
Și cel rîș ce kăș 'n snăme,
Dacă soare 'n ceriș n'arș fi?
Аша'ї, dragă, k'arș peri?

Snăne'mı, dragă konișă,
Ce ar face o garofișă,

Daka roṣṭ nṣ arṣ fi?
Ama'ī kṭ s'arṣ vesteji?

Noantea ɕea intṣnekoasṭ
Mi atṭṭṭ de fiṛoasṭ,
Daka lṣna n'arṣ lṣɕi,
Doamne! dragṭ, tris ṭ-arṣ fi!

Veselea privigetoare,
Ar nṣtea kṭnta ea oare
Primṭvara de n'ar fi?
Ṣṛmanika, ar mṣri!

Sṣfletṣlṣ ɕe nṭtinemṭe
Mi de dorṣ-ı se sdrobeṭe,
Kṭndṣ speranɕe n'arṣ nṣtri,
Krezi ṭṣ, dragṭ, k'ar trṭi?

Dar eṣ kare-ɕi inkinṣ ɕie
Ori ɕe viṣṣ ṣaṣ poesie,
Daka ṭṣ nṣ m'aṣ iṣbi,
Oare, dragṭ, n'amṣ mṣri?

G. Sion.

67. VISULŬ FETEI.

Era noantea 'ntṣnekoasṭ,
Albṭ lṣnṭ lṣminṭndṣ;
Era'n vale ṛṭkoroasṭ,
Glasṣ de bṣɕiṣmṣ ṛṭṣṣuṭndṣ.

Răţchitъ ne şu munte
 Îmi ptea kъ m'amă şkrată,
 Printre arbori fărъ frăkte,
 Obosisemă de şmblată.

Kăştăndă kă nerăbdare
 Pe şuă jăne че-lă izbăamă,
 Şi-ală lăi glass in depărtare
 Se ptea kъ-lă aşăiamă.

Şimşii glassă şi mai tare
 Kъ ne mine mă ştiga,
 Şi porniă ne aşea vale
 Şunde băciămălă kănta.

Pentăă mex de măşămire
 Se btea kănd ilă văzăă,
 Mă kredeamă în fericăre
 Kănd kă dănsăă mă 'ntăniă.

„Eă şu dăă a mea parolă;“
 Zăă el kă jărimăntă:
 „Te işbeskă fărъ 'ndoială,
 Întă la ală mex mormăntă.“

Че momentă de fericăre
 Amădoi ne'mbrăşăimeamă!
 Şi să mărimă in işbire
 Şuălă altă ne jăramă.

Dar viselă fîgi îndată,
 Къчї kokomxlă a kăntată,
 Mî eă nlingeamă întristată
 K'amă nerdtă che amă visată.

O tă vale înkăntată!
 În che lokă să te găsescă?
 Vîno, lănă, mî-mî arată,
 Pe che drămă să mă pornescă.

Unde-î bŕcixmălă ačela,
 Unde-î măntele înaltă?
 Nă s'axde filomela,
 Che kănta neînchetă.

Nă'î nimika de plăcere,
 Къчї eă sîntă în amlernăstă;
 Sîntă konrinsă de dăreue,
 Che-am visată nă povîș să zîț.

68. O ÎNTREBARE.

Mî tă, jănă drăgălamă,
 De che kremte viorika,
 De che geme țărtărika
 Mî săsniă dărerossă?

Mî tă de che'nverzemte krîngă,
 De che roza 'mbobocemte,

De ce kringlă se albemte,
Mi te'mbată de mirosă?

Știi de ce resare lăna,
Mi prin stele se arată,
Ca o fagă întristată,
Hark'ar nline vr'un sekretă?

Știi de ce mi așrora,
Ca o zeie pare blîndă;
De ce zefirul te 'nkuntă,
Cîndă adie 'nchetă, închetă?

Știi de ce privitytoarea,
Din dămbrașele șmbroase,
Skoate kîntări dălceroase,
Ce dămtentă șnă dălcă doră?

Să'di șnăiș eă, konilă dragă,
De ce sîntă așeste toate;
Kăci într'altă kină nă se poate;
Toate sîntă pentru amoră!
Din cîntecile unui săteană.

69. SĂRUTAREA FURATĂ.

Pe o tînră fetiță,
Ce-mi totă făcea în-nekază;
S'o șrăstă vreamă în gără,
Dar ea nă-mi dă niică șnă pasă.

Mъ'пчerkamъ mi kъ blîndegе,
 Mъ'пчerkamъ în orî чe kinъ;
 O jъramъ п'a eî jъnegе,
 Ea'mî zîчea; „nъ voiъ kъ dinъ.“

Da 'ntr'o searъ, fъръ veste,
 Sърnrinzînd'o de odat'
 Пînъ s'afle чine este.
 Eъ î-am шtersъ знъ sърstatъ!

Ax! îmi zise fetimîoara,
 Xongle, m'ai amъgitъ!
 Ши d'atsнчî kъ gъrimîoara
 Nъ-mî mai kърmъ de zîmbitъ.

Чи îndatъ kъm mъ vede
 Îmi totъ rîde dъlчimîorъ,
 Ши în brayълъ meъ sъ'nkrede,
 Palnitъndъ plinъ d'amorъ.

70. MĂGURELLELE.

Trekъ printre zorele,
 Intraîș în dъmbгъviearъ,
 Kolea la Mъgъrele,
 La skъmna Marioarъ.

„Ax! skъmнъ Marioarъ!“
 O întrebъ, „emti înkъntatъ

De astă dămbăvioară,
De brațe'mi atamăte?"

„Rămîie săvenire
A noastră prezimblare,
Ce-mi face mîlăsmire,"
Răspunse kă 'nfokare.

În șrm'o sîrstare
Îmî dete Marioara,
Și 'ndată 'n esaltare
Lăsarăm dămbăvioara.

Iar' dăpă sîrstare
În lăntre ne-arănkărmă;
Și beuî de înkăntare,
Îndată apoi plekărmă.

Adio, dragi zorele.
Adio, floricele!
Adio, rîndșenele!
Adio, Măgșerele!

T. Georgescu.

71. LA O FRUNZĂ USCATĂ.

Palidă frunză, din arbori rănte,
Șnde mergi tristă, șnde tot șborî?
Te n'ai voinuș; de vîntă bătută,
Mergi kînd în vale mi kînd șure nșorî.

O! ka mi tine, foaie kꝛꝛꝛꝛꝛ.
 Trekš ne al vieḡiī kꝛꝛꝛꝛ de plĩnsorĩ;
 Inima-mĩ geme, geme. dar mstꝛ,
 Kꝛꝛĩ nꝛ 'ntĩlneḡte in kale'ĩ florĩ.

Iꝛbeskš din sꝛfletš o albꝛ fatꝛ;
 Dar' ea nꝛ mtie saš n'o aratꝛ:
 A iꝛbi astš-felš o, vai! ꝛnš kinš!

Alergš ĩn ꝛma-ĩ sirmanꝛ foae:
 Prekꝛmš mergĩ ĩnsꝛ'ḡĩ ne vĩntš mi ploae
 Ast-felš dꝛrerea mĩ-o mai alinš!

G. Creteanu.

72. GEANA-MĨ DE LACRĂMĨ.

Geana mĩ de lakꝛꝛmĩ e ka o salbꝛ,
 Arde-te-arš fokꝛlš, demonš sꝛꝛꝛkatꝛ
 Kꝛꝛĩ nꝛ-ĩ ꝛstĩḡꝛ ꝛꝛ vꝛꝛš zi albꝛ,
 De kꝛnd, kꝛꝛdelo, tꝛ m'aĩ lꝛsatš.

Zioa se dꝛꝛe, noantea iar vine;
 Dar vai! totꝛ singꝛꝛ mꝛ afłꝛ eš,
 Noantea eš singꝛꝛ dormꝛ fꝛꝛꝛ tine,
 Kꝛnd mꝛ skolš nꝛ emtĩ la kapꝛlš meš.

Ast-felš mĩ-e viaga ĩntr'astꝛ lꝛme,
 De kꝛnd ne mine m'aĩ kondamnatš;
 Askꝛnsš de oameni mĩ fꝛꝛꝛ nꝛĩne
 Mꝛḡḡĩ ꝛꝛ ꝛꝛꝛmblꝛ, kꝛꝛmḡĩ se batš.

Fărț amorș-șii mi fărț tine,
 Să-mi paskș amorșlș prin vîi de sninî
 Să-mi kastș asilșlș printre rșine,
 Să cherș nietate de la streinî.

Dar faga-șii jșnș mi radioasș,
 N'o perzș din oki-mi nișî șnș minștș;
 Dorșlș mî-e mare mi nș mș lasș,
 Nișî kîarș a krede kș te-amș perdtș.

Din sîng-mî tînrșș șii-ai lșatș sborșlș,
 Dar' zile albe n'oiș mai avea;
 Kșșî nș mș krezi țș kștș mî-e amorșlș,
 Poate mai krede kșndș mș-î vedea

G. Baronzî.

Melodia de T. Georgescu.

73. MEZULŪ NORȚII.

Akșm e mezsłł nonșii,
 Natșra toatș tache;
 Akșmș minștșlș morșii.
 Iatș! k'a sositș.

Odixna 'mî linșemte,
 Nș poșiș avea pașe,
 Mîxnirea mș împresoarș,
 De totș sîntș obositș.

Speranța mea din lume
 S'a dășș ne drămș de moarte,
 S'a mtersș k'acea lăcire,
 Țe fșlgerș prin nșori.

Eu nș sîntș filomelș;
 Dar katș singșrștate.
 Îmș palșe a ei viașșș,
 M' kîntș-ı celș din zori.

Întokmaș ka mș dînsa,
 Slăbitș de mșlte kinșrș
 Mș de dșrerș de moarte,
 Lșmina eș șrșskș.

Lșmina otrșvitș
 De reaoa strîmbștate
 O lasș mș ka dînsa
 În frânze mș tîrșskș.

Peșșinș vreme înkș,
 Mș voce-a-mș se știnge,
 Mș șșfletșlș d'abate
 În mine va 'nșeta.

Atșnșș, fșrș 'ndoialș,
 Eș soarta n'oiș învinge,
 Mș pasșrile mele
 Moartea le va ^ndrenta.

G. Alessandrescu.

74. CÂNTECULŢ STREINĂTĂŢII.

I.

Rътъчeskъ în кѣ streine
 De кѣminъ-mі депѣrtatъ;
 Їmі trekъ vиaдa-mі în sъsnine
 Пѣinea 'n lakъmі mі-amъ ѣdatъ;
 Fie пѣinea кѣтъ de rea,
 Totъ mai bine 'n ѣarra mea.

II.

Ax! în ѣarra mea frъmoasъ
 Amъ lъsatъ tatъ isbitъ,
 Amъ lъsatъ maіkъ dъioasъ,
 Че de plînsъrи a albitъ,
 Fie пѣinea кѣтъ de rea.
 Totъ mai bine 'n ѣarra mea.

III.

Vezi o kълme msnteneaskъ
 III'o кѣssъrъ de desъbtъ?
 Este vatra пѣrinteaskъ
 Ъnde lantele amъ sъptъ.
 Fie пѣine кѣтъ de rea
 Totъ mai bine 'n ѣarra mea,

IV.

În dsmbrava verde, deasă,
 O fechioară vezî trekîndă?
 Este-a inimi-mî mireasă
 Че мъ kiamъ sşşpinîndă.
 Fie pîinea kîţă de rea,
 Totă mai bine 'n ȝarra mea.

V.

La streină amă stată la masă,
 Ши кă elă m'amă ospîtată,
 Dar gîndindă la mine-a kasă,
 Lăkrămî rîgrî am vîrsată.
 Fie pîinea kîţă de rea;
 Totă mai bine 'n ȝarra mea.

VI.

Ține ȝarra 'mî izbemte
 Nă dă lămea pentră ea;
 Oх! attăncî inima-mî kreste
 Кънд gîndeskă a o vedea
 Fie pîinea kîţă de rea,
 Totă mai bine 'n ȝarra mea.

VII.

Fericiḡî kăḡî sîntă anroane
 De kăminălă pîrinteskă;

D'oiș mări voiș sѣ mѣ 'ngroane
În pѣmîntslă romѣneskă.

Fie neatra kѣtș de grea,
Totș mai bine 'n țarra mea.

G. Creteanu.

75. RĂMĂÎ SĂNĂTOASĂ.

Rѣmѣi sѣnѣtoasѣ! mѣ-a zisș mi s'a dăssș,
Pentslă mѣ apasѣ, pachea-mѣ s'a renșșș,

Amș perdxțș vederea, lakrimile-mѣ takș
Și simțirea-mѣ pere, țe-o sѣ mѣ mai fakș!

Frșntea n'o porșșș ține, kanșlă mѣ-este greș,
Șinșlă de șșșnine îmi arde mereș.

Kѣčї n'amș zioa bșnѣ, bșnșlă m'a lșsatș,
Par'kѣ sîntș nebșnѣ; Doamne țe țkăatș!

Mintea o sѣ-mѣ fșgѣ, șnde sîntș nș mtișș,
Sîntș giagѣ în rșgѣ mi arzș în fokș viș.

Aveamș mi kredingѣ, kѣnd eramș kѣ elș;
Nș mtișș d'amș fiingѣ, kѣnd sîntș fșrѣ elș;

Kѣtș eramș de bine! toate 'mѣ șrîdea,
Kѣnd erea kѣ mine steaoa-mѣ șțlșșțea.

Îmi plъch'a lъmina, kъ-lъ nsteamъ vedea;
 Îmi plъchea grъdina, kъ'n ea mъ 'ntîlnea;

Noaptea rъkoroasъ ardeamъ sъ-lъ amtentъ.,
 Lъna amoroasъ mi-lъ dedea pe pentъ.

Ferichiri nespъse sueramъ pe pъmintъ,
 De kъnd elъ se dъse lъmea mi-e mormintъ.

Ax! mai vinъ odatъ, vino, skъmpъlъș meș!
 Sъ amъ lъmea toatъ, sъ amъ Dъmnezeș.

Fađa ta blondinъ s'o porîș kontempla.
 Tъ a mea lъminъ mi eș ūmbra ta.

76. O GURÎȚĂ.

— Skъmpa mea Marigъ!
 Zina mea din черъ!
 Ia dъ-mi o gъrigъ
 Asta-î totъș че-цi черъ.

— Nъ porîș, zъș, dorite,
 Voia sъ'цi o fakъ,
 Kъ gъra-mi, izbite,
 Sъ'цi servъ dъnъ plakъ.

— Dar' dо че, Marigъ,
 Ama kъrdъ cъti?

De alx tьx Ioniuъ
Nъ komпъtimeшті?

— Te mьsheli, Ioniuъ
Dak' amia gîndemti.
Eъ nъ 'mъi daš gъriцъ
Ka съ te kъemti,

Къчи dъndъ-mъi eъ zna
Tъ mъi 'i чere doшъ;
Mъi ka 'n tot-d'asna
Doшъ se fakš noшъ

Ш'апоi Ioniuikъ
Че fakъ kъ onoare,
Mъtiі k'o gъriцikъ
E ka mъi o floare,

Къriі dak' odatъ
Îi smълъi frъnzъlika
Vemtedъ îndatъ
Kade mъi se strikъ,

— Ia nъ'mi snъpe, dragъ
Nъ 'mъi toka de florı..
Gъra ta чea fragъ!
Sas altfelš eъ morъ!

— Ia lassš, bъieцelle,
Поfta 'n kъi Mъi nъne;

Nș sîntă eș de-achello
Kșm le mtiî n'în lșme.

Çi daka voemti
Gșra mea s'o aî,
Daka mș îșbemti,
Dșpș kșm sșșneai,

Ia-mș de soșie
M'anoî îmî voiș da
Gșrige o miie
Kște 'mî o plșchea!

77. MEAZA NOAPTE.

I.

Lșna kalea-î jșmștate
P'orizonș a strșbștștș
Mî din tșrnșrî denșrtate
Meazș-noapte a bștștș.

Doamna gîndșrilois melle;
Ia deskide mai kșrîndș,
Kșçî amș albe florîcelle
Pentș sînșlș tșș plșnîndș.

II.

O! kîț emti de lșnîtoare
Kșt emti plînș de amorș

Pe sãblimã e pãrã'pã kare
Al tãĩ zmerĩ împresorã;

Faga-pã blindã mi seninã,
Okisã tãr qelã langrosã,
La a kandlei lãminã
Se resfringe volãtosã.

III.

De ne qerãrĩ lana nere
M'a ei kandelã s'a stinsã;
Iar eã beatã sãntã de nãqere
De amorã eã sãntã aurinsã.

Dormĩ ne natã de floriqelle
Dormĩ o ãnqerã adoratã!
Mĩ ãn kãnteqele melle
Mĩ ãn braqe'mĩ legãnatã.

—

PARTEA a II-a

78. DIN ZI ÎN ZI MAI TRISTĂ.

Din zi în zi mai tristă, sîrmană Românie!
De doștă veakrî jalea îuî kremte ne'nchetatș!
Traian, se miră, plînge privesc-te-a ta kîmpie
C'o mîie kîmpș odată. de akvil' apărătș

O! tristă'î sșvenirea la ceî în agonie!
Amară e kînd te doare, sș vezi kă-emtî înnilatș
Sș 'nechî a tale lakrîmî, sș viî kă bșkrie
A sșrșta mi mîna ce mîiî kă te-a trșdatș!

De cine amțengî tș oare s'aline-a ta dșrere?
Pe-aceia ce te sșge? te kalkă în pîcere?
Pe ceî kari te vinde de miî de orî p'snș tronș?

Te amțegmî!... dar' află mi krede în tșchere;
Orî kare slșbîchșne în kînrî îea pștere...
În fiare kremte îste virtștea lșî Samson.

G. Bolleac.

79. ADIO PATRIEI.

Eș te lasă, dargă isbită
De-ală tăă черă mă депъртезă
Dar kă inima черnită
Plingă amară, amară ofteză, (bis)

Tristă aksmă la despărgire
De fiori mă simgă konrinsă
M'orî ce dragă nălăvire
Pentru mine-aksmă s'a stinsă. (bis)

Čine mlie, čine mlie
Daka 'mpinsă d'ală soartei vîntă
M'oiă întoarce 'n veselie
Să sbrăță ală tăă nămîntă (bis)

Eată ceasulă de pornire,
Eată ceasulă mătă amară!
Vesellie, fericăire,
Eș le lasă ne-ală tăă xotar! (bis).

V. Alessandri.

(Arie de Flehtenmüher.

80. Cea din urmă nópte a lui MIHAI CEL MARE.

Kă sng globă de asră, lăna strălăcea,
Mi n'ô vale verde omțile dormea,

Dar' ne vîrîş de munte stă Mixai la masă
 Şi ne dalba'i mînz fruntea sa se lasă.

Stă în canelă mesii, între căpitanii
 'Şi rekiamă dăche tinerii săi anii.

Viada noastră trece ka zăd rîş de roşă,
 Când speranţa dăche ne sîrîde noşă;

Astă-felă astă dată, viaţa loră trecea,
 Căgetele triste nă-i mai tîrîbura,

Lăna varsă raze dăci mi amoroase,
 Aştră le sîfă koamele nletoase.

Căpitanii toarnă prin pahare vină.
 Şi în sînzătatea lui Mixai înkină.

Iar Mixai se skoală mi le mîlucăminte,
 Şi lăzndă o căpă ast-felă le vorbeminte:

Nă vă zreză vîdă căpitanii mei;
 Din potrivă moarte, iată ce vă chei!

Ce e viaţa noastră în robie oare?
 Noantea fîră stele, zioa fîră soare!

Cei ce poartă lanţulă mi-a trîi mai voră
 Merită să-lă poarte spre răzvinea loră.

Szflletxlş lorş nş e mai pressş de ferslş,
 Țe le 'nține braușlş, ȧş de martor ȇrşl!

Dar' Romşnşlş nş va kşmpşrş fşrş florş,
 Zile lşngş mş triste, fşrş serbştorş,

Astş-felş e vşltşrşlş ȇ ne nşkşrş sboarş;
 Arinile taie-ş kş arş vrea şş moarş;

Astş felş e Romşnşlş, mş Romşnş şşntş eş
 Mş sşb jşgşlş barbarş nş plekş kanşlş meş!
 Bolintineanu.

81. RADUL DOMNUL ŞI FATA DIN CASĂ.

Vinş de mş şşrşţş tşnşrş fetişş,
 Mş 'mş voiş face ȇie salbş mş rokişş,

— Salbş mş rokişş, nentr'snş şşrştatş
 Nşş o datş, Doamne, eş nş amş nşrtatş.

— Dragş konilişş, dş-mş o şşrştare,
 Mş-mş voiş da naftale kş mşrgşritare.

— Nş portş eş naftale nentr'snş şşrştatş
 P'snş preşş ka aşesta nimikş n'amş nşrtatş.

Vinş de mş şşrşţş, dşlȇ rşmeşoarş!
 Saş te legş de koama xuşş kalş ȇ sboarş.

— Пе знѣ kalš че sboarъ тѣ мѣ веї lega;
Dar' ne tine, Doamne, нѣ te-oї sѣrsta.

Kalšlš se adъche, sѣflъ, bate, sare
— Јѣнъ frѣmъmikъ, дѣ-мї o sѣrstare

— Пе знѣ kalš че sboarъ тѣ мѣ веї lega,
Dar' ne tine, Doamne, нѣ te-oї sѣrsta.

Radslš domnslš їnsъ kърtea sa adъnъ,
Шї kъ koniliѣa, preotъ-lъ kъnъnъ.
Bolintineanu.

82. MARȘUL ANULUI 1848.

Cântatŭ la 1848.

Aїdegї fragї їntr'o xnire,
Цара noastra e'n neire,
Aste zidъrї mї palate
Ѕnde zakš mїї de пѣkate.
Aїdegї a le дѣrїma.

N'azziпї їn пїeадъ larmъ?
Дагї пѣvalъ 'n мѣїnї kъ armъ;
Къ soldatslš ne ajъnge,
Baїoneta ne їmpъnge,
Дагї d'o vrea mї elš sѣ dea.

Destulă fiarele ne strînge,
 Mîi robiea 'n vatră plînge,
 Inima ni se 'mnietremte,
 Fierrea ni se amîremte,
 Moruî mai bine ar' fi s'z fimă.

Însă patria ne cere,
 Printr'însă dîmîtă de dîrere
 De kîtă viață 'ndelîngată,
 În robie rîminată,
 Kî-arma'n mînt s'z perimă!

Fragiloră s'z n'avegî milă,
 Dați în cei ce v'z fakă silă,
 V'z ea plîgăle, arătăre,
 Boale kîar din bîtătăre,
 Par'kă ar' fi s'z dreută al loră.

Drentălă loră e mi al nostră,
 Kîmînlă loră e m' al vostră
 Mî-adînarea cea obîmteaskă
 Fiîndă kasa romîneaskă.
 Este kasa tîtîloră.

Haî romîne de vorbîmte,
 Singură legî dîe 'mî kroemte,
 Voi, cîokoî, s'z staî afargă,
 Tă, mîskală, s'z omî din dîargă
 Kă poporălă ama vrea.

Toba 'n pîeagă s'ă răsune,
 Totă Romînia s'ă adune,
 Şi pe vîedgă, ori pe moarte,
 Dăleş'î nentră libertate,
 Ţuă mormîntă a kîmtiga.

J. Catina.

83. MARŞUL ANULUI 1848

În Traşilvania.

Deşteantă-te, Romîne, din somnuleş cel de moarte
 În kare te-adînciră barbarii de tirani!
 Akemă, ori ničî o dată, kroemte-gi altă soarte
 La kare s'ă se 'nkine mi kruzii tăi dşumanî!

Akemă, ori ničî-odată, s'ă arătăm în lume
 Kă'n aste mîini mai kăude ũă stîngă de Romană:
 Şi kă'n a noastre nentră pîstrăm kă fală-şu nşme
 Trismfătoră în lînte, ũă nşme de Traiană.

Înalăgă-gi a ta frînte mi vezî în jîră de tine
 Kăm staă ka brazii 'n mînte voinici sste de mi
 Ţuă semnă ei mai aşteantă mi s'ă ră ka lăni 'n stîngă
 Bărbaţi bîtrîni, jşni tineri din mîngi mi din kîmnii.

Privigi, mîrege şmbre, Mixaiă, Stefană, Korvine,
 Romîna naşise, ai vointrii strînenouă
 Kă bragele armate, kă fokăle vostră 'n vine;
 Viağa 'n libertate ori moarte cere togi.

Pe voi v^{re} nimiciu^{re} a nimei r^ustare
 Mi oarba neznire la Milkov^u mi Karnagⁱ;
 Iar' noi p^{re}tr^uni^u la s^uflet^u de s^unta libertate
 J^urm^u k^u vom^u da m^una s^u fim^u în secolⁱ fragⁱ,

O mam^u v^{re}dsvit^u dela Mixai^u cel^u Mare
 Pretinde de la fi^ui^u mi ast^uzi ajstor^u
 Mi blestem^u k^u lakr^umi în oki ne fie kare
 În (rⁱ kare perikol^u s'ar^u face vin^utor^u:

De fsl^upere s^u near^u, de tr^usnet^u mi n^uchioas^u
 Orⁱ kare s'ar^u retrade din gloriossl^u lok^u
 K^und patria-a sa m^um^u, k^u inima d^uchioas^u,
 Va cere ka s^u trechem^u prin sabi^u mi fok^u.

N'aj^uns^u iataganl^u barbarei Semi-l^une
 A k^ur^u plai^u fatale mi azi le mai sim^uim^u;
 Ak^um^u se 'ndeas^u kn^uta în vetrele streb^une
 Dar martor^u ne e Domnsl^u k^u vii n^u o voim^u.

N'aj^uns^u despotism^u k^u 'ntreaga l^ui orb^u
 Al^u k^ur^u j^ug^u din secolⁱ ka vitele 'l^u p^urt^um^u
 Ak^um^u se'n^uceark^u, k^uzi^u. in oarba lor^u tr^ufi^u,
 S^u ne r^uneask^u limba; dar morgi n^umai o d^um^u.

Rom^uni din patr^u ^ungi^uri, ak^um, orⁱ ni^ui odat^u!
^uni^ui-v^u în k^upet^u, ^uni^ui-v^u 'n sim^uiri;
 Striga^ui în l^umea larg^u k^u D^un^urea' f^urat^u
 Prin intrig^u mi for^u; deloase mijloc^uri,

Преодї кѣ кръчае 'н фрѣнте! кѣчї оастеа е кремѣтинѣ
 Деѣс'аї лирбертатеа ми сконѣлѣ еї преа сѣнтѣ.
 Мѣримѣ маї бине 'н лѣнтѣ кѣ глорие денлинѣ
 Де кѣт сѣ фимѣ склавї иарѣ'миї ин векис-не пѣмїнтѣ

A. Mureșanu.

84. HORA UNIREI.

Ai sѣ dѣmѣ mѣnѣ кѣ mѣnѣ
 Чеї кѣ inima romѣnѣ;
 Sѣ'nvѣrtimѣ хора frѣuiei
 Пе пѣмїнтѣлѣ Romѣniei

Iarba rea din xolde pearѣ,
 Pearѣ dѣmmani din marѣ
 Їntre noi sѣ nѣmaї fie,
 De кѣтѣ florї mi omenie,

Mѣї mѣntene! mѣї Romѣne!
 Vinѣ de dѣ mѣna кѣ mine:
 Mi la vїadѣ кѣ ѣnire,
 Mi la moarte кѣ'nfrѣuie.

Ўnde-ї ѣnѣлѣ nѣ-ї nѣtere,
 La nevoї mi la dѣrere:
 Ўnde-sѣ doї nѣsterea kreѣte
 Mi dѣmmanѣлѣ nѣ sporeѣte,

Amîndşoi sîntemş d'o mamţ;
 D'o fântşrţ mi d'o seamţ;
 Ka dşoi brazi înr'o tsîninţ
 Ka doi oki înr'o lşminţ.

Amîndşoi avemş şnş nşme,
 Amîndşoi o soartţ 'n lşme;
 Eş şî-sîntş frate, ts-mi-emti frate
 În noi doi şnş şşfletş bate,

Vinş la Milkovş kş grţbire
 Şţ-lş sekşmşş -dînr'o sorbire,
 Şî şţ treakş drşmş mare
 P'ale noastre dşlci xotare

Şî şţ vazţ sfîntşlşş soare,
 Înr'o zi de şţrbţtoaro,
 Hora noastră cea frşşgeaskţ,
 Pe kşmpniea romşşneaskţ.

V. Alesandri.

85. HORA LUI CUZA-VODĂ.

I.

Градеці хора mare, mare,
 Къза şfşramţ xotare!
 Градеці хора mare, mare
 Din Карпаці şî пън' la mare

Unde Ksza se iveşte
 Harra noastră kreşte, kreşte,
 Popolul se înmărgineşte
 Inima întinzeşte,

II.

Кът vomъ fi тогѣ în snire
 Nъ n'e frikъ de peirъ
 Nici de xra че desbinъ,
 Nici de sabie streinъ
 Nici d'amarъ asprire,
 Nici de langră mi xrpire
 Трагеді хора mare, mare,
 De la munte pîn' la mare!

III.

Lokulş gerei, o drentate
 Simte namî chei de frate;
 Ми treasure-n bksrie
 Ka în timni de vitejie
 Kalulş sşflъ, saltъ, bato;
 Fokulş nentulş lăi strebate....
 Трагеді хора mare, mare,
 Din Карпай ми pîn' la mare.

IV.

Fala ese din morminte
 Ми ne-adăche noz — aminte

Lente mari, strălucitoare,
 Năme pline de onoare,
 Fala veke mi bătrîn
 Trece 'n inima românz...
 Трапеці хора mare, mare,
 De la munte pîn' la mare.

V.

Трапеці хора latъ, latъ,
 Къ ми e inima 'nekatъ
 Ми la glasulъ de snire
 Кътъ plînsъ de ferîcire
 Мъine snada româneaskъ
 Poate înkъ съ loveaskъ.
 Трапеці хора mare, mare
 Къза калкъ не хотаре

VI.

Трапеці хора, vîntulъ bate
 Ми'n terrîmsrî depărtate
 Dăce veste de snire,
 Dăce veste de mărîre;
 Къчî a derrîlorъ Snire
 Ne va dăce la mărîre....
 Трапеці хора mare, mare
 De la munte pîn' la mare....

VII.

Трапеці хора ми mai mare
 Къза sfyramъ хотаре!

Bolintineanu.

86. MARȘUL LUI IANCU.

Astăzi kə bəkr̥ie
 Rom̥nilor̥ venig̥i
 Pe lank̥l̥x în k̥mp̥ie
 Kə tođi s̥b' l̥x̥ însođig̥i!

Sr̥blad̥i armele voastre
 Kə grab̥ s' allerg̥m̥.
 Din k̥mp̥urile noastre
 Pe barbar̥i s' alleng̥m̥,

Marte, Zeșle!
 Mare brav̥le!
 Kə noi s̥b fii!
 T̥x̥ însođem̥te
 Și 'ns̥flegem̥te
 Pe ai t̥b̥i fi.

Ont zec̥i de oi desnoae
 Și prin frig̥r̥i le p̥n̥.
 De s̥nn̥et̥ de ținnoae
 P̥d̥sr̥ile r̥s̥n̥.

Romani se am̥eaz̥
 Pe ling' z̥n̥ mare fok̥,
 Și lank̥l̥x̥ osp̥eteaz̥
 Kə d̥in̥șii la z̥n̥ lok̥

Marte' Zeșle' Et̥. et̥. et̥.

Sîntă gata, staş kə togiî,
 Să plache la isbînzi
 Să isgoneaskă xogiî
 Să kanete dobînzi.

Iankălă merpe 'nnainte
 P'şny kală kə așeră kərsă,
 Mî peste 'nbručkăminte
 Părta nele de ărsă.

Marte, Zele!
 Eyt. eyt. eyt.

Iakă voioșî porniă
 Romăni mătă voiniči
 Ka lanđălă se înșiră
 Pe-a dealăla poteci.

Nevestele kă jeală
 Privindă-î lăkrămia
 Dar' sogiî loră în vale
 Kăntăndă se depărta.

Marte, zele!
 Pyt. eyt. eyt.

Din Transilvania.

87. MARȘU NAȚIONALU.

Arie din Radu Calomfirescu.

Astăzi fragiloră Români
Ne vedemă mi noi stămîni,
P'ale noastre nemestii
Ce medeaș mai totă păsii...

Nă nătea bietslă Română
De tiranlă de păgiuș,
Nici de kas a-mi vedea
Ci soarta imi blestema...

Akamă togă ne-amă împărată
Mi rana ne-amă vindekată!
Să trăiască! să trăiască!
Celă kă kika oltenească.

Ama noi togă să strigămă
Mi kredință să jărgămă
Prințulă Mixaiș viteazlă (bis)
Celă ce ne-a trăiată nekazlă.

88. Marșulă ostașiloră Români în Basarabia

Drămă bənă (bis) doba bate!
Drămă bənă bravi Români,
Kă sakă. (bis) ne snate,
Kă armele 'n mănă.

Fiŭ zi kŭ soare,
 Saŭ ȕerŭlŭ noroŭŭ,
 Fiŭ ploŭ, ninsoare,
 Noŭ merȕemŭ voŭoŭŭ:

Drŭmŭ bŭnŭ! (bis) doba bate
 etc. etc. etc.

Fiŭ la paradŭ,
 Fiŭ la rŭsboiŭ,
 Toŭŭ ŭn mirŭ, grŭmadŭ,
 Veselŭ mergemŭ noŭ.

Drŭmŭ bŭnŭ etc:

Steagŭlŭ sŭ lŭȕeaskŭ
 Pentrŭ ellŭ trŭimŭ!
 ȕarra sŭ trŭiaskŭ,
 Pentrŭ ea mŭrimŭ!

Drŭmŭ bŭnŭ etc.

Xaŭ kŭ Domnŭ sfintŭ.
 Xaŭdeŭŭ neste Prŭstŭ
 Sŭ pŭzimŭ pŭmŭntŭlŭ
 Kare'l-amŭ avŭtŭ!

Drŭmŭ bŭnŭ etc.

Pentrŭ Romŭniŭ
 Orŭ-kare omŭteanŭ

De-akumş vrea sã fiş
Valslş lăi Traianş!

Drumş bunş etc

Astfelş e ne lşme
Romşnamşlş meş,
Falnikş de-alş sşş nşme
Şi bravş ka şnş zmeş.

V. Alessandri
Ar'e de Fleht nmaher din Vivandiera.

89. COROANA MOLDAVIEI.

Din „Gicigicitorea mea“ de V. Alessandri, arie de Flehtenmacher

I

Pe a şşrei noastre zare
O lşminş kremte 'nşets!
Totş Romşnşlş viş tresare
Ka din moarte învietş!
În şşnşki toş kş sfiealş,
Fiş aşestsă bunş şşmîntş!
Kşş lşmina trismfalş
Esse dîntr şnş vekiş mormîntş.

KORŞ

În şşnşki toş kş sfiealş
Fiş aşestsă bunş şşmîntş!

Къчї l̥mina tris̥fal̥
Esse dintr'̥n̥ veki̥š mormînt̥š

II

În avel̥š l̥kam̥š de n̥ačē
În al morgi̥i v̥eč̥nik̥š somn̥š,
De trei̥ v̥eak̥s̥r̥i č̥ine začē?
Štefan̥š brav̥l̥š nostr̥š Domn̥š.

În ȣen̥sk̥i toȣ̥i k̥š sf̥iea ȣ;	bis
Salt̥š Štefan̥š ȣel̥š sl̥v̥it̥š	repetat̥š
Ši koroana-ı tris̥fal̥š	de kor̥š.
Š'al̥š s̥t̥š bray̥š nebirs̥it̥š!	

III.

O! Koroan̥š, ka mi tine	
Noı in ȣrm̥š-am̥š fost̥š ner̥d ȣi!	
Vars̥š 'n ȣar̥š v̥i̥ s̥s̥pine,	
S̥š fim̥š l̥mi̥i k̥nosk̥ȣȣ	
În mi̥č̥oare toȣ̥i k̥š fal̥š!	bis
Salt̥š, salt̥š, ȣarra mea!	repetat̥š
Къчї koroana'ȣi tris̥fal̥š	de kor̥š.
Iar ne fr̥ntea-ȣi va medea!	

90. VIVAT! VIVAT! VIVAT ROMÂNIA.

Cuvinte de I. C. FUNDESCU, melodia de L. VIST

Mîndrălă soare lăce
 Azi strălucitoră,
 În Romîni adăce
 Ţnă chereskă amoră.
 Vivată! vivată! vivată Romîniea
 Pîargă! pîargă! pîargă tiraniea!

Romînia 'î mare
 Săbtă astă Domnitoră,
 Romîniea 'î tare
 Prin mîndră 'î poporă.
 Vivată! vivată! vivată Romîniea!
 Pîargă! pîargă! pîargă tiraniea!

Steagălă să lăceaskă
 Mîndreî Romîni.
 Din ea să goneaskă
 Jăgălă tirani.
 Vivată! vivată! vivată Romîniea
 Pîargă! pîargă! pîargă tiraniea!

Dămnezeu privesc
 Pe poporălă să
 Mi î răsplătesc
 Mi bătă 'î mi ră.
 Vivată! vivată! vivată Romîniea
 Pîargă! pîargă! pîargă tiraniea!

91. GLASUL VIITORULUI.

I.

Adesea în câmpie, când noaptea e adâncă,
 Se 'nalță către ceruri și glas misterios,
 Mai lin de cât isvorul ce curge din tr'o stîncă
 De cât și imnul de moarte el e mai dărgeros!
 Și nămai fiii masei, în sakra lor vegere,
 Așdă astă montire; ei singuri o 'nțeleg,
 Căci aș inimă deskise la ori kare dărgere,
 Și iată ka ce note în treacă ei kăleg.

„Шăкăтă este viața! Natăra e frămoasă
 „Când vine primăvara în kărl șă de floră,
 „Când vede 'n visă 'i țăperi fecioara rășinoasă,
 „Când kăntă păsărele la răvărsat de zori,
 „Ce dar imi mai linsește? De ce sășpin eș oare?
 „Niči pace, niči plăcere de ce nă počiș găsta?
 „De ce de lakrămi oki 'mi sânt șmede isvoare?
 „Atătea sșferinge când oar' vor înčeta?“

La aste triste plăneri, și glas din cer resună,
 Și glas kare te mișcă, și glas detăntor:
 „O dărgă tikloasă! Când oar' te vei nătrănde
 „De marca ta șrsită, de bșnă 'mă viitor?
 „Știi tă ce îmă linsește? Nimik de cât voință:
 „Voiește, mi îndată învină p'ai tăi tirani;
 „La fii tăi înșălă kărașel mi kredingă
 „Prin kare trismărgă viteji, veki Romani.,

II.

De câte ori în noapte aचेastъ profегіe,
 În litere de flakъrї, ne cher eщ am ңitit!
 De че n'o vezї ka mine, o skъmpъ Romъnie!
 Se 'ңї ingeleңї kemarea, o Popol preęrsit!
 O! lasъ, lasъ 'ndatъ aचेastъ moleчїsne,
 Че viaңa 'n venineazъ, че dъche la mormъnt!
 Te-armeazъ kъ vїrtstea, kъ aचेa vїoчїsne!
 Че-a mai skъnat odatъ al Patriei пъmъnt,
 Romъnї! deskideңї okїї: pornїңı kъtre marї fante,
 Sre a sъrna tiraniї, kъ tođїї vъ skъlađї:
 Vъ jъr kъ пъteңї fache minsнї neamtentate:
 Ađї arętat adesea, kъnd vreңї sъnteңї bъrbadї
 Rъmine pentръ đara че totъl nъ jertsehte
 Kъnd viaңa'ї, Libertatea 'ї se aflъ la mijlok;
 Amar kъnd egoismъl че 'n inimi loksehte
 Її dikъ lametatea mї stїņe al sъщ fok!
 Dar fiї Romъnieї nъ pot rъbda rъmine;
 De semi-zeї aщ sъņęe, aщ sъflede de bravї;
 Nъ vor ka a lor đarъ de giarele streїne
 Se fie sфimїiatъ, mї ei se fie sklavї.
 Tiraniї aї đъrїї mele! Peїrea vъ amteantъ:
 Romъnїї se ridikъ: de eї se tremъragї!
 Sъnt mїї, sъnt milioane че iatъ se demteantъ
 Din Tisa 'n marea-neagrъ, din Dъņrъ 'nKarnagї!

L. Favian.

Melodie de D. Preda.

92. SPERANȚA.

Peste lăme răsăl, la un nor d'aramă,
Se 'ntindea din secolu, nații apăsă;
Kîuî voia se poarte a drepțuî armă
În temnițe afînde numele 'mî lasă.

Într'o zi poporîl stîigă „Libertate!”,
Regii tremurau; centuri le căză;
Tărnirile negre fără restărnate,
Mi skimbarea lămii soarele vîză.

Kăt făr de săblimă astă demtentare!
Nații dîndă'mî mîna niste mînuî mi mîrî,
Răuînd în unie fiarele barbare,
Saltaș frăgiea prin miî de căntări,

Dar a Libertății zi făr treacătoare:
Ka un val se 'ntinse negura pe cer;
Flăstăș stîndărl kă negre koloare,
Anșugînd la lăme unș secol de fer.

Tirani 'n mînie nații împărgigă;
Ka pe Krist, pe krăce pe popor aș pas;
Kă a lor resbănsre pe cei drepți lovigă;
Steoa Libertății din noș a apăs!

O ce de viktime! Ce de bravi căzără!
Însă al lor sîfletă trîiemte 'ntre noi:

S' apărăm dreptatea ȳnkȳ ne kongiȳrȳ
 A le lor fantasme, ȳmbre de eroi.

Kȳnd o lȳme 'ntreagȳ la lȳptȳ ia parte,
 Kȳnd pentr' o idee miȳ popoare ard,
 Ziua ȳnvierii nȳ este departe,
 Ori kȳnd se realȳzȳ ȳn sakrȳ stindard.

PARTEA a III-a.

93. TATA NOE.

(Din „Gici gicitoarea mea.“ Arie de Flehtenmaher.)

Tata Noe cella bȃtrînă
 Fost-a fostă pîiș de romȃnă!
 Elă a nȃskȃtă veseliea
 Kȃcȃ a deskonerită viea!
 Sȃ'le slȃvimă
 Sȃ'lă ȃinstitimă
 Totă kȃ vină
 Kȃ nelină
 Mi voiosă
 Mi frȃmosă
 Sȃ 'nkinȃmă;
 Sȃ kȃntȃmă.

KORȖLĂ

Sȃ'le slȃvimă
 Sȃ'lă ȃinstitimă
 etc, etc etc.

Kъndѣ потопилъ с'а вѣrsatѣ,
 Тоуї чеї гъї с'а ѓnnekat?!
 Vrea съ zikъ sgrioare,
 Чіne 'ї гъs de апъ moare!

Însъ eѣ
 Sîntѣ bѣnѣ, zex!
 Mî vroeskѣ
 Съ trѣeskѣ
 Bîndѣ voiosѣ,
 Bѣkѣrosѣ
 Vinѣ, vinѣ, vinѣ
 Mî nelinѣ!

KORŬLU.

Însъ eѣ
 Sîntѣ bѣnѣ, zъs
 etc. etc. etc.

94. DRIN, DRIN, DRIN.

Din Kirița in Iași de V. Alessandri. Ariă de Flehtemaher.

I.

Aiчї ѓn ѓamї, de vrei съ аї гъssnetѣ
 La тоуї съ nлaчї mї съ fїї kїarѣ slѣvitѣ;
 Чelѣ mаї bѣnѣ kїnѣ e съ nrodѣчї sнѣ ssetѣ
 Sнѣ ssetѣ vїs mї de тоуї nrea isbitѣ:
 Drin, diririndrin drin drin drin,
 Drin, drin, drin, drin, drin.
 Drin diririndrin drin.

II.

Aiçi adessă, kând e vr'o kăkănie,
 Orxestr'n balș răsănt-armoniosă
 Dar' pentră miri cea mai dălcă-armonie
 E drin drin drin, sșnetș skămnș mi voiosș.
 Drin drin drin drin drin
 etc. etc

III.

De vreî amorș, dă-ți okii peste snate
 Și la nrilejș fiî kamș obrăsnicelș
 Earș de vroemti sș aî în veci drentate
 Țellș mai bșnș kinș e sș façi frămxșmelș;
 Drin, drin, drin, drin' drin.
 etc. etc.

95. ÎNFUMURAȚII.

Din Kirita în Provincie.

Toatș lșmea aîi fșmeazș
 Skoate fșmș ne nasș, ne gîțș,
 Șnii moda imiteazș;
 Alți fșmeazș de șritș.
 Omenirea-î o țigarș
 Kare se pșefaye 'n skrșmș!
 Și amorșlș țellș kș narș
 Arde mi se skimțș 'n fșmș.

Nȃmaĩ fȃmȃrĩ vezĩ aĩce
 La femeĩ mĩ la bȃrbaŋĩ
 Tođĩ fȃmeazȃ... pođĩ đar' zĩce
 Kȃ'sȃ maĩ tođĩ ĩnfȃmȃragĩ.

96. DĂSCALIȚA

Din Cȃrlanii de C. Negruzi, Arie de Flehtenmaher.

De kȃ zioa pȃvȃ 'n searȃ
 Daskȃlȃlȃ mȃ nekȃzemte
 Kȃ latina mĩ greceaska
 Kanȃ xojma 'mĩ amegemte.

Elȃ totȃ sȃne sȃne, sȃne
 Dȃrdȃemte kȃtȃ de mȃltȃ
 Ellȃ totȃ sȃne' sȃne, sȃne
 Iarȃ eȃ kaskȃ mĩ nȃ 'lȃ askȃltȃ.

Kȃnd 'mĩ aĩ fi tȃ daskȃligȃ
 Aĩ vedea kȃmȃ m'așȃ sili,
 De nȃne aĩ fi mȃlgȃmitȃ
 Mĩ 'n kȃrĩndȃ m'așȃ prikȃsi.

O kȃ ȃe dȃlȃe nȃȃȃȃe
 Lĩngȃ tĩne-așȃ ĩnvȃȃa.
 Lekȃiile le-așȃ kȃlege
 Pe dȃlȃe gȃrĩȃ ta.

M'amș totă sușne. sușne, sușne,
 Rezemată de ală tăș sînă;
 'Ţi amș totă sușne, sușne, sușne
 Lekpica mea prin sșșmină.

Kănd 'mı ai fi tă daskăliu
 Ai vedea kămă m'amș sili,
 De mine-ai fi mășșmită
 Mî'n kărîndă m'amș nrikonsi

97. O GICITOARE.

Din „Gici gicitoarea mea“ de V. Alessandri. Arie de Flehten
 macher.

I.

— Dooz stelsge kă rază line
 Lăssat'ăș cherișlă plină de lășmină
 Mî pe-a ta frunte elle-ăș kăzătă...
 Gici, drăgăliu, kă le sărătă.
 — Eș pî-oîș răsșunde prekămă tă vreî:
 Dooz stelsge sîntă okii meî.

II.

— O vezî înkisă rămenă fleare;
 Kăm se deskide vezî lăkrămioare
 În a ta fauă ea s'a năskătă...
 Gici, drăgăliu, kă o sărătă.

— Țimilitura nș'gî este grea:
Rămăna floare e gîra mea.

98. BARCA.

Sșfîț vîntslș, șmîț pînza
Barka slobodț plsteme,
Pe kbrvetț se lșngeme
Obosîtlș marinarș.

Kșntț fata de ne ȣrșmșrî
Kș 'nfokare o sșrșțț,
Kș amorșlș sșș se lșptț,
Ka mi barka în Oșeanș,

Vîntslș•geme, dealșrî sșșmț,
Peste barkț se rencde:
Marinarșlș nș se vede
În oșeanș s'a kșfșndatș!

In genșnke kopilișa
Kștre ȣerș se îndrepteazț,
Okii-î agerș lșkrșmeazț
Și se roagș nentrș ellș.

Din „Artur.“

99. VEZI DOMNULŪ CELLA.

Din Prăpăstiele Bucurestilor de M. Millo, arie de I Vachmann

Vezi Domnule cella, ce lăksă, ce fală,
 Ce aeră mîndră, viktoriosă!
 Bedeji kă birjea kămă dă năvală?
 Daji iste 'nlătră chei dăne josă!

Pringă o fi oare, bankeră să fiă!
 Ami! fagi de-akolo, nă mai visa;
 Totă de ne dînsă 'i ne datoră
 A-kasă n'are.niçi che mînkă!

Vezi doamna ceea kare xleante
 Totă che'i din darră, che'i romăneskă
 Vorbeste nămai în frangszemte
 Jărtă 'n teatră talieneskă?

O fi streină, o fi kontesă!
 Ami! fagi de-akolo nămai visa
 E fata snei snăltorese
 A storsă la rufe lă maxala

Vezi celă che strigă în gura mare
 Kă'i omă de cinste, kă'i patriotă
 Kă pentru' a dărrei regenerare
 Imi va da stare, va face totă?

Maî mtiî minşne? poate sş fîr!
 Amî fşgî de-akola nşmaî visa:
 Çine o datş kş mimeliş
 'Mî a vîndşţ ȝarra, o va trşda.

100. HORA.

Din „Gici ȝcitoarea mea“ de V. Alessandri. Ariş de Flecten-
 macher.

I.

Xaî în xorş de'î jşka
 Leligo, leligo, fa!
 Kş eş sşfletşlş ȝî-oiş da,
 Leligo, leligo fa!
 Tş emî mîndrş la nrivîţ
 Leligo leligo fa!
 Eş voinikş, bşnş de izbitş,
 Leligo, leligo, fa!

II.

Leligo de la Mşnteni,
 Leligo, leligo fa!
 Treçî kolea la Moldovenî
 Leligo, leligo fa!
 Sş ne nrindemş sogiorî,
 Leligo, leligo fa!
 Mî sş fimş ka dşoi bşjorî,
 Leligo, leligo, fa!

IV

Țeară drăculă dintre noi,
 Leligo, leligo fa
 Să fimă șna amîndșoi
 Leligo, leligo, fa!
 Totă șnă trănă m'șuă șșflegelă,
 Leligo, loligo, fa!
 Unigă ka Ținelă Ținelă.
 Leligo, leligo, fa!

101. CIȘMEGIU.

Frânză verde mără șălciă,
 La grădină 'n Țișmegiă
 Deșă fetă frămșelă
 Mă-a șrată mîngile mele:
 Șna oakemă mi naltă,
 Ka o talie în voaltă,
 Alta blondă mijlocie,
 Ka o jênă iasomie,
 Șna are oki de mără,
 Kare inimile șără,
 Alta doșă viorele
 Țe te șkoate din onrele.

Amîndșă sîntă frămșe,
 Amîndșă drăgăstoare:
 Dar' kă doșă Țe șă fakă?
 Kăci kșgetășă nă mi înnakă.

M'amă gînditș m'amă totș gînditș;
 Dar' din toate amă gîsitș
 Șuș mijlokș mai lesniciosș,
 Kare mî-e mai de folosș,
 K'amă ținitș în karteă sîntș,
 Șnde kîntș mî deskîntș,
 Kș ce-șî plache sș îsbemțî.
 Șî la ținș sș te gîndemțî.

102. RĚVAȘŮ.

I.

RĚvașŮ pîkŮ
 RĚvașŮ dragŮ.
 RĚvașŮ de la ÎmpîratŮ
 Kș'șî vine lele bîrbatŮ. bis

Of, of, inima
 Las'o la nîrdalnîka
 Ixa, îxa, îxa, xa, xa, bis.

Las' sș vie
 Drakșlș mție,
 Kalea'î mîrîșînî sș fie,

Of, of, inima
 Las'o la nîrdalnîka
 Ixa, îxa, îxa xa. xa bis

Demъnkarea 'i-am gr̥titiš,
Mъmъligъ kъ gr̥ziči.
Ixa, ixa, ixa, xa, xa. bis.

Of, of, inima
Las'o la mîrdalnika
Ixa, ixa, ixa xa, xa. bis.

Къ кѣмаша i-am спѣлат-о
 Пе тѣргѣинi i-am ѣскат-о
 Кѣ бѣлигарѣ i-am фрекат-о. bis.

Of, of, inima,
Las'o la nirdalnika
Ixa, ixa ixa, xa xa. bis.

II.

Рѣвашѣ, прѣкъ,
Рѣвашѣ, dragъ,
Рѣвашѣ de la Vornikъ,
Dragъ 'и vine ibovnikъ. bis.

Of, of inima
Las'o la nirdalnika
1xa, 1xa, 1xa, xa, xa. bis.

Las' sꝛ vie bis.
Domnule mtiie
Kalea-ĩ trandafirũ sꝛ fie.

Of, of, inima
 Las'o la nîrdalnika
 Ixa, ixa, ixa, xa, xa,

De mînkareă ȳ-am gîtitîş,
 Tîrtî kaldî kî pîiş frîntîş,
 Dîgî raye ne kîrokîş
 Kî çîncî oka de vinîş vekîş

Of, of, inima
 Las'o la nîrdalnika
 Ixa, ixa, ixa, xa xa.

Kî kîmama ȳ-amîş sîrîlat-o
 Ho trandafirî ȳ-amîş şkat-o
 Kî bîşîokîş ȳ-amîş frekat'o

Of, of, inima
 Las'o la nîrdalnika
 Ixa, ixa, ixa, xa xa, bis.

103. VIVANDIERA

I.

Fîş, sîntîş Vivandierî
 Kî sîletîş vîinîcelîş!
 Illî drentîş kartîunierî
 Amîş şîş bolobîcelîş,

Kare'i meniŝ sꝛ noarte
 Ŗnŝ snirtŝ, snŝ snirtŝ de fokŝ
 ʒe'n dsmmanŝ dŝce moarte
 Mi fragilorŝ norokŝ!

Sꝛne dobele, sꝛne,
 Soldauii sꝛ s'adsne
 Eŝ gata sŝntŝ kꝛ voi
 De drxmꝛ mi de rꝛsboiŝ!
 Ramŝ natanlamŝ, natanlamŝ, natanlamŝ!
 (Korŝlŝ repetꝛ ʒele din xrmꝛ 5 rŝndxri.)

II.

Eŝ amŝ legatŝ frꝛuie
 Kꝛ ai patriei soldaui,
 Mi kiar ŝn bꝛtꝛlie,
 Ŗrmezꝛ ne ai mei fragi;
 Sꝛ vꝛsŝ ŝn pꝛxꝛrele
 De lŝngꝛ sŝnŝ, de iꝛi,
 Sꝛ 'nkinge pꝛrrei melle,
 Lxntꝛndꝛ-se voŝniꝛi!

Sꝛne dobele, sꝛne,
 Soldauii sꝛ s'adsne;
 Eŝ gata sŝntŝ kꝛ voi
 De drxmŝ mi de rꝛsboiŝ.
 Ramŝ, natanlamŝ, natanlamŝ, natanlamŝ
 (Korŝlŝ repetꝛ ŝitimele 5 rŝndxri.)

III.

Earș daka oare çine,
 Vr'șnș tinerelș viteazș.
 S'arș da ne lîngz mine.,
 Sș'mî fakz bșnș obrazș;
 Atșnçî kș voe bșnș,
 'Î amiș da sșfletș'n darș,
 III'amorșlș împreșnș
 'L amș bea înr'șnș maxarș.

Sșnș dobele sșne,
 Soldașîi sș ș'adșne;
 Eș gata sîntș kș voi
 De drșmș mi de rșșboiș
 Ramș natanlamș, natanlamș, natanlamș
 (Se renetz de korș șltimate 5 rîndșri),

104. CÂNTECUL HAIDUCILOR.

Arie din Jieanu

Aîdî konîi kș flinta lșngz
 Fiçî demtençî mi nș dormiçî:
 Vș pșziçî sș nș v'ajșngz
 Pôteramîi iskșsiçî.

Çe ne pasz de 'ntîmplare
 Vie kșm îi va plșcea!
 N'avemș noi kșpnitanș mare
 Pe Jianș vreme rea?

Aideuți vie, Iankə vie,
 Mai kərîndș kə adormimș!
 Nəma 'n lunte sə ne ȝie,
 Poterîi mormîntș sə fimș!

S'arətəmș kə 'n xaidșcie
 Fiind Iankə kəpitaniș,
 N'avemș frikə de șȝie
 Ničî məkaiș de Kîrkș-Serdarș,

Mȝi deliî kə kika ləngə,
 Șîi la brîx kə iataganș!
 Kənd trəsnets kade 'n lənkə
 Tə stai faȝə kə Satanș!

105. GAZDA JEANULUI.

*

Arie din Jeanș.

I.

Frənzə verde de ȝikoarə
 'Mî a venitə Potera 'n ȝarə
 Ka sə prinzə p'ənș Jianș,
 He ənș xouș de kəpitaniș.

Ȝe se plimbə prin pədsrî
 Kə xaidșci kə verzi potər',
 Șîi kə arme ȝintsite:
 Totș xaidșci xarniçi, kə minte.

II

Frânzъ verde tre lălele,
 Poteramъ, dragъ lele!
 De emtî omъ mi ai vr'ânş dorş
 Sъ nъ kazî in kodrъ lorş!
 Kъ Jieanъ n'î prôstăyş,
 Te face sъ fşgî deskălyş,
 Ш'anoi n'o fi vina mea
 De 'i kъdea în vr'o belea.

106. JEANU LIBERŪ.

A skъnatş Jieanъ nostrъ,
 xa, xa, xa, xa, xa, xa
 Vaî de voi çeî din oramş;
 xa, xa, xa, xa, xa, xa.
 Tremşraşî în nentălş vostrъ.
 xa, xa, xa, xa, xa, xa.
 Inimî negre inimî lămî!

Viklenie mi vinzare,
 Vezî Jianъ n'a lъsatъ:
 Noî mşrimş de întristare
 Şi elş vezi-lş a skъnatъ;

Doamne, vezi kъinga nôstrъ,
 Doamne, fiî îndşrătorş;
 Ne trimite mila voastrъ
 Iartъ, doamne, çeî че morş,

107 ARGEȘEANU.

I.

Frânzeliu de dădăș
 Din mila lui Dumnezeu
 M'am născuț în locu mănăstii
 Unde kreskă brazii frumosă.

M'amă născuț în Argemellă,
 Sîntă Romîni sîntă voinicellă;
 Portă pletele oltenimii
 Mi kălugăni moldovenimii.

Sîntă nepotă de Basarabă,
 D'ai lui Mircea, Mixai Bravă
 Sîntă frate k Moldoveanu
 Mi vără bănu k Ardeleanu

Privindă aste vekî rîine
 Mă îndeamnă mi pe mine,
 Să portă arme soldășimete
 Mi să mă lăntă strămoșimete

Iată timpsul k'a sosită
 Kămă era elă de mărîță,
 Kînd sîrmana noastră mamă
 Ne porni kă-atîta famă.

Mîi ne zise: fîiî zniîi
 De vreîi mîltî ka sî trîiî
 Kî zniî prîngî mîndrî eroî
 Çe vegî lîa din sînlî meî.

III.

Dare-arî sîntlî Dîmnezeî,
 Sî mî vîzî odat, mî eî
 În zniî kî-ai meî fragî,
 Kolo 'n skelî la Galagî,

Sî tragemî danglî mînteanî
 Pe pîmîntlî moldoveanî
 Sî mai vazî Dîmnezeî
 Zniî în poporlî sîî.

Mî atîncî kî zniî vîersî tare
 Sî zikî: Argeme rîî mare,
 Çe kîrgî limpede mî linî,
 Dî kî tîne oî-çe kîî,

Mî 'neakî pe trîdîtorî
 Çe peîrea dîrreî vorî;
 K'atîncî fîrgî 'mîotrîvîre
 Vomî fi togî înr'o zniî.

I. C. FUNDESCU

Melodia de T. Georgescu.

108. HAIDÂU.

Ia mai zi m̃ din vioar̃,
 K̃ 'mī a vint̃ s̃ jok̃;
 K̃ 'mī e mīndra b̃l̃ioar̃
 M̃i k̃ okī de fok̃.

Tačī la king̃ m̃č̃iskid̃
 K̃ vara s'a d̃s̃š;
 Salt̃ drag̃ opink̃d̃,
 M̃i m'asvīrle 'n s̃s̃š.

Trage, m̃, zik̃, din vioar̃
 K̃ m'am̃ f̃k̃st̃ fok̃;
 Ea te-asvīrle Marioar̃
 S̃'mī ar̃d̃i ṽñ jok̃.

De kojok̃ mī te desčinge
 B̃l̃ioar̃ mea:
 De p̃m̃int̃ ñ mī te atinge
 Mīndr̃ p̃s̃r̃ea.

S̃'mī tr̃iask̃ mīndr̃lika
 Ka s̃'mī o izbesk̃;
 S̃'mī sklineask̃ d̃r̃d̃lika
 Ka tot̃ s̃ tr̃es̃k̃.

Ia d̃'mī, mīndro, din m̃rgele,
 K̃ saĩ neste rī̃;
 S̃ p̃ĩ l'aste por̃mbelle
 Če le port̃ la brī̃.

Of! ȣrîtȣ ĩmĭ e norokȣ
 Kȣ'mĭ stȣ amorgitȣ;
 Of, ȣrîtȣ ĩmĭ e kojokȣ
 Kȣ mi s'a 'nvekitȣ.

Ȩĭ pȣngȣda 'mĭ e tȣrtitȣ
 Kȣ 'ĭ e frigȣ de gerȣ:
 Kȣ-ĭ pȣdȣrea desnletitȣ,
 Kȣ ninge din ȣerȣ.

Ȩoĭmȣ'mĭ geme la 'nkisoare
 Kȣ-ĭ desnotkovitȣ;
 Ȩĭ rinkeazȣ de rȣkoare
 Kodrȣ ĩnverzitȣ.

Addȣ, dragȣ gȣsdȣlikȣ!
 Ȩĭ mȣĭ pȣne vinȣ;
 Trage mȣ din viorikȣ
 Kȣ'ĭ pȣaxȣrȣ nlinȣ.

Trage, kȣntȣ, sȣ'mĭ mȣĭ treakȣ
 De dorȣ mĭ ȣrîtȣ;
 Kȣnd mȣ ȣitȣ la pȣnga seakȣ,
 Parkȣ'mĭ stȣ ĩn gĭtȣ.

Tȣȣ tȣ dȣrdȣ mȣȣȣkȣgȣ,
 Aȣa kȣmȣ te-amȣ pȣȣȣ;
 Ȩĭntȣ 'n a pȣrimȣvȣrȣgȣ,
 Kȣ te-oĭȣ sȣlta 'n sȣȣȣ;

Măi to-oiș pșne la spinare
 Sșșș ne roibș meș;
 Măi dē-mi mīndr'o sșrștare
 Kē'mi e de totș greș

Kē nș trece kllștorslē
 Sē măi zikș kș el;
 Sē-ī măi katș desșksșmorslē
 Dē ī sēnștomelș.

109. CÂNTECULŨ HAIDUCULŨ.

Tarna vine, vara trece
 Măi pșdșrea s'a rșritș
 Zioa'ī viskolș, noant'a'ī reșo
 Greșlē viedelē a sositș

Kllș mi'e carna șa d' mare
 Șe-o sē facemș va: de noi!
 Fșrș kodrș fșrș soare,
 Fșrș banī, fșrș șaokoi?

Săi ne kranga șa șkatș
 Dragș korbe, korbișmors,
 Veri in kallea denșrtatș
 Nș zșremti vr'sșș kllștors?

Kllștors kș pșnga plinș
 M' kș mal la kapș legatș,
 Sē măi șarșăș astș rșginș,
 Măi sē mī fakș banī dē ernatș.

Dalei kodre, frȃdioare,
 Țe'ni frȃkȃni frȃnzimȃlȃ desȃ,
 Țnde'n mȃndȃ la Țikoare
 Stamȃ sȃntȃndȃ din frȃnzȃ adessȃ?

Vara treȃe, earna vine,
 Mi tȃ, kodre, te-ȃi ȃskatȃ!
 Treȃe vara mi ka tine
 Florile mi amȃ skȃtȃratȃ.

M'a ajȃnsȃ vremea de mȃnkȃ,
 De skosȃ armele din brȃȃ;
 De lȃsatȃ potika 'n lȃnkȃ
 Mi de datȃ kanȃlȃ sȃntȃ frȃȃ;

Daleȃ! dragȃ primȃvarȃ!
 De-ȃi veni kȃnd ȃmȃ vrea eȃ
 Sȃ mai essȃ voȃnikȃ prin ȃarȃȃ
 Mi sȃ fiȃ la largȃlȃ meȃ;

Sȃ'mȃ simtȃ iar dȃrda ne sȃate.
 Mi sȃ'mȃ vȃdȃ iȃȃ kȃ'mȃ lȃȃeskȃ.
 Ținȃȃ nistoale ferekate
 Kȃ xangȃrȃlȃ xȃidȃȃeskȃ!

Mi ne koard'ȃȃ ȃea pletoȃȃȃ
 Sȃ'mȃ desmȃrdȃ mȃrgȃlȃ voȃnikȃȃ;
 Mi ne zarea lȃnekoȃȃȃ
 El sȃ sȃoare, eȃ sȃ-ȃ zȃkȃȃ:

Fşgi ka vîntslş, fşgi ka gîndslş
 Mîi konile moîmsleanş,
 Kîrî aksm ne-a venitş rîndslş
 Ne-a venitş vremea de anş.

Sz pinemş kodrii mi valea
 Noî voînîrîi amîndşoî!
 La neferî sz'nkidemş kallea
 Sz dşmş groazş prin şiokoî.
 V. Alecsandri.

110. OLTULE, OLTETULE.

Oltşle oltşşle!
 Seka-şî-arş nîraele,
 Sz kreaskş dşdaşle.
 Sz trekş kş nişioarele.

Oltşle, riş blestematş,
 Şe vii şma tşrbşratş?
 Şe te renezî ka şnş zmeş,
 Şi'mî onreşti ne Nişş meş.

Skimbş şî, ~~skimbş~~ şî anele,
 Slşbemte-şî virteşele
 Sz-şî vşzş niştrîşelele,
 Sz treakş fetîşele,
 Sz le şnelî nişioar le.

Iaka neika! — n̄ e neika!
 Kъ d'arș fi venitș neikșya
 L'arș fi k̄noskștș leikșya,
 Bine, bine, n̄ e neika!

Vintșle dște de'ī sn̄ne,
 Kъ zъbъvile n̄'sș h̄ne,
 Kъ florika d̄șe dorșlș
 Ili i-a 'ngelenitș ogorșlș

Vino, Nișșle, b̄ete,
 Țo faȚi lelea s̄ te-amtente?
 B̄șșiokșlș a 'negritș,
 Rosmarinș-a 'nglbenitș,

Lelea n̄lino, se j̄eșșto;
 Nimeni n̄ o mai o 'ngrijēșto
 Vino, Nișșle, b̄ete,
 Țo faȚi lelea s̄ te-amtente?

111. POTERA.

Frenz:ligr m̄r̄șșine,
 Ia vezi notera kъ vino!
 — Las'ș vîr, pastș k̄șșe!
 Kъci k̄m vine-așșa s'ō d̄șe
 Șine șșșa s̄șioarș,
 Ka s̄'mi katș d̄o s̄șbioarș
 S̄șbioarș 'nveninatș,
 S̄ le ieșș vederea 'ndatș —

— Frunză verde feregyu,
 Nə mai porciș sʔ diș neikşu,
 Kʔ sintș mşlji, bʔtsi-ar fokş,
 De nʔ'ı maı ĩnkane lokş,
 Fie kʔt de mşlji nʔ-mı pasʔ,
 Nəmaı tş sʔ fiı a kasʔ.
 Sʔ le fačemş de mĭnkare,
 Ka ĩn zi de sʔrbʔtoare
 Trei frintşrĭ mi trei rasoale
 Kş ʔe-o kşrge din pistoale,
 Musica de G. Iautaru.

112. TOARNĂ NEAGO !

„Arie Toarnă Neago toarnă“

Toarnʔ vĭnş
 Peste pelinş;
 Toarnʔ, Neago, toarnʔ;
 Kʔ ʔiokoiı
 Mĭ aş İsatş boiı
 Toarnʔ, Neago, toarnʔ,
 Şi mĭnzatş
 İnistatş;
 Toarnʔ, Neago, toarnʔ,
 Neagra fiarʔ
 Mĭ a İsatş iarʔ,
 Toarnʔ, Neago, toarnʔ,
 ʔerga mea

Че мѣ'нвеа.
 Тоарнѣ, Neago, тоарнѣ,
 Ши din snate
 Мѣ-а lătă toate.
 Тоарнѣ, Neago, тоарнѣ,
 Тоарнѣ vină
 Песте pelină
 Тоарнѣ, Neago, тоарнѣ,
 Съ 'nekă kină
 Ши săsnină
 Тоарнѣ, Neago, Тоарнѣ.

113. JEANULU.

Staș în drămă mi mă gîndeskă
 Че s'anskă, че съ măncheskă,
 Пъinea съ'mî agoniseskă,
 Konilamii съ-mî xгъneskă.
 Întristată ne gînderi nășă,
 Мъ sșiișă, ne deal în sșșă,
 Ши okii kъnd 'mî amă întorsă
 Мъ șitaișă ne vale 'n josă,
 Văzăis oamenii arъndă,
 Къ plăgările în rîndă,
 Nămaî p'ăgăleđălă meșă,
 La 'ngelenită Dămnezeșă:
 Къ doăi boi че-î avăseisă
 De vremi rele-î rъnăsseișă,
 Ши mă răgăis de bogăii,
 Kariî aș boi mi argăii,

Să-mi dea boii într'ună țeară
 Să arș mi eș lokș d'ună pasă,
 Dar' în zadarș m'amă rșgatș;
 Kă'n seamă nș m'aș bșgatș;
 Atșnăi mi eș mă 'ntorseiș
 Mi întrș sine-mi ziseiș:
 Da-va bșnșlș Dșmnezeș
 Să șmble mi nșgșlș meș.
 Să nșiș să 'nbrșzdeskș alesș,
 Șnd'o fi krîngșlș mai desș,
 Să tragș brazda drakșlș
 Din mai șșșlș dealșlș
 Pînă'n kanșlș satșlș.
 Drentș șma bogatșlș.

114. TUNSULŪ.

Veste 'n țarră a ajșnsș
 De șn xouș țe u zikș Tșnsș,
 Kare'n kodrș a emiș
 Kș mase intovșrșmitș
 Totș voînăi, aleșî pandșri,
 Tîlxari neașmî de pșdșrî
 Mi șmblă din krîngș. în krîngș,
 Toșî kșșî trekș de elș se nșngș
 Kă nișî șnde te gîndemti
 Kș elș în drșmș te 'ntîlnemti,
 Mi te 'ntreabă binimorș,
 Kș kșvîntă bșnș, blîndimorș;
 De șnde vii flăkșeamș?

Din ȕe satŭ, din ȕe oraŭŭ?
 Laŭt'ai de drŭmŭ rŭvaŭŭ
 Sŭ nŭ nŭtimŭnti ȕevaŭŭ?
 ȕe negsŭtorie ai?
 Birŭlŭ la ȕine ŭi'l dai?
 Snŭne'mi, voŭnikŭle, drentŭ.
 Te jŭrŭ ne arma'mi din pentŭ,
 De ai bani mai mŭltiȕei,
 Dŭ' mi jŭmŭtate din ei.
 Kŭ'ŭi daŭ la mŭnŭ rŭvaŭŭ
 Sŭ nŭ rŭmŭi pŭgŭbaŭŭŭ,
 Ŭi kŭ vreme d'oiŭ trŭi
 Pŭnŭ 'ntr'ŭna 'ŭi oiŭ plŭti,
 Dar' kŭm-va de-oiŭ mŭri eŭ
 'Ŭi'i va plŭti Dŭmnezeŭ.

115. ROMÂNŬ VERDE.

Romŭnŭ verde ka ŭtejarslŭ,
 Rŭdŭ de dŭŭmanŭ ŭi de moarte,
 Sŭ'mi trŭeaskŭ armŭsarŭlŭ
 Ŭi prin gloanŭe sŭ mŭ poarte!

Sai, voŭniȕe, ŭi neȕeazŭ
 Agerŭ falnikŭ ka ŭnŭ smŭ.
 Kŭȕi amŭ inimŭ viteazŭ
 Ŭi nŭdejde 'n Dŭmnezeŭ. bis.

Kŭt mi a sta mŭna voŭnikŭ
 Pe-a mea ŭrmŭ rŭsboiaskŭ,

N'aibz grijz de nimika
 Țarra mea cea românească!

Sai, voinicz, mi nekeaz
 Agerz, falnikz ka znz smež
 Kzčī amž inimz viteaz
 Mī nždejde 'n Dsmnezež, bis.

Kz-alž mež sšfletž, kz-a mea palz,
 Kz-alž mež moimž albitž de snžmž,
 În dšumanī amī da nžvalz
 De s'arž dšce veste 'n lžme!

Sai, voinicz, mi nekeaz
 Agerž, falnikž ka znž smež,
 Kzčī amž inimz viteaz
 Mī nždejde 'n Dsmnezež. bis.
 V. Alessandri.

116. Blestemul Babi asupra lui MIHNEA-VODĂ.

„Dupe Curierulū d'Ambe Secse.“

Orī znde veī merge sz kalčī, o tirane,
 Sz kalčī ne kadaverz mi'n višz'gī sz'lž vezī
 S'azī imprejzr-ū strigoī mi moimane
 Sz 'gī minuz čiokoī mi tž sz'ī krezi:
 Sz 'gī arz nlmīnū de-o sete adīnkz

'Nainte s'aibî anţ, sţ nş podî sţ beî;
 Sţ simţî tot-de-sna asşnrţ-đî o stînkţ,
 Sţ 'nklinî a ta frşnte la çine nş vreî;
 Sţ nş se kşnoaskţ çe bine veî façe;
 Sţ plînpî, însţ lakrşmî sţ nş podî vţrsa,
 Sţ arzî de doringţ mi la çe nş'đî plaçe
 III'apoî din niçî şna sţ nş podî gşsta.
 Sţ krezi kţ emţî geniş, sţ aibî zile mşlte
 IIIi tođî ai tşî moargţ kş nşmele tşş,
 IIIi vorba ta nimenî sţ nş o askşlte;
 Kşitş sţ façî bine mi sţ façî tot rşş.

Bolintineanu.

117. ROMÂNULŪ CĂTRE TĂTARŪ.

I.

Mşî tştare, đine'đî kalşlş!
 Mşî tştare, strînpş-î frîşlş!
 Mşî tştare lassţ malşlş
 Nş çerka a treçe rîşlş;
 Kţ, ne kşçea sfînteî leçe!
 De-alş tşş kalş voînikş mi tare
 Nimikş zşş! nş s'ş alleçe!
 Mşî tştare, mşî tştare!

II.

Mşî tştare, đ-ne paçe!
 Mşî tştare, stşî, nş treçe!

Мѣи тѣtare, нѣ мѣ face
 Сѣ-мѣ фѣrimѣ kanѣlѣ ѣn zѣѣ.
 Кѣ, de sѣsѣ de ne movilѣ,
 De-oѣ svѣrli gioaga ѣea mare,
 Singѣrѣ m-oѣ nѣlѣnge de milѣ
 Мѣи тѣtare, мѣи тѣtare.

III.

Мѣи тѣtare ѣnde 'мѣ e nala?
 Мѣи тѣtare ѣnde 'мѣ e kалѣlѣ?
 Мѣи тѣtare ѣnde 'мѣ e fala?
 Нѣ 'мѣ амѣ sнѣsѣ sѣ нѣ трѣѣ malѣlѣ?
 Нѣ mѣiaѣ тѣ, мѣи vѣѣine.
 Ѣe-ѣ Romѣnѣlѣ ѣn тѣrbare?...
 Korbѣи mѣmk'akѣmѣ din tine,
 Мѣи тѣtare, мѣи тѣtare!

V. Alessandri.
 Arie de Flehtenmaher.

118. PANDURULŪ.

Cĭntatŭ la anul 1848.

Mѣndrѣ-orѣ fi stelele 'n raiѣ!
 Mѣndre florile ne nlaѣѣ
 Ёnsѣ ka armele mele
 Nѣ lѣѣesкѣ niѣѣ florѣ, niѣѣ stele.

Vin la mine, voĭnѣѣele,

Ka sʼuǵǵi daǵ armele mele,
Arme mîndre de pandǵrǵ
Kǵ arǵintǵ jǵrǵ imǵreǵrǵ.

Tǵ la brîǵ de lei nǵrta
Seara kolea veǵ afla
Ǽi kopila mîndrǵliǵ
Îǵi va da florǵ din kosǵǵ,
Kǵǵetǵrǵi din inimioarǵ,
Sǵrǵtǵrǵi din ǵǵrǵioarǵ.

Kǵndǵ, nǵǵǵnǵ 'n vale-o treǵe
Kǵnǵl ǵie sǵǵǵǵi pleǵe
Iar tǵtarǵ de-orǵ venǵ
De kǵmǵa te-orǵ întǵlnǵ
S'orǵ nǵrefǵe kǵ adǵnǵ
Florǵ în earbǵ ne kǵtǵnǵ.

Mǵltǵ ploae 'n aǵestǵ lokǵ!
Dar nǵ-ǵ ploae ǵe rodeǵte
Ǽi e ploae ǵe-ofileǵte
Ǽi din okǵ se ǵǵspǵndeǵte
Tǵristǵ lakrǵmǵ de fokǵ!

Kǵtǵ kǵ okǵsǵ se zǵǵeǵte,
Kǵts kǵ ǵǵndsǵ s'okoleǵte
Ǽnde romǵnǵl tǵǵeǵte
Mǵǵ, kopile! mǵǵ, bǵǵǵǵ,
Ǽinǵ nǵǵnkǵ in mǵǵkǵliǵ.

Inima mî-e seakъ:
 Traiș-mî este greș:
 Iar tș zaci în teakъ
 Iataganșlș meș!

Mêltъ larmъ s'aszitș!
 Nș-i nandșrșlș țe-aș venitș
 Ka șn leș ne birșitș
 Ți tștarșl țe lovește
 Kanșl țe se șmilește!

Fragilor, skșlagi kș togi
 Sș skșpșmșș țara de xougi
 Și ia inimъ streinъ
 Ka în pele de jșvinъ,
 Sș'mi snșlș pala de rșșinъ!

Inima-mî e seakъ!
 Traiș-mî este greș:
 Eșî akșm din teakъ.
 Iataganșlș meș!
 D. Bolintineanu.

119. STRUNGA.

Căntecū Haïducescū.

În pșdsrea de la strșngъ
 Sintș de ței kș nșmkă lșngъ.
 Kari dăș kiorîmî la nșngъ;

Sînt de cei ce 'mpușkă 'n lănt
 Kare noaptea 'n frânze sșnt...
 Fețiorr de lele nebșnt!

Fă-te 'n latsrî, mîi kreștine,
 Dakă vreî sș merș kă bine,
 Sș rșmîi kă viadă 'n tine.

În noteka fărș soare
 Eî te-așteantă la strîmtoare
 Sș te prade, sș te-omoare!...

În dșmbrava cea vecină
 Șnde bșxa greș sșșșină,
 Vezî cea zare de lșmînă?

Ont voiniș kă sșnete late
 Și kă mșneș sșflecate
 Staș kă pșștele 'nkșrkate.

Trei sșrștș o krșce sfîntă,
 Trei se lșntă greș la trîntă,
 Șnșl drege, șnșl kîntă: `

„Olîolîo, çiokoiș bogate,
 Iș de-aî trece din pșkate
 Sș'gî arșnk doî glonșî în sșnete.

„Olîolîo, mîndră fetikă!

De-ai veni kolea 'n potikъ
Sъ te fak mai fr̃m̃șnikъ.

„Къ-мї 'ї п̃șka х̃ltsitъ,
Ші-мї 'ї gioaka d̃int̃sitъ,
Ші-мї 'ї inima 'nkolitъ

„Ol̃iol̃io, mъї tae-babъ,
Къчї н̃ș șgerї mai degtabъ
Sъ șr̃imș voiniчї la treabъ!

„Къ п̃șka 'mї se r̃șiñște
C̃inta 'n g̃ioakъ se toñște
M̃erg̃el sare mї r̃k̃ñște.

„În p̃șd̃șrea dela Str̃ngъ
Че'г̃i-sl̃șjẽște п̃șka l̃șngъ
Daka н̃ș daї neste p̃ngъ?

120. HAIDUCULŪ.

Cîntatŭ la satn Valea Mare pe riŭ Doamnei.

I.

K̃onil̃itъ b̃l̃zioarъ,
Lasъ dragъ aчea k̃șchioarъ;
Къчї o vezї kъ 'ї d̃r̃imatъ
Ші de ṽintș ameringatъ.
Vin kolea în șmbra deasъ
Ka sъ fi a mea mireasъ

Mî mî jîrî ne Dsmnézeî
 Te-oî îrbî, sîfîetîlî meî.
 De mî dîkî de nî mî dîkî
 Totî amî nîme de xîdîkî
 M'amî o nesterî adînkî
 Lîng'îrî mînte sîbt o stînkî

Amî îrî frate îngrozîtorî
 Çe îa pasîrea dîn sborî;
 Amî îrî kalî de kîlîrie
 Çe se lasî nîmaî mie;
 E kî koama retezatî
 Mî kî nara smîntekâtî.
 Este mîrgî mî breazî îî frînte
 Peste dealî mî peste mînte
 Sboarî ka îrî vîntî tîrbatî
 Îî vîzdîxîrî legînatî,
 Mî îî kale de 'ntîlnemte
 Orî çe fîarî o strîvemte.

Vîno, dragî kopîlîgî,
 Lasî-îî kasî mî portîgî
 De aî îîmî îî tîne
 Vîno, vîno, dîpî mîne
 Sî te 'îvîgî o vîntîoare
 Çe nî se face la soare
 Çî îî îmbra çea maî deasî
 Îî pîdîrea 'îtînekoasî,
 Kîkîlî kîntî ne movîlî
 Mî tî daî fîrî de mîlî

În ȋiokoizl̥x tr̥d̥tor̥
 Țe-a tr̥dat̥ al̥x t̥ș̥ amor̥.
 I. C. F.

121. RUINELE TÊRGOVIȘTEI.

O zid̥r̥i înr̥istate, o mon̥ment̥ sl̥vit̥ș!
 În Țe m̥r̥ire nalt̥x m̥i voi a-ȋi str̥l̥șit̥ș
 Pe k̥ind x̥nș soare d̥l̥Țe, m̥i m̥l̥t̥ș m̥ai fer̥it̥ș
 Î-m̥i rev̥rsa l̥mina p̥'ac̥est̥ p̥m̥înt̥ș rob̥it̥ș!

Dar în sf̥r̥mit̥ș Sat̥x̥n̥ș, k̥sm i-sa dat̥ș de s̥șș,
 În neg̥ra s̥it̥rei 'ndat̥x v'a s̥șș....
 Țe jale v̥x k̥x̥r̥inde! K̥sm tot̥l̥ș v'aș ner̥it̥ș!
 S̥șbt os̥îndirea soartei de tot̥ș a-ȋi înnegrit̥ș;

Din gloria str̥m̥oșeash̥x nimik̥ș n̥x v a r̥̥man.
 Or̥i x̥nde n̥x se vede n̥iȚi x̥ma x̥nș̥i nas̥ș,
 M̥i 'n vreme Țe-odat̥x or̥i k̥are m̥x̥rit̥ș,
 Privia la voi k̥x r̥iv̥n̥x k̥x ok̥is aȋint̥tor̥ș.

Ak̥sm de sn̥aîm̥x m̥l̥t̥ș s̥x tr̥age inap̥oi
 Îndat̥x Țe pr̥ivirea î̥i k̥ade d̥rent̥ș ne voi....
 Dar înk̥x zid̥r̥i triste aveȋi x̥nș Țe n̥l̥k̥șt̥ș
 K̥înd ok̥izl̥x v̥x pr̥ivesȚe în linistit̥ș m̥înt̥ș:

De jale 'l̥x p̥̥tr̥x̥nd̥eȋi, de mil̥x îl̥ș s̥îmig̥i!
 V̥ai înk̥x în fiing̥x d̥rent̥ș m̥ild̥x ne sl̥jig̥i,
 K̥sm Țele m̥ai sl̥vite m̥i k̥x tem̥eiș de fer̥ș
 A omenirei fan̥te, din f̥aga l̥mei ner̥ș

Kəm toate se renește kə ȣrme îndrăgît
 Pe arinele vremei, de nă să mai arătă,
 Kəm omelă kîț se fie în toate sîvîrmită,
 Pe negîndite kade săș nere în sfîrmită....

Eș snălă, înkredingă, mai mîltă mă mîldămeskă
 A voastră dărimare ne gîndrî să priveskă,
 De kîț zidire naltă, de kîț palată frumosă,
 Kə strîlăcire mîltă dar făr de folosă,

Mîi 'ntokmai kəm pîstoră lă ne ȣmblă nre kîmnîi
 La adăpostă aleargă kîndă vede vijeliî;
 Ama mi eș akăma în viskolă de dărerî,
 La voi nre ȣmăringă kə triste viz pîrerî.

Niçî Măseloră kîntare, niçî milă voiș din țeră,
 O patrie a plînge kə mîltă jale țeră!

122. SORA ȘI HOȚU.

Săș în deală la monastire
 Plînge sora 'ntr'o grădină
 Plînge noantea mi săsnină
 Dăp' a lămei ferăcure.

„De kînd eramă eș kopillă
 Sîntă de togî ai mei ȣitată
 Mîi de pîringî făr de milă
 În pîstisrî lepădată.

„Furț vinț din năskare
 Mă vâzuiș eș pedepsit
 Și d'a lămei desmierdare
 Mă simții în vechi linsit,

„De kând eramș inkț mikț
 Ōki 'mī plîngș, sșflets 'mī geme,
 Și ka pomșlș țe josș nikț
 Viada-mī fșșe furț vreme.

„Ah! sfîrșeaskț-se indatș
 Astș viadș de dșrere
 Vie moartea amtentatș
 Ka o dșlșe mîngîiere.“—

— Țe sșșl dragș sșrioarș?
 Zisse xogșlș din nădșre
 Kș-aī tșl okī ka dōșș mșre,
 Tș, ȃingăș lșkrșmioarș,

„Tș sș morī... tș... o minșne
 Și de domșlș nș 'ȃl è frikș
 Sșrioarș frēmșmikș,
 Fș treī krșșl m'ō rșșșșșne.

„De vreī okiī sș 'ȃl lșșeaskș
 K'achea stea țe-akșm învie
 Și ka floarea din kîmmie
 În pent inima sș 'ȃl kreaskș;

„Xaî kx mine 'n kodrø verde
 S'azî doîna cea de jale
 Kænd niþeamslø merge 'n vale
 Pe kþrarea ce se perde.

„Sø vezi moimslø de ne stînkø
 Kxm se 'nalgu, se isbeute,
 Peste korblø ce zþreute
 În prþlastia adînkø.

„Iar çiokoislø kxm se nleakø,
 Kænd mø vede la notikø,
 Kxm smeritø în þenskî nikø
 Și de falø se desbrakø.

„Amø doi smeî de bønø kale...
 Doi!... niçi vîntslø nø 'î întreþe,
 Amø tovarøșî doi-sure-zeye
 Și la brîø patrø nistoale.

„Amø la nentø o krøvisliuø
 Kx lemnø sfîntø kx moaute sfîntø,
 Și 'n nentø inimø ferbinte
 Ka ferbîntea ta gørigø.

„Amø o neatrø nestematø
 Kare noantea strølþeute,
 Prekxm okis-þî ce nîndeuþe
 Feriþirea denþrtatø.

„Lasz totz: tristz kilie,
 Romznakz, metanii, rassz;
 Shi de vreî sz fi voinicze
 Ka o zi de voinicie.

„Vin în lsme fericitz
 Kz voinikzsz ce te kiamz;
 Kzçi kz dînszsz nș e teamz
 De-a mai fi kzszgrîtz.“

: : : : : :
 : : : : , : :

De-az mersz sora nș e mtire...
 Dar d'atsnzca nrin grzdiuș,
 Nîci nș plînge, nîci szșpinz
 Nime `n dealz la mznzstire.

123. LA ELIZA.

Dragz, Elizo. tz emti mai dslze,
 De kitș o rozz, de kits szsz krinș:
 Shi zioa noantea nș îni adzze,
 De kits plzgere fzsz szșpinz.

Îusz azela ce te izbezte
 Szșpinz zioa, noantea mereș;
 Shi totș la tine dînsulș gîndemte,
 Kzçi emti în lsme idolizsz szsz.

Dragъ Elizо, а та frămsege
 Ші-арş да-о роza ne kінslъ тъх;
 Ші kіar ші kінslъ а sa albede,
 Пе чеа че lъche in sінslъ тъх.

Аша dar чела че te iъbenite.
 Іуї poate snъne інtr'хнъ kъvintъ,
 Къ pentrъ tine dінslъ trъemite;
 Къчї emті snъ інperъ п'аchestъ пъmintъ.

Dragъ. ін oki-шї, kъ че iъbine,
 Reflektъ черslъ alъ sъş seninъ;
 Ші e mai dalbъ а lоръ privire,
 De kіţ kіar roşa lъchindъ п'хнъ kрінъ.

Dar еş, sъmanslъ. kъ че mіxnire,
 Priveskъ frămsegea-шї unі plingъ тъkxtъ;
 Къшї шї-ашї da viaga-мї pentr'о zimbire,
 Partea-мї dін черъrї pentr'хнъ sъrxtъ.

Dragъ Elizо. l'amca dъrere,
 Vezї us черş mіlъ dін sъs dін черъ,
 Dar de la tine drentъ mīngîtere,
 О sъrxtare e totъ че черş.

Kіts emті frămoasъ, dragъ konіlъ,
 Kіţ emті de dъlche. о інperе blīndъ:
 D'a mea dъrere, te rogъ, abї mіlъ
 Kīndъ la nіchioare-шї mъ vezї plīngīndъ.

Dragă Elizo, în astă lume
 Azi pentru tine mai trăsescă eă,
 Mi'nkină viața-mi la ală tăă năme,
 Mi kreds în tine ka 'n Dămneze.

Iar tă în sîm-ți plîng de kandoare,
 Șnă sîrștă lasă să pîi kă-amoră;
 Mi într'o sșavă dăle 'mbătare
 Să șită viața mi ală meă doră.

Poezie de G. A. Geanoglu.
 Melodie de T. Georgescu.

124. IACA NA!

Din Prăpastiile Bucureștilor de D. Mill

Mi-amă lăsată bordeiă mi kasă,
 Măre iaka na!
 Plăguri trei mi vaci vr'o șaze,
 Măre iaka na!
 Să trăsescă la Bskăremti,
 Măre iaka na!
 Kă aste zine diavolemti,
 Măre iaka na!

Mi-amă lăsată traisă de țară
 Măre iaka na!
 Mănka toată de povară.
 Măre iaka na!
 Să trăsescă la Bskăremti
 Măre iaka na!

Kx-aste zîne diavoleşti
Măre iaka na!

Mi-amx lăsats kîmnîi 'nverzite
Măre iaka na!

Totx kx grîne asrite
Măre iaka na!

Sx trăsescx la Băksreşti
Măre iaka na!

Kx-aste zîne diavoleşti
Măre iaka na!

125. RÎSULŪ DRACULŪ

Cîntatŭ pe scena Romîna.

Ştitx mşlŭ de odatx f'rx avere
Kxm starea g'rii nlinŭeaz de fok.
Ŭara-î aŭee a mi ei în pătere
Azi în lăks mare nş nling de lokx.

Lămea şx mîrş mi bənşeste
Kx de tak astxzi nş e kxratş,
Iar drakx ride, p'ş'n ȝe plesneşte,
Kxŭi a lorş sşflet a kşmpxratş, bis!

Kşneskş ne alŭi ȝe nşs ȝe faȝe,
Kx azi în lăme ei strălxȝeskş,
Voind mari role de p'ringŭi şx joaȝe
Kînd a lorş postxri obia-î xşşneskş bis!

Lamea se miră mi bănește,
 K'achelă lăksă mare nă e kărată.
 Iar drakă vîde nă'n țe plesnește
 Kăci a lor săfletă, la kămpărată, bis!

126. DORUL.

De V. Alessandri (Arie de Flehtenmaher.)
 Ţnă doră askănsă în ală meă sînă
 Zăce năngîndă, săfferitoră,
 Ax! kămă să fakă mi să alină
 Plînsulă amară ačellă doră!

Ţe vreă? nă mtiă! nătr'ală meă kină
 Nimik nă e mîngîtoră.
 Ax! kăm să fakă mi să alină
 Kinslă kămnlită ačellă doră!

Kămnă 'nflorită, čerislă senină
 În nientă'mă naskă tăniksl floră.
 Ax! kăm să fakă mi să alină
 Nămpăkare-ačellă doră!

O! de-aună nătea kă-ală meă săsniună
 În čerislă naltă voiosă să sboră
 Nămaî atăncă aună mti s'alină
 Săsniunslă tristă ačellă doră!

127. GIURGIUVEANCA.

I.

Frânzeliu iasomie
 Ține'mi poate sînsne mie,
 Dak'a mai vîzîstî vr'o fatî
 Ka fetiça-mi lîsdatî.

II.

Kîmî-e 'naltî mi sîbîire,
 Nîmaî bîrî de îbîire;
 Mî'mî-e dîlce mi frîmoasî
 Ka o floare Țe mîroasî.

III.

Kî 'îc gîra îmeîoagî
 Mî kosîa bîlîioagî,
 Ka o zîrî de pî mîute
 Kare poartî roze 'n frînte.

IV.

Kî 'mî-e fragetî mi jîrî
 Ka a nopîî blîndî lîrî;
 Mî 'mî-e bîrî ka o floare
 De amorî mi sîrîtaie.

128. BÎR OIȚĂ BÎR!

Frânze verde nelinițe! bir oițe bir,
 Dragă mi-e oaiă plătuită, bir oițe m. c. l.
 Kș nanglele la kodîț,
 Kș mîrgele la gîrîț.

Kș okii de violele, bir oițe, mi cel.
 Mi kș sîn de floricele,
 Kș kosîa arie
 Impletit în Iasomie.

Bir oițe din poean, bir oițe bir,
 Kș te ea lăni la goan,
 Te trînteste, te snopeste,
 Mi apoi te sîdx mte.

Dragile oișile nș mîis înmela,
 Kșm faks kokonigele pe la maxala;
 Dragile oișele isbeskș xn choban;
 Nș ka kokonigele cō dăș sșlimanș.

129. LA D-na E. F

Nîci fokșlș cē konsmș atît a mea jșnege,
 Nîci sra ta in kontrș-mi cē nș are sîrșmitș,
 Nîci glorie plătute cēî kiarș mi-'n bîtrșnege:
 Nș vorș nștea sș stingș allș meș fragetș isbitș.

O maorte ne-aștentatș veni-va la-'nserare

Pe pleoapele-mi sskate de pliușă a se kșlka:
 Mă va kiema din dșlce, sșblima mea vissare,
 Dar nș, o! niyî odată eș nș te voiș șita!

Atșnçı kșndș allș meș sșlletș lisa-va astș lșme,
 Kșndș kornșlș meș ka giaga se va îmmorminta.
 Ș'atșnçı, sșblimș, zee, allș tșș prea sakrș nșine,
 La șltima-mi dșiere kș dragș 'l oiș invoka!

Aceastș lșme-amarș in șltima'mi privire,
 Vede-a-mă-va kșm, dragș, snre tine voiș kșta,
 Îșștrșndș kș skșmpștate mșlt sakra mea izbire:
 Niyî in eternitate eș nș te voiș șita!

Sș poate ka așcoa șra-șii neimnșkatș,
 Și lșmea astș kșrdș o moarte-mi va kșșta.
 Darș kiarș ș'atșnçı, izbitor. in inima-mi kșratș,
 Via-vei totș sșblimș: kșșy nș te voiș șita.

Kșnoskș ex astș lșme kș'i plinș de trșdare,
 Kșnoskș ș'a talle-ambigiî din kari așî șra ta;
 D'aceea inimioara'mi de mi snre inserare,
 Amorișlș mex îls tache; darș nș te voiș șita!

Îșșterea mi se stinge... presimșș a mea șfîrșire,
 Șyiș k'ora 'mi e aproane kînd viaga-mi va inșeta
 Darș nș, o! niyî atșnçı i din șfînta mea izbire,
 Nimika nș voiș perde, kșșy nș te voiș șita.

I. P. Valerianu.

130. LUI G

Ne mteaisă 'n viauă-mi o savenire
 Va lăsa George, 'n amorul meş,
 Kăci sîns-mî bate de ferichire,
 Kînd adorm noantea pe brauă tăş.

Mă kredă în cersari. sint ferichită,
 Lămea întreagă o notă şita;
 Kînd simys kă bza-şii d'a mea'i linită,
 Kînd brauă-şii strînge talia mea.

Kînd kă tandregă mă kemî pe năme,
 Şi zici kă'n lăme'ss idolăş tăş,
 K'a mea ferichie măi dăche 'n lăme,
 Alta nă este; ast-fel kredă eş.

O! măt imi plache a mea viauă.
 O! măt imi plache ka să trăsesc:
 Kăci azi simyit-amă acea dăcheauă,
 Kînd tă imi zicheai: ax! te isbeskă.

Ce ferichire! ce zili senino!
 Ce viauă dăche, făr sşşină
 Păstrai, ax, dómno! tă, pentrs mine,
 Şi eş izbirei o mi înkină.

Kăci eş in lăme sşnt ka o floare,
 Şi kă izbirea mă măi nătresk;

М'а filomeliі dslce kintare,
Pare kъ'mі ziche: ax! te izbeskъ.

Dar fyr' a'gі snъne, tъ mti prea bine.
Kъ'n toatъ viagъ-mі nъ te-oіѣ sіta;
Vino dar, vino, 1 sіnъ la mine,
Te izbeskъ, George, mі snt a ta.

Damicela
Melodia de Georgescu

131 AȘTEPTAREA.

Destal, destal, ajunge kъчī nъmai am nъtere
S'amtent momental, dragъ, in kare sъ'gі vorbesk,
Sъ'gі snъ a mele kinsrī, tъ snъ a mea dъrere,
Kъ moartea-mі cherъ adesea de kind eѣ te izbesk

Dar limnal, dragъ, trece, amorl mъ mъncește,
Mі ora amtentrū in kъ n'a sositъ,
In kare s'axъ vocea-mі kъ dslce mі monteste,
Zikīndъ-mі kъ tandreue: ax! lī al meѣ izbitъ.

Ajsnъ la desperare, pъtrъns de sîleringъ,
Alergъ nebnъ la tine sъ'gі snъ kъ te izbeskъ.
Rъgīndъ-te s'albī miltъ d'a mea jnъ līingъ.
De vreī sъ fīx kъ viagъ, de vreī sъ mai trъeskъ.

Kъчī kreъ k'ar fi o krimъ sъ mor atit de jъne,
Sъ mor fyr' a mti in kъ che este a izbī,

Să mor lăcr' a mti înkă ce va să zikă lăme,
Nă krează să ai krazime a mă despregi.

Pea-vei fi tă sordă la vocea suși june.
Ce pentru prima oară elă simte ce-î amoră?
Ce jără în genșke, kă nămai tă în lăme
Îl poți face ferice, karmîndă-1 al săș doră.

Nă sta la indoeală, kă poți fi părăsită
De mine-a mea isbită, d'al tăș adoratoră,
Îți jără p'amea viață, kă tă vei fi isbită,
Kă n'a mai fost femeie de vre-șn mșritoră,
Poezia de G. Dimanchea.
Mșzika de vțăfăș Dina lăstare.

132. ÎN ZADAR APUNE.

În zadar anșne, în zadar răsare
Soarele mi lăna lăcră a'nșeta,
Sșfletș-mă nștere, în kredinșă, n'are
Pe tine, isbito, a te mai șita.

Zioa vine, trece, vîrșta-mă naintează,
Kă ele 'mureșuș, tinereșnea mea,
Dar sșfletș-șă reșe nă va să mă kăează,
Kind îșă, zik, isbito! nă te poșă șita,

Nici șn șeas în viață, nici șn șeas în lăme
Ka așele doșă nă voi mai gșta,
De așeia poște kîț voi fi kă năme

Astă răgăciune singură ȋi-amî face,
 Ți ȋi-amî zice dragă: ah! nă mă sîta!

133. SENTIMENTULŪ.

Maî kăgeȋi oare kădo, la cel ce te isbește.
 Gîndindă-se la tine akăm, într'astă minșă,
 La cel ce nămaî ȋeră vai! ȋutie kăm trăește,
 De kînd ȋi-a zis: Adio! mi nă te-a maî văzătă.

Adesea al tăă năme ne bēza-mi rătăește,
 Te kemă, te strigă ne năme; dar tă nă te ivemî
 Așă vrea să viă la tine, ambigă m'oprește
 Krezînd noate, femeie, kă tă nă mă doremi.

Eă nă sintă înșă sigără kă doșă inimi jăne,
 Țe-odată se isbiră, simȋiră șnă amoră,
 Să nă se maî revază, să-mî site al lor năme,
 Țe-odată ka o stellă lăcea inima loră.

Săsnină ka kăltoră, ce stindă n'o'naltă stinkă,
 Privemte îndărătă-ȋ spre ȋărmășă înflorită,
 Pe șnde olă trekăse, mi vrea să-lă vază inkă,
 Dar nă se maî întoarce ne șnde a venită.

Amară e dărerca, amară-ȋ ășferinȋa,
 Kînd ȋineva jăbemte mi nă este isbită;
 În sine se tonemte, înmi blestemă șinȋa,
 Săsnină 'mi ȋere moartea, kăȋ e despreȋșită.

Izbemte dar n'acela ce nientel îmi komsamț,
 Ce nșmaî nentș tine trșemte ne nșmîntș,
 Izbemte-l, zikș izbemte-l, kșchî mîine kș-a sa mșmț
 Beî mterge doș lakrșmî ne tristel sșș mormîntș.

134 FATA PANDURULUI

-- Konilișț ȧmeioarș,
 Pentș ce o lșkrșmioarș
 Strșlșșemte 'n geana ta?
 Ax! kș bșza'mî înfokatș
 D'ashș nștea s'o sorbș odâtș,
 Zi îmi noante te-ashș kșnta!

—Boînicelle! n'a mea đarș
 Mii de rele o 'mșovarș
 De așcea eș sșșpinș.
 De vreî dar' o sșrștare
 Rșne 'ntîiș a sale fiare;
 Skanș đarra de streinș.

„Eș nș voiș sș amș a face
 Kș șnș sklavș ce rabđș 'n nache
 Șmilinșe îmi nevoî.
 De veî merge a te batte,
 Veî nștea kș sș'mî fiî frate,
 Kșchî sîntș fiikș de eroî!

G. Kređeanș.

135

Ци тэ минте оарѣ, ла бѣї, астѣ варѣ
 Кѣнт не рипї тѣкѣте. не вѣрѣри де мѣнте,
 Ної не итїлнеамѣ?

Ци тэ минте оарѣ, пентрѣ 'нтїеа оарѣ,
 Кѣнд ла тѣлнїнїѣ, јос лїнгѣ гїрлїѣ
 Ної не сѣргѣтамѣ?

Ци тэ минте оарѣ, кѣнд ешеам пе сеарѣ,
 Не-аскѣндеам де лѣме ш'адѣнам алне
 Інтр'єн албїнїї?

Ци тэ минте оарѣ, ачеа кѣпрїоарѣ,
 Че д'асѣпра noastre, погора не коастѣ,
 Кѣнд ної етам пїтїнїї.

Ци тэ минте оарѣ, бѣга чеа єшоарѣ,
 Кѣнд не сѣпт ємбраре, єгеам єга mare,
 Tot їнтр'є манта.

Ци тэ минте оарѣ, поantea де ла моарѣ,
 Грѣмѣдѣ 'н дромкїѣ, кѣнд еѣ пе кїкїѣ
 Цїнеам мѣна та.

Ци тэ минте оарѣ, ла заучїѣ пе скарѣ,
 Кѣнд тоѣ кѣрѣї їн касѣ, јскас лїнгѣ масѣ,
 Кѣм не 'нбѣгѣїнам?

Ци тэ минте оарэ, ы ача кэшчюарэ,
 Аба дэп'о боалэ, кэлкат п'а та поалэ
 'N oki kэм не читеам?

Ци тэ минте оарэ, ача дэмбрэвиоарэ,
 Де вале ла гърлэ, кінд, прівінд ла тїрлэ.
 Stam l'achel izvor?

Ци тэ минте оарэ, тоу кінд не кэтарэ,
 Ми ної, ын трэсэртэ, стрїнші ми гэрэ 'н гэрэ
 Ne jэram amor?
 Chesár Boliak.

136 SUVENIREA AMORULUI

Rămie savenire, ы тоат' а mea viaгэ,
 Astэ ans de ferігire, ын kare амэ тї бітэ,
 Kэ tine-a mea ısbітэ, ын kımınlэ de verdegıтэ
 Als jэnei vırstei mele ы kare m'аı ısbітэ.

Departe d'orı че lэme, de orı че mslыsnıre,
 Amıqı, netregerı sэme, eэ totэ am refszat ;
 Sэ fıэ kэ tine 'н braгe. sэ fıэ ын ferігire,
 Sэ dormэ ne sıng-ıı fragedэ, mai bine-amэ me-
 feratэ.

Kэчı чıne алта 'н lэme ыstea sı mэ ısbeaskэ,
 Kэ атїта тїnereгe, kэ-атэтэ amorэ nebsıгэ?
 Kı tine-a mea drэgгıтэ. kа tine sэ mı zımbeaskэ:
 Sэ-mı zıkэ 'н sаgа lэmıı: Ax! тэ curı al meэ bсnэ

Adesea lîngă tine, sîmită de ferichire,
 Rezemată pe sînă-șu, simțeamă kă eă trăesk.
 Șdată d'a tale lakrimă, țe-mi lasă savenire,
 Dormiamă pe nesimțite zikîndă-șu: te ișbesk!

Îmă mai adskă aminte, k'odată nentră mine,
 Biauă șa-ai denș'o kăuă trebsia să moră;
 Onoarea mi viața-șu a fostă atârni de tine,
 De totă despreșitate pe lîng' als meă amor.

Rămîie-șu savenire amorslă din jănege,
 În kare, kă plăcere, kă mine ai trăită,
 Ka să-șu adăuă aminte vr'odată 'n kărantege,
 Să zică kă lăkrămioare: Ax! kît el m'a ișbită!
 T. Georgeska.

137 NOAPTEA.

E noapte întănerikă, mi singră 'ntăcere,
 Pîerdăte sînt d'asupra dealăslă fărtnosă,
 Șrlă vîntă 'n munte mi milă n'am kăi cere,
 Torentă se restoarnă de neste stîncă în jos.

Nică o kolibă nă e ka să m'adăpostaskă
 De ploaea țe pătarea de tot mî-a părăsită
 Dărerea-mă se 'nmslășente mi milă omeneaskă
 Aicea nă mă vede în ast lok pștiită.

Oh! eșu frămoeș lăntă, lămina-șu prea sîngită

Повѣдѣaskъ-мѣ памѣіі la lokxl çel doritş.
 O lampъ 'ngereaskъ! o razъ mslt işbitъ!
 Dş-mъ la lokxl şnde amorşl mĭ-a zĭmbitş.

Akolo şnde-akşma el poate odixnemte,
 Adast' arzĭnd in flakъrĭ sъ'ĭ daş şn sърştatş,
 П'a mea 'ntĭrziere nъdejdea-ĭ obosemte,
 Мъ kaxъ 'n tot lokxl, mi e nemĭngĭeatş.

Dar vai! eş strig zadarnik, kъçĭ nimenĭ nş m'aşde
 Sĭnt singъrъ, sĭrmanъ, ne dealşrĭ rъtъçindş;
 Mĭ slabъ-mĭ glas se nierde, mi vaetele sърde
 Rъmn, kъçĭ vĭntxl şrlъ torentxl tot mşgĭnd.

Şrlete 'ngrozitoare, onriçĭ-vъ nşçĭnş.
 Ka glass-mĭ se strebatъ peste kĭmnĭĭ ĭn jos,
 S'aşzъ kъlъtorxl m'al meş jalnik sşşuinş
 Sъ'l tragъ kъtre mine ĭn dealşl şortşnos.

Işbite! sĭnt aicea. te kem neĭnçetatş,
 Te kaxъ ĭn tot lokxl mi nş te поçĭ çrşi,
 Al meş sşşlet e reçe, nşsterea m'a lşsatş,
 Aşzi-mъ, kъçĭ mĭne mai mşlt nş voi mai fi.

138 LA ELLENA.

Tş te nĭngĭ, Eleno, ne'nçetat de mine,
 Zĭçĭ kъ de tot omşl ex te nismşeskş;
 Te ĭnmşlĭ, işbito, eş mъ'nkreşş ĭn tine;

Însă făr voca-mi eş te nizmăeskă.

Eş sînt foarte sigăr de a ta îsbire,
De a ta kredingă nă mă indoeskă;
Dar îsbirea-mă dragă, este neste fire,
Mi de a ta umbră eş te nizmăeskă.

Kind te strung în braço, kind sînt lingă tine,
Kind nimikă în lume alt că nă doreskă,
Nă uită ce simţire de odată-mi vine,
Kă de zică: mi-e sete! eş te nizmăeskă.

Kind îmi sorb sflarea, kind îmi vază zimbirea,
Kind în oki-mi Cera, Raia îmi privescă
Dacă vază că Lăna pî-a atras privirea,
Simţă că, făr voca-mă eş te nizmăeskă

Kind zefiră sflă mi te rekorente
Fîlînd kosiă-mi, că drag te privescă;
Dar kind vază sflarea-i că te mîngîminte,
Simţă atîncă d'odată că îl nizmăeskă.

De-mă mîngu kanară, kind clă chiriment,
Dacă 'n sină-mi roza mîndră o zărescă;
De vază flăramă că te okolinte,
A lor fericăre eş o nizmăeskă.

Nizmăeskă eş totă ce te mîngîminte,
Valările unde ce te 'nvălescă,

Stele, Lănz, Soare, tot ce te privesc te,
Toate ce te-atinge eş le nizmăeskă.

Iartă-mi dar, izbitor, astă nizmăire
Mi nă te mai nlinge kă nă te isbeskă,
Kăci mi kear în Temnălsă, la Dămnezeire
Kind vei fi nlekată eş te nizmăeskă.

139. Povață la un amic amăgit în amor.

(Aria ca „cu capela cam dracăscă“ din Baha Hirca.)

Mi de ce mai gemi, amice,
Dak' amanta-mi te-a 'nvelată?
Nă doar' lămea-o să se strice
Daka gătă'i s'a strikată:

Iea mi fă snă nlikă îndată,
Mi 'i trimite binișoră,
Fără vorbă 'ndelngată
Toată zestrea de amoră;

Kite-va bilete skrise,
Mi vr'o doi trei peră d'ai ei;
Ce le avea sekretă inkise
Kă portretă dămneaei!

Fă ama fără zăbavă,
Kămă îmi ziă versălē meș;

Și fii sigură că în grabă,
Altezi într-o postelie tău,

Căci mă crede, kamarade,
Că ca postelie de amantă,
Nici un altă postă nu se poate
A stea mai puțină vakantă:

Chi ne gând tu ne de-o parte
Cu demisia te-ai dăru:
Săpleantă-'mă d'altă parte,
A mi fostă în locă-mă păsă.

De-îi răgază să se vimească
Și acestă bietă pătură!
Că ca mine o să 'mplinească,
Alte negiobă mi postelie săă.

II. M. J.

140. INVOCAREA, (La D-ra L***).

O zee mea frumoasă ce dăru săvenire
Demteant' a ta fiindă în pentală mea bătăndă!
Axi tu emti a mea viață mi dăru fericiere
În toat' a mea fiindă dăruerea alinândă.

Tu emti o florică ce-î plină de mistere
Ce'n vechi la pentamă păsă eternă o așă pârta

S'ămî facy amarylă dăcy; s'alungî a mea dăreru
 Şi astă viaţă tristă s'ă nouî a mîngîea.

Gouî-vei astă ombre țe vezi ne a mea frunte
 Şi xaoslă tătă groasnik țe s'ă 'n naintea mea
 Amorylă nostră, Leno, destină s'ă înfrunte
 Şi kryda lă nătere în kale-î vomă kălka.

În sşfletă'mî amory'ă seninlă va adăcy:
 Şi vei vedea, o Leno, kătă porîş eă a izbî.
 Ţă vei vedea k'amorylă în alte lămî ne dăcy,
 În kare eă kă tinc fericy vomă trăi.

Işbente, şî în mine țe vei afla izbîre.
 Despreă p'ăcei oamenî țe s'ă nămai flata!
 Şi krede, skymă Leno, k'ă'n mare fericyre,
 A noastră viaţă jăntă plăktă vomă perkyra,

Kăcy ține altă noate gasta o fericyre,
 De nă ačey țe nătie ka fraă a se trata;
 De nă ačey țe dăcy o vîeă în snire,
 De nă ăey țe ka angelî în vey se potă ama?
 1860, Işniş. H.

141

Nă de năltă vreme
 Amorylă mă mănăte,
 Dărerî şî kăsrî grele
 www.dacoromanica.ro

Îmî pricinîemte.
 Voantea mai kş seamă,
 Kînd natşia taye,
 Vine de mă skoală
 Neodixnă-mi face
 Văză kă aste toate
 Nă sînt lăkrări bşne.
 Îmî mənchesk de moarte
 Sşfletă-mî din mine
 Să skan n'am pştere,
 Kă m'am tot kăznitş
 Să skanş de dşrere,
 Să fîş liniştitş.
 Ştitş kă ai pştere
 Ajştorş a-mî da
 Ia-mî astă dşrere
 Prin îşbirea ta
 Alergş akşm la tine
 Fiî mijlocitoare,
 Fă-mî dar aşestş bine,
 Nă-mî da mənşî amare.
 Kăşî din şeasş 'n kare
 Dragă, team zşritş,
 Îdî şpşî kă 'nfokare:
 Sînt neliniştitş,
 Kăşî aşmă pşkat
 De veî ştvîrmi
 Te dşşî drentă în Iad
 Şi te veî mənşî.

142. LA O TULPINĂ DE ROZE.

Tŭlpinŭ dragŭ de ce n'ai floare ?
 De ce de frŭnze te-ai skŭtratŭ ?
 Unde ŭi-e roza mirositoare ?
 Erŭ tŭ fŭmŭ verde, azi te-ai ŭskatŭ !

Ama d'odatŭ perirŭ toate,
 Roza-ŭi mi frŭnzŭ s'aŭ depŭratŭ.
 Tŭlpinŭ dragŭ, ama se poate?
 Erŭ tŭ fŭmŭ verde azi te-ai ŭskatŭ

Tŭlpinŭ, dragŭ, nŭ kŭmva oare
 Vr'o mŭnŭ krŭdŭ te-a desnŭeatŭ?
 Saŭ vŭntŭl, roza, fokosŭlŭ soare
 Te vrŭjmŭmŭirŭ mi te-ai ŭskatŭ?

O zi m'o noapte ce fŭse 'n stare
 Sŭ te lŭnseaskŭ de ce-ai pŭrtatŭ?
 M'akŭm tŭlpina-ŭi verdeadŭ n'arŭ,
 Ama kŭ totŭl tŭ te-ai ŭskatŭ.

Dar' vai ! vŭzŭ dragŭ ce e prŭčina
 Akŭmŭ vŭzŭ bine ce s'a ŭrmatŭ,
 Acel mikŭ vierme ŭi-a ros tŭlpina,
 Kŭ bŭrŭ seamŭ el. te-a ŭskatŭ.

Bierme ne rozŭ, vierme ne toate,
 Bierme ne Omŭl. el e 'npŭratŭ;

Къ-ї дѣм короанъ, съентъ се поарте
Biermele dragъ че те-а ѡskatѣ.

Аша тѣлпінъ, нѣ маї аї floare,
Нѣ маї аї frъnzъ, те-а despъeatъ ;
Акѣм нѣ-цї пасъ съ те doboare,
Krivъцѣl s'ъrle тѣ те-аї ѡskatѣ.

Karageali.

143. LA D-ra L***

I.

O, lira mea poetъ, inspirъ a mea minte
Съ кѣнтѣ frъm'secea чelleї ne kare еѣ isbeskъ;
Съ кѣнтъ a salle graciї, атѣта de пѣtinte,
Съ кѣнтѣ astъ verginъ кѣ kinъlѣ ѣngerorskѣ!

Askъltъ dar, isbit'o. a melle versъrї dъlъe,
Askъltъ съ vezї, Lino, de sчиѣ a te deskri;
De sчиѣ a tale graciї ми astѣ kinъ че strъlъe,
Съ le dessemnъ ѣn versъrї, съ паръ a fi vїї:

II.

„Аї тѣї okї marї, albastriї, ka stelele strъlъe
Ka stelele че anare ѣntїїѣ ne чerъlѣ lїnъ:
K'a lъı Amorѣ съgeatъ еї inima strъпъnge
Шї-o face съ palпїte, съ skoatъ ѣnѣ sъsminъ.

„Kosiga ta чеa blondъ ми deasъ, аgrїъ,

E 'ntokmaî ka m̃rtasea de fir̃l̃x chell̃x mai fiñ
 Ţimire 'nspir̃ dînsa, pl̃cherea cea mai vĩr̃
 Avel̃x̃i ce kontem̃l̃z al̃z t̃b̃z k̃ñp̃ũor̃z blondiñ.

„Sprincheana'ui este k̃rb̃z k̃sm̃ este k̃rk̃xbezl̃z,
 Ea seam̃n' a fi trass̃z de sñz nenel̃z zeesk̃!
 Iar' a ta geant̃ l̃ng̃t̃ o j̃r̃z̃ ne D̃sm̃ezez̃,
 Ñz poate fi, o Lino. sñz l̃kr̃z omenesk̃.

„Gârîna ta, fetid̃z, e d̃l̃che, r̃sm̃eioar̃z:
 E rosa in j̃ñede ce-ak̃sm̃z a înkol̃uit̃z:
 E garofĩa k̃reac̃z în a eî pr̃im̃ṽar̃z,
 Koralsl̃z chell̃x mai rom̃ĩz de perle 'mnodobit̃z.

„Ka neaoa 's̃x aî t̃b̃i Ńmerĩ ce e din nõz k̃z̃z̃t̃
 Ka kr̃iñl̃x, ce de rõz̃ ñg̃iñz este Ńdat̃z;
 Iar' ṽocea ta cea d̃l̃che e-at̃ta de pl̃k̃z̃t̃z,
 Ka ṽocea filomelei, ka-sñz d̃l̃che Ńr̃z̃tat̃z.

„Mi taliea'ui gingaŃz e foarte ml̃z̃dioas̃
 Întokmaî ka o sal̃cie de vînt̃r̃i k̃letiñz,
 A talle nĩc̃ior̃sm̃e, o sk̃m̃na mea fr̃moas̃z,
 Sînt̃z mĩce ka de fee mi foarte delikate.“

III.

De'ui pl̃ache, sk̃m̃ñz Lino, ãeste vers̃lẽge
 De'ui pl̃ache k̃sm̃z ãilea ne tin' te-am̃z desemnat̃z

O dă'mi atunce, dragă, drentă semnă de tinerețe
 A ta grîmă dăle: o! dă'mi ună sîrstată!
 Ișliș, 1860. H.

144: ADIO LA O COPILĂ.

Ariea: „Minea“

Skempe, dragă koniliu
 Eș te lasă, mă depărteză.
 Aș! mi'să plină de sfferingă,
 Mi din inimă ofteză

Dă'mi, konilă rumeioară,
 Ună sîrstată dăle d'amoră:
 Tă'mi ai fostă ka sarioară,
 Fără tine o să moră.

Depărtată în pări streine
 Nu știă de te oia mai vedea!
 Dar' mă voiă gîndi la tine,
 Totă-de-sna 'n viața mea.

Ia așteaptă krachiliu
 Mi pîstrează 'n sînlă tăă:
 Tă mai dă'mi a ta grîmă....
 Ș'akmă maruș! sîb steagăle meă..

10 Martie 1861.

H.

145.

Îngerș kș pșrș galben! îngerș ȝe slșveskș!
În dșlȝea-ȝî zîmbîre Raislș 1l ȝșseskș.

D'o nenorȝire kînd mș vșzș gonitș,
Sînt în ferîȝire, de tine prîvitș.

Kînd îȝî așzș vocea, kîșrî îmî sșnt vișș,
Ferîȝirea-mî rîde, Raislș e deskîșș,

Viaga, șperanga, amorșl, îmî vinș
Din okîȝî albaștri, kș ȝerșlș senîșș.

Zîoa îȝî vșzș șmbra, mî noantea 'n somnș ȝreșș,
Emtî în vecî de fagș la șșfletșlș meșș.

Orî ȝe sentimentșrî de la tine 'mî vinșș,
Tș emtî nomenîșș în orî ȝe șșșpîșș.

Pentr'șn mîșgt dșlȝe 1n kare îșbeskșș,
Amî da mîi de zile d'ar fi șș trșeskșș.

146.

Lșna doarme ȝraȝioașș
Peste roze peste krîni,
Iar tș dșlȝea mea frșmoașș,
Emtî demteantș mî șșșpîș.

Dormi, framoas̃ konilig̃,
 Dormi mi ñ mai s̃snina,
 Dormi, mi d̃-mi a ta g̃rig̃
 D̃l̃ce a-ui-o s̃r̃sta.

FINE.

TABLA DE MATERII:

Nr.	Pagina.	Nr.	Pagina
1 Dorul	3	36 O lănu este drag . . .	52
2 O june abandonată . . .	4	37 Vin de mă isbente . . .	52
3 Sun june abandonată . . .	6	38 Xora: Iată xora . . .	55
4 Konilla	8	39 Sdrobită genie inima . . .	57
5 A mea viață tristă . . .	9	40 Dorul Romaniei . . .	58
6 Pe marea lină	10	41 O fată tânără pe na-	
7 Soldatul	11	tălă morții	59
8 Ce ai zice konili	12	42 Frânzuliță, frânzuliță	60
9 Tătușul	14	43 Mama lui Stefană celă	
10 Șalul negru	15	Mare	61
11 La ună cadavru	19	44 Păstorul	64
12 Trăiesc în suferință . . .	20	45 Mândruliță dela Munte	66
13 M'ai trdată	21	46 Konillele	67
14 Kanriciul	22	47 Dorul sursine	68
15 Portretul meu	24	48 P risul	69
16 Feioara	25	49 Begia	70
17 Iată mi noantea	27	50 Kăinele	73
18 La o konillă	28	51 Adio Poetăi	74
19 Tă mi ziceai o da . . .	29	52 Revederea	76
20 De amă fi isb.to	30	53 Frânza nen roită	77
21 Sursinul	31	54 Trămfulă amorului . . .	78
22 La Ea	32	55 Kă Kăna plină n mină	82
23 La o konillă	33	56 Kăntul Elvirei	83
24 Limba românească . . .	34	57 Păștrika	85
25 Mă vei zita	37	58 Bărbatul înmelat	87
26 Sursinul pordei	38	59 Frământă la o moză . . .	88
27 Lizimoara	39	60 Gondola	90
28 Linimoara	41	61 Lăna de miere	92
29 Konsolarea	43	62 Okii cei negrii	93
30 Sun june mort în Paris .	44	63 Sun sursin	94
31 La o tânără fată	46	64 Konilla	95
32 Vai ună fokă mă arde .	46	65 Adio	96
33 La femeie	64	66 O întrebare	97
34 Omagiu Damichellei . . .	49	67 Vissul fetei	98
35 Dxrerea	51	68 O întrebare	101

69 Sărstarea fșratъ.	101	103 Vivandiera.	146
70 Mărgărellele.	102	104 Кънтеклъ Хайдъчилор	141
71 La o frânzъ șskatъ.	103	105 Gazda Jianșlsi.	151
72 Geana 'mi delakrъmi	104	103 Jianș Libers.	152
73 Meșlsъ nouăii.	105	107 Argemșls.	153
74 Кънтеклъ streinътъди	107	108 Хайдъ.	155
75 Къmii șъmъtoasъ	109	109 Кънтеклъ Хайдъчилор	157
76 O gâră.	110	110 Oltele oltegele.	159
77 Meazъ noante	112	111 Potera.	160
78 Din zi în zi mai tristъ	114	112 Toarnъ ђ ago	161
79 Adio Patriei.	115	113 Jianșls.	162
80 Cea din șrmъ noante	114	114 Іъnsșls.	163
a Іși Măiaș.	115	115 Romъș verde	164
81 Radș mi fata din kasъ	117	116 Șle emșls Babı	16
82 Marșlsъ anșlsi 1848	118	117 Romъșlsъ kъtre Tat.	166
83 idem din Transilvania	118	118 Pandърlsъ	67
84 Xora Șnirei.	122	119 Ștrъnga.	169
85 Xora Іși Kșza Vodъ	123	120 Хайдъклъ	171
86 Marșlsъ Іși Іanș.	127	121 Rъinele Tîrgoviștei.	178
87 Marșъ Naționalș.	128	122 So'a mi xogъ	174
88 Marșlsъ ostamilorș ro-	123	La Eliza.	77
mini în Bassarabia.	128	124 Іaka Na.	179
89 Koroanna Moldavei.	130	125 Rîșlsъ drukъlsi	180
90 Vivat Romъnia.	132	126 Dorșls.	181
91 Glasșlsъ viitorșlsi.	133	127 Gișrgișveankъ.	18
92 Șueranșa.	135	128 Bîr oіgъ bîr.	183
93 Tata Noe.	187	129 La D-na E. F	185
94 Drin. drin, drin.	139	130 Lъi G.	185
95 Іușmъșrașii.	139	131 Awtentarea.	186
96 Dъskъliga.	140	132 Іn zadar anșno	18
97 O Giçitoare.	141	133 Sentimentsls.	189
93 Barka.	143	134 Fata Pandърlsъ.	19
99 Vezi domșlsъ çella.	143	135 Іji tș minte oare.	191
100 Xora: Іxai în xogъ	144	136 Șъvenirea Amorșlsi	192
de'ї jșka	144	137 E noante iutșnerekș.	19
101 Çimșmegișls	145	138 Іa Ellena.	194
102 Revъșș psikъ.	147	139 Novagъ la șnș amik	196

140	Invokarea.	197	143	La D-ra L.	201
141	Nş de mşltş vreme. 198		144	Adio la o konilş, . .	204
142	La o tslninş.	200	145	Îngers kş pşş galben	205
			146	Lnă dorme građioaşş	205

